

Transportministeren (Carina Christensen) har meddelt mig, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Post Danmark A/S. (Selskabskonstruktion vedrørende Post Danmark A/S og Posten AB). (Lovforslag nr. L 183).

Medlemmer af Folketinget Sophie Hæstorp Andersen (S), Thomas Jensen (S) og Nanna Westerbj (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Lukning af hul i lejelogivningen ved udlejning til andre end fysiske personer). (Lovforslag nr. L 184).

Medlemmer af Folketinget Kirsten Brosbøl (S), Gitte Lillelund Bech (V), Liselotte Blixt (DF), Kamal Qureshi (SF), Helle Sjelle (KF), Lone Dybkjær (RV), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Jørgen Poulsen (NY), Gitte Seeberg (UFG) og Pia Christmas-Møller (UFG) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til ministeren for udviklingsbistand:

»Hvilke initiativer agter regeringen at tage for at gennemføre den danske befolkningsstrategi »The Promotion of Sexual and Reproductive Health and Rights« fra 2006 samt for at sikre, at FN's 2015-mål nr. 5 kan nås inden for dette område?«
(Forespørgsel nr. F 32).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 30:

Forespørgsel (hasteforespørgsel) til statsministeren:

Hvilke initiativer agter regeringen at tage i Danmark, EU og globalt for at modvirke den globale fødevarekrise, der er under dramatisk udvikling?

Af Steen Gade (SF) og Mogens Lykketoft (S).
(Anmeldelse 25.04.2008. Fremme 29.04.2008).

Kl. 13:03

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse først vil finde sted tirsdag den 6. maj 2008.

Den første, der får ordet til begrundelse, er ordføreren for forespørgerne, hr. Steen Gade.

Kl. 13:03

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Steen Gade (SF):

Sjældent har begrebet hasteforespørgsel haft så meget mening her i huset. I går holdt Ban Ki-moon, FN's generalsekretær, pressekonference og sendte et nødråb ud til hele verden. Det blev også viderebragt i danske medier, og, må man formode, på tv-kanalerne over hele kloden. Det, han bad om, var mere hjælp til den akutte nødsituation i forhold til fødevareforsyningen i verden. Det vil sige, at det danske Folketing og dermed det danske folkestyre i dag har en mulighed for at sige ja til ny handling straks.

Den her krise har overrumplet verden. For bare et år siden drømte ingen om en situation som den, vi oplever nu. Det begynder med de svageste i flygtningelejrene, hvor dagsrationerne allerede er beskåret, og snart bliver det fuldt af de fattige i storbyerne i de fattigste lande. Sjældent har vi oplevet en situation, hvor vi ved, at det fører til social uro og vil føre til mere social uro.

Der er mange grunde til krisen, men overordnet er den drevet frem af den realitet, at verdens tilstand er miserabel, når det gælder overordnet ledelse. Derfor handler det for forespørgerne i dag om både at se på den globale dagsorden, altså hvad vi kan gøre i FN, hvad Danmark kan gøre, hvad vi kan gøre her og nu og på længere sigt, og hvad vi kan arbejde for i EU.

Jeg ser frem til statsministerens svar, og så glæder jeg mig til en debat med statsministeren i dag – for en gangs skyld om et globalt emne. Det trænger vi faktisk også til i Folketinget.

Kl. 13:05

Formanden:

Så er det statsministeren.

Kl. 13:05

Besvarelse**Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):**

De stigende fødevarepriser er en stor og kompleks udfordring, der kan ende med, hvis verdenssamfundet ikke håndterer den rigtigt, at øge fattigdommen i verden og underminere de mange fremskridt, der er sket i udviklingslandene i de senere år. Men vi står også med muligheder, hvor stigende priser og et friere verdensmarked for fødevarer potentielt kan løfte millioner ud af fattigdommen.

Regeringen har allerede taget en række initiativer, og regeringen er i dialog med resten af det internationale samfund om yderligere tiltag.

Udviklingen på fødevaremarkedet kræver koordineret og handlekraftig international handling.

Siden 2000 er prisen på hvede på de internationale markeder mere end tredoblet, prisen på majs er mere end fordoblet, og prisen på ris er i år på vej mod en tredobling.

Der er flere årsager til de voldsomme prisstigninger. På udbudssiden har en række faktorer betydning. Tørke i Australien og dårlig høst i Sydeuropa og Ukraine har ført til udsving i produktionen; ændringer i det globale klima spiller ind her. På efterspørgselssiden fører økonomisk vækst i bl.a. Kina og Indien til både øget forbrug og en ændring i spisevanerne over mod mere kød. Væksten er selvfølgelig i sig selv positiv, men indebærer en stærkt stigende efterspørgsel efter fødevarer som hvede, ris og majs.

Befolkningsstilvækst i udviklingslandene påvirker efterspørgslen i opadgående retning, og den øgede produktion af biobrændsel har også et vist ansvar for den stigende efterspørgsel.

Der er altså mange grunde til stigninger i fødevarepriserne.

Prisstigningerne har på det korte sigt selvsagt voldsomme følger i fattige familier, der i forvejen bruger størstedelen af deres indkomst på mad. Med de stigende priser er der ganske enkelt endnu flere fattige familier og mennesker, der ikke har råd til nok mad og til mad, der giver en god ernæring.

Godt en milliard mennesker lever i stor fattigdom, og det tal forventer bl.a. Verdensbanken i værste fald kan vokse med 100 millioner mennesker på kort sigt som følge af de stigende fødevarepriser.

På kort sigt er der behov for hurtig nødhjælp. Fattige mennesker sulter, særlig udsatte er børn, gravide og hiv/aids-ramte, og i nogle lande truer fødevarekrisen sikkerhed og stabilitet.

Vi skal nu og her støtte op omkring de internationale nødhjælpsaktører, der har ekspertise til hurtig aktion. Regeringen har allerede taget de første skridt i den retning.

Samtidig skal vi forholde os til de mere grundlæggende problemer på den lange bane. Vi skal i det internationale samfund gøre, hvad vi kan, for at den fortsat voksende efterspørgsel bliver modsvaret af en stigning i udbuddet af fødevarer, ikke mindst gennem forøget produktion hos den knap halve milliard af fattige småbønder, der lever i udviklingslandene.

For nok er de høje fødevarepriser en stor byrde for de fattige købere af fødevarer, men de høje priser er også en mulighed for at øge landbrugsproduktionen i udviklingslandene og dermed fremme økonomisk vækst, mindske fattigdom og skabe hårdt tiltrængte job. Det er bl.a. noget af det, vi vil se på i den netop nedsatte Afrikakommission.

Det indebærer, at vi fra verdenssamfundets side skal se på, hvad vi kan gøre for at fremme landbrugsproduktionen, ikke mindst i udviklingslandene, på det korte og det mellemlange sigt. Det drejer sig også om at have råd til at købe gødning og såsæd, det drejer sig om jordrettigheder, om markedsadgang og kreditadgang og om infrastruktur, og det handler ikke mindst om kvindernes muligheder som producenter.

Samtidig skal vi arbejde hårdt på at få et positivt resultat af de internationale handelsforhandlinger, et resultat, der skal sikre yderligere liberalisering af den internationale handel med landbrugsvarer. Det vil sikre en bedre global ligevægt mellem udbud og efterspørgsel af fødevarer, og samtidig vil det forbedre en lang række udviklingslandes muligheder for at blive bedre integreret i verdenshandelen og opbygge en egen rentabel landbrugsproduktion. Og vi skal fortsætte med at gøre EU's fælles landbrugspolitik mere markedsorienteret.

De klimatiske aspekter af den aktuelle fødevarekrise er en ekstra påmindelse om, hvor vigtigt det er at opnå en global klimaaftale på klimakonferencen i København i december 2009, en aftale, som omfatter en effektiv forebyggende indsats og fremmer især de fattige landes tilpasning til konsekvenserne af klimaforandringerne.

Vi og resten af verdenssamfundet må handle. Udfordringen er kompleks, men vi skal bruge den aktuelle situation som afsæt for yderligere reformer i den internationale handelspolitik og i EU's fælles landbrugspolitik og til bekæmpelse af og tilpasning til klimaforandringer; derved vil vi forbedre udviklingslandenes mulighed for at deltage i globaliseringen.

Kl. 13:11

Formanden:

Tak til statsministeren. Og den næste er ministeren for udviklingsbistand.

Kl. 13:11

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Som statsministeren netop beskrev det, er den globale fødevarerituation kompleks. På kort sigt har den meget negative konsekvenser for de fattige og de mest sårbare mennesker i udviklingslandene, men samtidig giver de stigende fødevarer priser også nogle muligheder for at fremme og øge landbrugsudviklingen i udviklingslandene. Af begge grunde optager udviklingen i fødevarer situationen regeringen meget, og derfor har regeringen allerede reageret med flere forskellige initiativer, som jeg vil vende tilbage til.

Jeg har bl.a. en tæt dialog med vores internationale partnere om, hvordan verdenssamfundet bedst muligt sikrer en koordineret og handlekraftig indsats, men også en balanceret indsats, som kan sikre, at vi ikke taber de langsigtede mål af syne, samtidig med at vi afhjælper nød og sult.

Regeringen har i konsekvens heraf allerede øget bidraget til WFP's humanitære indsats med 25 mio. kr. Det kommer oven i de 20 mio. kr., vi bevilgede til WFP's ekstraordinære humanitære indsatser tidligere i år, og som bl.a. er gået til at forbedre fødevarer sikkerheden i Afghanistan.

Vi har afsat 50 mio. kr. på finansloven for 2008 til en ernæringsindsats med fokus på børn i Afrika. Vi følger selvsagt situationen og udviklingen nøje og vurderer behovet for yderligere tiltag og støtte fra dansk side. Oven i det kommer de danske hjælpeorganisationer. Vi har indtil videre i år allerede ydet godt 100 mio. kr. til de danske organisationers humanitære arbejde.

Men på længere sigt skal krisen for mig at se angribes fra to vinkler: at øge produktionen for bl.a. at få priserne ned, og at øge indkomsten i udviklingslandene, så de fattige mennesker har mere at stå imod med. Begge dele forudsætter, at vi kan øge landbrugsproduktionen i udviklingslandene.

For et par uger siden var jeg til forårsmøde i Verdensbanken, hvor vi diskuterede status for 2015-målene. Målene kan nås globalt, derimod halter Afrika bagefter. Med de nuværende tendenser vil 360 millioner afrikanere stadig leve i absolut fattigdom i 2015, og hvis det internationale samfund ikke reagerer ansvarligt og handlekraftigt på den aktuelle fødevarerkrise, vil det tal blive endnu højere.

Den aktuelle globale fødevarer situation truer således med at underminere de sociale og økonomiske fremskridt, der allerede er sket i udviklingslandene, fremskridt som følge af høj økonomisk vækst i Asien og Afrika, bedre regeringsførelse og en mere effektiv international udviklingsbistand. Det er altså ikke kun morgendagens muligheder, der er på spil, men i høj grad også gårsdagens fremskridt. Særlig FN's 2015-mål om kvinder og børn er i fare.

Jeg har drøftet fødevarer situationen med Verdensbankens præsident og med EU's udviklingskommissær, og endelig har jeg taget initiativ til, at EU's udviklingsministre drøfter sagen på det kommende rådsmøde den 26.-27. maj.

Formålet er bl.a. at diskutere, hvordan vi fra EU's udviklingsministres side kan arbejde for fremdrift og fremgang i Dohaforhandlingerne, men formålet er selvsagt også at se på behovet for tilpasninger i fællesskabsbistanden og EU-medlemslandenes udviklingsbistand. Samlet set udgør vi jo over halvdelen af verdens officielle udviklingsbistand.

Fødevarer situationen blev naturligvis også drøftet på det første møde i Afrikakommissionen; handelsliberaliseringer og målrettet udviklingsbistand til infrastruktur og landbrug blev fremhævet som vigtige tiltag. Som en konsekvens heraf vil økonomisk vækst med fokus på landbrug være hovedtemaet på en konference i efteråret, som Afrikakommissionen vil være vært for.

Når det handler om dansk bistand, kan jeg sige, at vi allerede gør meget for at fremme landbrugsproduktionen i udviklingslandene, bl.a. gennem vores langsigtede sektorprogrammer, og jeg er i gang med at se på, om der er behov for at tilpasse, justere eller styrke indsatsen yderligere.

I første omgang handler det om at styrke den økonomiske udvikling i landområderne med fokus på produktivetsforbedringer i landbruget, så bønderne også får gavn af de stigende priser. Centralt står også arbejdet med at styrke kvinders rolle i den økonomiske udvikling. Det an-

slås bl.a., at landbrugsproduktionen ville kunne stige med helt op til 20 pct. på globalt plan, hvis kvinders adgang til jord, såsæd og gødning var den samme som mænds.

Vi er også i gang med at se på, hvordan vi fremover kan udnytte mulighederne i udviklingsbistandens erhvervsinstrumenter endnu bedre til fordel for landbruget i udviklingslandene, og som led heri agter jeg at inddrage IFU, Fødevareøkonomisk Institut og andre relevante aktører.

Når vi taler om dansk bistand, skal det siges, at vi naturligvis også skal fortsætte den danske indsats inden for klimaområdet, men den globale fødevarerkrise er selvsagt ikke en opgave, som Danmark kan eller skal løfte alene. Fødevaresituationen understreger, at der er grund til at være bekymret over, at mange EU-lande fortsat ikke indfrier deres løfte om stigende udviklingsbistand. Det er helt uacceptabelt, og det har jeg i øvrigt flere gange påpeget over for mine EU-kolleger, og senest har jeg taget kontakt til kommissionsformand Barroso om præcis dette emne.

Lad mig afslutningsvis understrege, at de udfordringer og muligheder, den globale fødevarsituation fører med sig, ikke handler om udviklingsbistand alene, og vi har derfor i Udenrigsministeriet nedsat en task force, som er i fuld gang med sit arbejde.

Den aktuelle udfordring handler også om handel, klima, landbrug – blot for at nævne nogle af områderne – og ikke mindst om en koordineret indsats, der tager fat om de underliggende strukturelle skævheder, og den indsats vil regeringen også fremover lægge sig i selen for.

Kl. 13:18

Formanden:

Tak til ministeren for udviklingsbistand. Så er det fødevareministeren.

Kl. 13:18

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Blot et par korte supplerende bemærkninger:

I mange år har vi jo vænnet os til, at fødevarer var billige, og at der var rigelig adgang til dem. Det har vist sig at være en fejltagelse. Men det har jo også betydet, at vi har været for sløve til at få investeret i landbruget, at forholde os til moderne landbrugsmetoder og til for alvor at liberalisere landbrugserhvervet. Man kan sige, at vi har forsømt at give landbrugserhvervet bedre produktionsmuligheder, ikke bare i Danmark og EU, men også på resten af kloden. Og nu mær-

ker vi så konsekvenserne i form af prisstigninger på fødevarer.

Jeg vil sige, at vejen frem egentlig er enkel. Vi skal stimulere til en øget produktion i alle dele af verden. Og her kan vi jo allerede se, at de høje priser har en effekt. Vi kan se, at landmændene verden over satser på at øge produktionen i de kommende år, men det kan naturligvis ikke ske fra dag til dag. Så på kort sigt må vi afhjælpe de fattigdomsproblemer, vi står over for, og på længere sigt må vi sætte turbo på liberaliseringen af landbrugspolitikken – og det gælder både i EU, på verdensplan og i de enkelte lande; både de vestlige lande og ulandene.

For blot få år siden gik EU's landbrugspolitik ud på at reducere produktionen af fødevarer. Vi indførte tvungen braklægning og mælkekvoter i EU. Det var et forsøg på at rette op på nogle ubalancer, som landbrugsstøtten havde skabt, men man lavede på sin vis kun nye ubalancer. I de senere år er EU's landbrugspolitik blevet lagt afgørende om, og vi er i færd med at afvikle den direkte landbrugsstøtte. Det bakker regeringen fuldt og helt op om.

Vi må så også håbe, at den internationale fødevarsituation vil lægge yderligere pres på alle landene for at blive enige om en ny WTO-aftale. En yderligere liberalisering af den internationale handel med landbrugsvarer er et af de helt centrale elementer i forhandlingerne. Tolden skal reduceres, industrilandenenes handelsforvridende støtte skal reduceres, og brugen af eksportstøtte skal helt elimineres. Det er vores ønske på den internationale arena.

EU har jo allerede til dels åbnet markederne for import fra de mindst udviklede lande og en række andre ulande – og EU er allerede langt den største importør af landbrugsvarer fra ulande. Men vi skal videre endnu, og vejen frem er, ja, en øget samhandel. Hvis vi vælger den vej, så kan vi også effektivt afværge fremtidige fødevarerkrise.

Kl. 13:20

Formanden:

Tak til fødevareministeren.

Så går vi over til selve forhandlingen. Jeg skal oplyse, at ordførerne har 4 minutter, og at der i gennemsnit er plads til to spørgsmål pr. ordfører inden for de 2 timer, som vi forsøger at skære det til inden for. Vi skal forsøge at være fair med fordelingen på mulige spørgsmål.

Men den første er i hvert fald ordføreren for forespørgerne, hr. Steen Gade.

Kl. 13:21

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Steen Gade (SF):

Tak for det og tak for svarene.

Der var mange ord, og der er selvfølgelig også sagt en del rigtige ting om analyse og kompleksitet osv. – men der var i hvert fald ikke et svar på det, som Ban Ki-moon sagde til hele verden i går om, at man skulle gøre noget ekstra, og at man skulle gøre noget ekstra akut. Det er jeg egentlig lidt trist over. De beløb, som udviklingsministeren nævnte, er jo sådan set ikke grundlæggende nye penge – vi har i hvert fald hørt om langt de fleste af dem før. Sådan som vi har regnet det ud, vil det sige, at man ikke vil kunne købe den samme mængde fødevarer for dem, som vi oprindeligt regnede med, fordi prisstigningerne er større end den øgede bevilling. Det, som regeringen i dag leverer på den akutte bane, er jo så ikke noget at være stolt af.

Vi mener, at der nu er brug for at give 500 mio. kr. mere til fødevarer- og landbrugsområdet. Vi skulle give 250 mio. kr. til fødevarerhjælp og 250 mio. kr. til øget satsning på udvikling af landbrug i udviklingslandene. Og jeg synes faktisk, det er lidt forkert, når udviklingsministeren står her og siger, at vi er vældig gode til det. Vi ved jo alle, at Danmark og andre – landbrugsministeren var jo lidt inde på det – faktisk har nedprioriteret udviklingen af landbrugene i udviklingslandene. Det må vi jo alle sammen tage til os og sige: O.k., det skal opprioriteres.

Vi siger, at vi er villige til at finde ekstra penge til det her. Men jeg siger til regeringen, som måske ikke vil finde de ekstra penge, at de findes på finansloven, hvis regeringen vil. Det vil jeg også bruge den her debat til at diskutere.

Der kan skaffes 250-300 mio. kr. på finansloven, uden at det skader ulandene, og uden at det skader regeringen. Regeringen har selv vist vejen, og det er sådan set at lave en anden afdragsprofil på gældslettelsen.

Statsministeren var inde på årsagerne til krisen; de er sammensatte. Det er jeg helt enig i. Vi ved, at det har noget at gøre med øget levestandard i først og fremmest Sydøstasien. De stigende oliepriser smitter af i stigende produktionspriser på fødevarer. Vi ved, at en række lande reagerer uhensigtsmæssigt på den her krise ved at lukke for eksport, og det vil sige, at vi får protektionisme. Vi ved, at den øgede majsproduktion i

USA er gået til ikke fødevarer, men til bioætanol, og det påvirker markedet i hele Sydamerika på en negativ måde for de fattigste. Og vi ved, at den målsætning, som EU og USA har lavet, om, hvor stor en andel biobrændstof skal udgøre, er med til at gøre det her til et spekulationsmarked. Man kan altså sige, at vi har med objektive grunde at gøre – men nogle af dem er også spekulative, fordi det marked, som man snakker om på det her område, og som vi egentlig skulle have til at fungere, faktisk næsten ikke eksisterer for tiden. Vi har måske en spekulationsboble eller noget tilsvarende.

Hvad kan vi gøre? Jeg har nævnt, hvad vi mener der skal gøres på den korte bane. Men vi er jo altså også på den længere bane nødt til at satse meget mere på landbrugsområdet i dansk ulandsbistand – det er nævnt, men jo ikke prioriteret i det, der bliver svaret her. Og så skal vi i EU arbejde for at droppe biobrændstofmålsætningen, fordi den er benzin på bålet i den aktuelle situation. Det er noget af det, vi kunne gøre. På lang sigt kan vi opbygge nogle fødevarerlagre og en finansiell kapacitet til at kunne påvirke markedet, når det bliver så spekulativt, som det er i dag.

Jeg må ærligt sige, at jeg altså ikke er særlig stolt på Danmarks vegne, hvis der i dag er et flertal bag så lidt handling. Jeg synes, at statsministeren egentlig skulle have benyttet lejligheden til – når han nu er her til en global diskussion – at markere, at vi tager det her virkelig alvorligt.

Jeg skal på vegne af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Enhedslisten, Ny Alliance, Gitte Seeberg, Pia Christmas-Møller og SF fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Regeringen opfordres til at:

- straks forøge fødevarerbistanden betydeligt,
- opprioritere ulandsbistanden og styrke fattigdomsorienteret og bæredygtig landbrugsudvikling,
- arbejde for, at EU fjerner landbrugsstøtten til biobrændstoffer og 2010-delmålsætningen for biobrændstoffer, og
- arbejde for, at bl.a. FN opbygger fødevarerlagre for at modvirke spekulation og sikre de allerfattigstes fødevarerforsyning.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 46).

Kl. 13:26

Formanden:

Der er fremsat følgende forslag til vedtagelse:

»Regeringen opfordres til at:

- straks forøge fødevarerbistanden betydeligt,
- opprioritere ulandsbistanden og styrke fattigdomsorienteret og bæredygtig landbrugsudvikling,
- arbejde for, at EU fjerner landbrugsstøtten til biobrændstoffer og 2010-delmålsætningen for biobrændstoffer, og
- arbejde for, at bl.a. FN opbygger fødevarerelagere for at modvirke spekulation og sikre de allerfattigstes fødevarerforsyning.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 46).

Dette forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Der er plads til to korte bemærkninger, og den første er fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:26

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi står med et meget alvorligt problem, og derfor er det selvfølgelig fint, at vi får en debat om det. Men jeg må samtidig sige, at jeg synes, at hykleriet fra Socialistisk Folkeparti – og såmænd også fra Socialdemokratiet og andre – når nye højder under den her debat. Mage til forsøg på at løbe fra det, man selv har presset på for, skal man lede længe efter.

Derfor må jeg bede hr. Steen Gade om at bekræfte, at Socialistisk Folkeparti indtil for ganske nylig her i Folketinget pressede på, for at vi skulle putte madvarer i vores bilers tanke, altså, at vi i stigende grad skulle køre på fødevarer. SF krævede, at man i EU fik sat bindende mål, og SF krævede, at man i Danmark gik forrest. Selv om man ikke kunne gøre det på baggrund af affaldsprodukter, den såkaldte andengenerations-teknologi, skulle man i Danmark alligevel sætte bindende mål op, der sikrede, at man pressede det her igennem – så man altså puttede fødevarer i vores bilers tanke. Kan hr. Steen Gade ikke bare stilfærdigt bekræfte, at det var situationen indtil for ganske nylig?

Kl. 13:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:28

Steen Gade (SF):

Om den del, der handler om biobrændstof, kan jeg sige til spørgeren – som jo også ved det – at for SF har andengenerationsbiobrændstof, som

jo er affald fra bl.a. landbrugsproduktion, altid været det vigtigste. Men vi er jo ikke for dumme til, at vi ikke godt kan sige, at der er ting, som man måske skal revurdere. Den målsætning, som EU har lavet på den korte bane – og som USA har lavet på den korte banen – er med til at fremme spekulation på det her område. Det er simpelt hen med til at drive priserne op, og det er derfor, vi siger det her. Det er ikke en krig mod biobrændstof. For når verden engang bliver så god, som statsministeren og de andre ministre allerede ser den, er det jo nok også noget, som ulandene skal leve af. Men det, vi hele tiden har sat os imod, er, at man skal give EU-støtte til det; at det skal subsidieres. Det kunne være, at hr. Kristian Thulesen Dahl egentlig er enig i, at det er forkert at give EU-støtte til biobrændstof.

Kl. 13:29

Formanden:

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl for en yderligere bemærkning.

Kl. 13:29

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det her er ren populisme. Det er ren populisme. I det ene øjeblik er der pres på, for at man skal bruge biobrændstof – altså madstof – i bilernes tanke. Hvad gør SF så, når man har det synspunkt? Man indkalder til samråd i Folketinget, hvor man forsøger at presse regeringen og Dansk Folkeparti til at anlægge det synspunkt, at vi nu skal putte fødevarer i bilernes tanke. Så sker der det, at vi får fødevarerkrise, fordi priserne på fødevarer selvfølgelig stiger, når man så gør det. Hokusfokus, sikke da en overraskelse! Og hvad siger SF så? Nu har vi et problem med stigende fødevarerpriser. Hvad skal vi nu? Og så må vi gøre alt muligt. Så løber man med et andet synspunkt, og nu er man pludselig blevet kloge. Noget så selvindlysende, nemlig at priserne på madvarer stiger, når man kræver, at de bliver puttet i vores bilers tanke, kunne SF ikke gennemskue for halvandet år siden.

Kl. 13:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:29

Steen Gade (SF):

Det kunne vi selvfølgelig. Som det er sagt her fra talerstolen tidligere, er det sådan set rigtigt, at priserne gerne må stige lidt, fordi den rige del af verden, herunder EU og USA, har ødelagt verdensmarkedet for fødevarer. Det har betydning, at en lang række ulande ikke har produceret det, de faktisk burde producere. Det er EU's land-

brugspolitik, der er skurken her. Derfor er det sådan set ikke forkert, at priserne på fødevarerne må stige. Der er sket det – som jeg heller ikke synes er reflekteret i statsministerens og de andre ministres taler – at det er løbet løbsk. Og så kan hr. Kristian Thulesen Dahl spørge, om vi ikke vidste, at det ville løbe løbsk. Nej, det vidste vi ikke, og det var der ikke nogen der vidste – heller ikke i FN's organer. Sådan er det.

Kl. 13:30

Formanden:

Så er det hr. Henrik Høegh for en kort bemærkning.

Kl. 13:30

Henrik Høegh (V):

Som refereret fra medierne i går skal vi gøre noget ekstra; vi skal gøre noget ekstra akut. Jeg vil godt spørge hr. Steen Gade, om han virkelig tror, at en pludselig bremse på biobrændstoffer giver den helt store forandring. Vi ved, at under 1 pct. af det globale landbrugsareal bliver brugt til dyrkelse af biobrændstoffer i dag. Vi ved, at 80 pct. af de cerealier, der bliver brugt til biobrændstoffer, er majs. Under hele den her prisstigning har majs kostet halvdelen eller to tredjedele af korn. Altså, det er helt andre faktorer, der har haft indvirkning på kornprisen, brødkornsprisen. Jeg tror, at vi er nødt til at vende blikket mod andre steder og sige: Her er det klima, og her er det forskellige dyrkningsfaktorer – en hurtig indsats vil øge produktionen. Det kan vi hjælpe med, og der kan vi undgå spekulation. Det andet er en hovsapolitik, som har alt for lille effekt.

Kl. 13:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:31

Steen Gade (SF):

Det er så biobrændstof, vi skal diskutere. Vi ved, at væksten i majsproduktionen i USA, som jeg også tror spørgeren ved, først og fremmest er blevet opsuget af biobrændstofproduktionen i USA. Det, som selvfølgelig er en realitet rent økonomisk, er, at når man har en målsætning, vil man også kunne spekulere i at købe korn, ikke for at det skal kunne sælges som fødevarer, men fordi det om et eller to år rent faktisk kan sælges videre på et spekulativt marked.

Det er rigtigt, hvad spørgeren siger, at det kun beslaglægger den ene procent. Det er sandt, men det, at man rent økonomisk har den her målsætning, vil føre til, at man giver øgede muligheder for spekulation og dermed giver en

akut forringet position. SF siger ikke, at vi skal standse udviklingen af biobrændstoffer.

Kl. 13:32

Formanden:

Hr. Henrik Høegh for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:32

Henrik Høegh (V):

Jeg vil endnu en gang gentage: Gør noget ekstra, og gør det akut. Så kan jeg spørge anderledes: Vil hr. Steen Gade være med til, at vi nu øger produktionen i Europa? Vi har store muligheder for at øge produktionen her. Det hjælper, nøjagtig som det blev efterspurgt i medierne i går, det hjælper hurtigt, og det hjælper akut.

Jeg er enig i, at vi skal gøre en indsats i udviklingslandene, men vi ved alle sammen, at der vil gå en årrække, inden den produktion kommer op at stå, så vi skal gøre begge dele. Vil hr. Steen Gade være med til det?

Kl. 13:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:33

Steen Gade (SF):

Det skal være helt akut. Lige nu handler det sådan set om at skaffe nogle flere penge til, at de fattigste får nødhjælp i flygtningelejrene. Som vi jo har fået redegjort for fra verdensfødevarerprogrammets folk, der var her i København i Udenrigsudvalget, vil de fattige i ulandenes store byer komme i enorme vanskeligheder i de kommende måneder – det er altså om en måned fra nu af eller sådan noget – i forhold til, at de ikke vil kunne få fødevarer nok.

På lidt længere sigt er svaret selvfølgelig at udvikle udviklingslandenes produktion, men det er da også at opbygge globale lagre. Det står jo rent faktisk i vores forslag til vedtagelse. Det er, som om der kun står biobrændstof i vores vedtagelsesforslag, at dømme efter de spørgsmål, jeg har fået nu.

Kl. 13:34

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger til hr. Steen Gade. Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Inger Støjberg.

Kl. 13:34

(Ordfører)**Inger Støjberg (V):**

Medierne er i denne tid fyldt med historier om og analyser af den globale fødevarerkrise. Beretningerne er mange, det samme er forklaringerne. Men det, der står tilbage, er, at situationen er

meget alvorlig og uheldig for mange mennesker, især i ulandene. Og det, der også står tilbage, er, at der ikke findes én let løsning på situationen.

Centralt i fødevarerkrise er det, at det både er et spørgsmål om udbud af og efterspørgsel efter fødevarer. På udbudssiden er det bl.a. dårlige vejrforhold, der har betydet dårlig høst i en række lande, korn- og oliefrølagre, der er blevet meget mindre, netop fordi høsten har været dårlig, og de høje energipriser har naturligvis også indflydelse på produktionsomkostningerne, hvilket jo så selvfølgelig igen fører til højere fødevarerpriser. Også på efterspørgselssiden er der over de seneste år sket ændringer. Især de hastigt voksende økonomier i Indien og Kina betyder, at efterspørgslen stiger, ganske enkelt fordi købekraften stiger, hvilket jo sådan helt isoleret set er glædeligt.

En fødevarerkrise, som den vi er vidne til lige nu, rammer først børn og gravide kvinder, men det er desværre også sådan, at situationen forværres, og at stabiliteten trues i nogle lande. Derfor støtter regeringen de internationale nødhjælpsaktører, og derfor har regeringen bl.a. allerede øget bidraget til verdensfødevarerprogrammet med 25 mio. kr. Det kommer oven i de 20 mio. kr., som blev bevilget tidligere på året i forbindelse med programmets ekstraordinære humanitære indsats.

Fødevarerkrise er kompleks, og det kræver en langsigtet strategi at løse den. Men netop den langsigtede strategi med hensyn til ulandsbistand er Danmark verdensberømt for at være god til. Allerede nu indgår landbrugsudvikling i hjælpen i 11 af de 16 lande, som Danmark har programsamarbejde med, ligesom det indgår i et mindre omfang med visse lande, som vi ikke har et programsamarbejde med.

Desuden vil regeringen grundigt analysere implikationer for dansk ulandsbistand og på det grundlag fastlægge, hvad vi på lidt længere sigt kan gøre, for at ulandene kan udnytte fordelene ved prisstigningerne på fødevarer. Derudover er der i finansloven for 2008 afsat 50 mio. kr. til en ernæringsindsats med fokus på børn i Afrika.

På europæisk plan er kravet om braklægning midlertidigt ophørt i 2008, og vi presser fortsat på fra dansk side for at sikre øget frihandel gennem WTO, da det uden tvivl vil gavne ulandene.

Danmark er med andre ord en meget aktiv spiller både i EU og WTO, når det gælder om at imødegå den globale fødevarerkrise, ligesom den

danske regering allerede har taget en lang række flotte initiativer og dermed gør en ekstra indsats via hjemlige midler.

Jeg skal på den baggrund på vegne af Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Venstre fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Regeringen opfordres til at arbejde for at:

- sikre et udviklingsvenligt resultat af forhandlingerne i Doharunden og fremme liberaliseringen af international handel med landbrugsvarer,
 - alle rige lande øger udviklingsbistanden til 0,7 pct. med fokus på fattigdomsorientering, herunder landbrugsudvikling, kvinder, klima og Afrika,
 - støtte internationale nødhjælpsaktører.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 47).

Kl. 13:38

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse:

»Regeringen opfordres til at arbejde for at:

- sikre et udviklingsvenligt resultat af forhandlingerne i Doharunden og fremme liberaliseringen af international handel med landbrugsvarer,
 - alle rige lande øger udviklingsbistanden til 0,7 pct. med fokus på fattigdomsorientering, herunder landbrugsudvikling, kvinder, klima og Afrika,
 - støtte internationale nødhjælpsaktører.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 47).

Dette forslag til vedtagelse vil indgå i det videre arbejde.

Så er der ønsker om korte bemærkninger, og den første er fra hr. Steen Gade.

Kl. 13:39

Steen Gade (SF):

Jeg vil godt sige til fru Inger Støjberg, at man jo ikke bliver en meget aktiv spiller eller laver en flot indsats, fordi man siger fra talerstolen, at det er en flot indsats, og at man er en meget aktiv spiller.

Jeg vil spørge fru Inger Støjberg, om forslaget til vedtagelse om afslutning af Doharunden, om øget bistand, om at leve op til 1992-målsætningen på 0,7 pct. – 1992, det er 15 år siden – og om at støtte nødhjælp ikke kunne være vedtaget på

en hvilken som helst dag for et år siden, hvor der ikke var nogen, der troede, at der var fødevarekrise.

Altså, er der overhovedet i det en relation til det, vi diskuterer i dag, den akutte fødevarekrise, andet end nogle generelle langtidstendenser? Har man overhovedet taget højde for, hvad det er for en situation, vi står i? Det lyder i hvert fald ikke sådan, og det lyder heller ikke, som om Venstres ordfører egentlig har hørt, hvad ministrene har sagt, for de gav jo mere alarmerende meldinger, når det kommer til stykket.

Kl. 13:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:40

Inger Støjberg (V):

Det relaterer da absolut til, hvad der skal gøres på internationalt plan. Og det er jo altså sådan, at Danmark allerede har sat sig i spidsen for en lang række initiativer. Nu er Afrikakommissionen blevet nedsat, der er fokus på landbrugsudvikling, og det er noget af det, som vi i Danmark har været rigtig gode til i lang tid, og et felt, som vi selvfølgelig fortsat skal blive ved med at udvikle os inden for.

Jeg håber da, at hr. Steen Gade er enig med mig og med regeringen i, at netop det, at de afrikanske lande skal blive bedre til at producere deres egne landbrugsprodukter, er vejen frem. Det håber jeg faktisk at hr. Steen Gade er enig med mig i, for hvis hr. Steen Gade ikke er enig med mig i, at målet må være, at de afrikanske lande i fremtiden i højere grad selv kan bidrage til landbrugsproduktionen, end de gør nu, ja, så mener jeg, at hr. Steen Gade lever med et fuldstændig forfejlet syn på, hvad ulandsbistand er.

Ulandsbistand, når den er bedst, er at være med til at fremme bl.a. landbrugsproduktion, og det er noget af det, som der er blevet sat fokus på i den her regerings tid, det er noget af det, vi er rigtig gode til, og det er noget af det, vi fortsat vil udvikle.

Kl. 13:41

Formanden:

Så er det hr. Steen Gade for en kort bemærkning.

Kl. 13:41

Steen Gade (SF):

Nej, det er der sådan set ikke blevet sat fokus på i den her regerings tid, og det er der måske heller ikke under tidligere regeringer. Skulle vi ikke være enige om det og så sige noget sandt til hinanden i den her diskussion?

Det, jeg synes fru Inger Støjberg ikke svarede på, var, om ikke det her forslag til vedtagelse lige så godt kunne være lavet for et år siden. Jeg går da ind for, at vi skal arbejde for, at Doharunden skal afsluttes med et godt resultat for ulandene. Det har jeg kæmpet for. Jeg går da ind for, at alle lande skal nå 0,7 pct. i bistand, og at vi skal hjælpe nødhjælpsorganisationerne. Det har vi jo alle sammen herinde gjort i årevis, og vi er enige om de tre ting.

Men hvad er det, der gør, at det er det, vi skal vedtage i dag, når Ban Ki-moon i går kom med en melding om, at der må ske noget ekstraordinært?

Kl. 13:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:42

Inger Støjberg (V):

Når vi skal vedtage det her i dag – og det håber jeg da virkelig at også hr. Steen Gade vil stemme for, når hr. Steen Gade nu siger, at han er så enig i det, der bliver sagt, for så mangler der jo sådan set bare, at hr. Steen Gade også stemmer for, når vi skal til at stemme – er det naturligvis først og fremmest, fordi vi allerede i år har bevilget flere penge. Den danske regering har fortsat fokus på det her, og den danske regering vil selvfølgelig fortsat blive ved med i en positiv ånd at presse på både i Doharunden og andre steder.

Men hr. Steen Gade mangler stadig væk at svare på hele spørgsmålet om landbrugsudviklingen i ulandene. Når hr. Steen Gade siger, at det er der ikke blevet sat fokus på, er det jo helt mod bedre vidende, for det er jo rent faktisk sådan, at 11 ud af de 16 programsamarbejdslande arbejder med landbrugsudvikling. Det er vejen frem, vil jeg sige til hr. Steen Gade, ikke at opbygge store kornlagre i ulandene, som der bliver peget på i det forslag til vedtagelse, som oppositionen har fremsat.

Kl. 13:43

Formanden:

Så er det fru Mette Gjerskov for en kort bemærkning

Kl. 13:43

Mette Gjerskov (S):

Jeg er meget, meget skuffet over Venstres forslag til vedtagelse. Måske skal jeg lige minde Venstres ordfører om, at det her er en hastende forespørgsel, og det vil sige, at vi i Folketinget konstaterer, at her er der altså et spørgsmål, som hæster. Vi har lagt alle andre opgaver til side for at drøfte fødevareproblemet her i Folketingssalen i

dag, og så kan vi ikke stå med sådan nogle 10-års-planer eller 20-års-planer som løsning på et akut problem.

FN-chefen, Ban Ki-moon, sagde forleden, at vi taler om en krise, som er en hidtil uset udfordring af globale dimensioner, og som er blevet en krise for verdens mest sårbare. Hvad er Venstres svar på det? Det er et spørgsmål om Doharunden og langsigtede planer, og det er ikke det, jeg spørger til. Jeg spørger: Hvad vil Venstre gøre i dag, og hvad vil Venstre gøre i morgen?

Feks.: Vil Venstre arbejde for at fjerne målet om at blande mad i benzinen? Det er bare et spørgsmål. Er det det, Venstre gerne vil her og nu som en løsning?

Kl. 13:44

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:44

Inger Støjberg (V):

Nu er det jo sådan, at man godt kan antage, at man bare sådan lige fra dag til dag kan ændre på den situation, vi står i her, men så tror jeg bare, at jeg må skuffe fru Mette Gjerskov, for så lever fru Mette Gjerskov simpelt hen ikke i den virkelige verden.

Hvis vi skal gøre en forskel, er det langsigtet. Jeg anerkender naturligvis også, at man kan gøre noget på kort sigt, og det er bl.a. derfor, at vi fra dansk side har bevilget 25 mio. kr. ekstra til verdensfødevareprogrammet i år.

Men når vi tager hele spørgsmålet om bio-brændsel, er det jo simpelt hen at udstille oppositionens hykleri i et format, som jeg da næppe har set før. For bare få måneder siden lød det jo igen og igen fra oppositionens side, at man slet ikke kunne komme hurtigt nok i gang, mens det er sådan, at vi hele tiden har sagt, at anden generation, som jo netop ikke bygger på, at man putter mad i tanken, men affaldsstoffer, er vejen frem. Vi har hele tiden understreget, at det at satse på biobrændstof var vigtigt, men at det bare ikke er et spørgsmål om at bruge første generation, som oppositionen jo hidtil har villet have. Men nu opstår hykleriet i fuldt lys her i dag, for nu vil oppositionen pludselig i en helt anden retning. Det er dog mærkværdigt.

Kl. 13:45

Formanden:

Det fulde lys er den røde lampe. Men det er fru Mette Gjerskov for en sidste kort bemærkning.

Mette Gjerskov (S):

Tak, formand. Hykleri, det ved jeg ikke. Jeg tror, at det må stå for Venstres egen regning. Mit spørgsmål var bare stilfærdigt i lyset af den situation, vi står i lige nu: Er Venstre indstillet på at fjerne det krav om, at vi skal hælde mad i benzintanken, som Venstre selv har indført, at der skal blandes 5,75 pct. biobrændstoffer i benzinen? Det er såmænd bare det, jeg spørger om.

Men Venstres ordfører giver mig anledning til også at stille et andet spørgsmål. Har Venstre ikke helt forstået det, når Ban Ki-moon, FN-chefen, siger, at det her er en krise, der skal gøres noget akut ved? Har Venstre ikke forstået, at man hverken kan vente 5 eller 10 år eller til, når Doharunden engang er overstået, med at handle på det her? Altså, FN laver ligefrem en kriseenhed, og Danmark sætter sig åbenbart bare ned med Venstre i spidsen og siger: Ja, det kommer nok med den langsigtede udviklingshjælp. Det er da ikke et svar på en akut krise, hvor mennesker rent faktisk risikerer at dø.

Kl. 13:47

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:47

Inger Støjberg (V):

Jeg kan forsikre fru Mette Gjerskov for, at vi i Venstre har opfanget, hvad Ban Ki-moon sagde i går. Jeg kan forsikre for, at vi allerede tidligere på året har bevilget 25 mio. kr. ekstra til verdensfødevareprogrammet. Og jeg kan forsikre fru Mette Gjerskov for, at vi også har det lange lys på, hvad oppositionen tilsyneladende ikke har.

Men det, jeg synes er topmålet af hykleri og åbenbart også i udpræget grad et bevis på, at oppositionen slet ikke følger med, er at stå her i dag og sige, at det er biobrændstof, der betyder, at der er fødevarekrise i verden. Det er sådan, at der bliver produceret 2,1 mia. t korn pr. år, og 0,1 mia. t bliver brugt på biobrændstof. Altså, det er bare lige en oplysning til fru Mette Gjerskov, som jeg egentlig tror kunne være rimelig relevant.

Så igen: Det ville være rart, hvis oppositionen tidligere havde indset, at det var andengenerationsbiobrændstoffer, man skulle satse på, frem for det hykleri, som vi er vidne til her i dag.

Kl. 13:48

Formanden:

Så er det hr. Morten Helveg Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:48

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne forsøge at dreje debatten tilbage på sporet, forstået på den måde, at det, vi forsøger i dag, er at holde en hasteforespørgsel om den helt akutte krise, der truer omkring 100 millioner mennesker, der risikerer at blive skubbet ud i ikke bare fattigdom, men ekstrem fattigdom. Vi snakker om at skulle leve for 1 dollar om dagen, ifald den tendens, vi har set gennem de sidste par måneder, fortsætter.

Så skulle vi ikke prøve at holde os til den diskussion og så få et svar fra Venstres side og fra regeringens side på, om man virkelig mener, at de 25 mio. kr., der er afsat til FN's verdensfødevareprogram, er tilstrækkeligt i forhold til den stille tsunami, den sultkatastrofe, som raser i den tredje verden og på det afrikanske kontinent.

Kl. 13:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:49

Inger Støjberg (V):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Morten Helveg Petersen i, at det kunne være rigtig godt, hvis det var det, vi diskuterede i dag, men nu blev jeg spurgt om andre ting, og derfor blev jeg selvfølgelig nødt til at svare på det. Sådan er forretningsordenen her i Folketinget.

Det, jeg pegede på, var, at regeringen i første omgang har bevilget 25 mio. kr. ekstra til verdensfødevareprogrammet. Vi har det lange lys på, vi er utrolig gode, når det gælder netop det at udvikle landbruget i ulandene. Det er noget af det, som Danmark længe har været god til, og det er noget af det, som vi fortsat skal have fokus på.

Jeg vil selvfølgelig ikke her i dag stå og tage stilling til Ban Ki-moons udtalelser i går. Altså, det er jo helt useriøst at stå allerede i dag og komme med et svar på det. Det kan jeg som Venstres ordfører naturligvis ikke.

Der er ingen tvivl om, at jeg godt hørte Ban Ki-moons udtalelser i går, men jeg synes bare, det er vigtigt at sige, at Danmark gør meget, at Danmark altid har gjort meget, og at Danmark fortsat vil gøre meget.

Kl. 13:50

Formanden:

Hr. Morten Helveg Petersen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 13:50

Morten Helveg Petersen (RV):

Undskyld mig, vil jeg sige til fru Inger Støjberg, men hvad – og jeg er lige ved at bruge et udtryk, som man ikke må bruge – skal vi så med en hasteforespørgsel, hvis ikke det er for at diskutere med hinanden den seneste udvikling inden for den her helt akutte krise, der truer med at sende op mod 100 millioner mennesker ud i ikke bare fattigdom, men ekstrem fattigdom? Det må da selvfølgelig være at forholde sig til en sådan appel, der kommer fra FN's generalsekretær, om, at der skal penge på bordet, og at det skal være nu.

Må jeg forstå Venstres ordførers svar på den måde, at, ja, man har gjort nok, regeringen har gjort nok, og 25 mio. kr. er nok? Eller ønsker regeringen at sætte lidt handling bag ordene og være med til at bakke op om den her utrolig indtrængende appel, som kommer fra FN's generalsekretær? Det ville klæde regeringen, når man i øvrigt taler varmt om Afrika i andre sammenhænge.

Kl. 13:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:51

Inger Støjberg (V):

Hr. Morten Helveg Petersen kan forstå det sådan, at jeg ser lige så alvorligt på den problemstilling her, som hr. Morten Helveg Petersen gør. Og det gør Venstre også. Vi synes, det er en alvorlig problemstilling, som er meget, meget ulykkelig for mange mennesker især i ulandene.

Men på trods af at det er en hasteforespørgsel, synes jeg faktisk, at det ville klæde hr. Morten Helveg Petersen og hr. Morten Helveg Petersens parti også at koncentrere sig om, hvordan vi afhjælper det her i fremtiden. Det er ikke bare et spørgsmål om, hvad man gør lige her og nu. Det er også et spørgsmål om, hvordan vi sikrer, at den situation her ikke opstår i de afrikanske lande igen. Det er derfor, det er så vigtigt at fokusere på bl.a. de 11 ud af de 16 lande, som vi har programsamarbejde med, hvor netop udviklingen af landbrugsproduktionen er central. Det er derfor, det er vigtigt at sætte fokus på den Afrikakommission, som statsministeren har sat sig i spidsen for, og som netop er med til at udvikle ulandene, er med til at sætte fokus på kvinderne i ulandene, hvilket vi alle sammen ved er helt centralt for en positiv udvikling i de afrikanske lande.

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Mogens Lykketoft.

Kl. 13:52

(Ordfører)

Mogens Lykketoft (S):

Jeg havde i grunden håbet, at vi kunne blive fri for den lille, dumme partipolitik i den her debat. Jeg synes faktisk, den er for alvorlig til, at vi skal høre de to borgerlige ordførere dér bruge udtryk som hykleri mod os andre. Og jeg er egentlig også utrolig skuffet over, at det meget gennemtænkte forslag til vedtagelse, som oppositionen har fremsat, absolut har skullet have et modsvar i form af et andet fra VKO. Det synes jeg er skuffende, og det synes jeg også er udtryk for den mangel på analyse, som hr. Morten Helveg Petersen lige for et øjeblik siden påviste er til stede i de borgerlige partier i forhold til en meget akut situation.

Vi har ønsket en hasteforespørgsel i dag, ikke så meget for at kigge på alle de langsigtede ting, som statsministeren og de andre ministre har redgjort for, og som vi stort set er enige om også er nødvendige, og som vi vil støtte, men for præcis at sætte fokus på: Hvad skal der til her og nu i forhold til en krise, som ingen forudså ville udvikle sig så dramatisk, en krise, som er ekstremt meget drevet af spekulation? Hvad har vi overhovedet af redskaber til at imødegå den spekulation på den helt korte bane, indtil vi ad mange forskellige veje, som der har været redgjort for i debatten her, kan komme til at øge landbrugsproduktionen? Hvad har vi af redskaber til at hjælpe de 100 millioner mennesker, som kan blive direkte sultende i det næste halve år, hvis ikke vi gør noget?

Der har vi brug for mere end 25 mio. kr. til World Food Program; der har vi brug for en akut rundhåndet indsats fra Danmark, fra EU, fra den rige verden, for at der kan købes fødevarer til de højere priser til de mennesker, der ellers risikerer at dø af sult.

Men vi har også brug for nogle tiltag, der kan punktere spekulanterne, og det er her, vil jeg sige til hr. Thulesen Dahl og fru Inger Støjberg, at det med at suspendere målsætningen om at komme fødevarer i benzinen kommer ind som noget, der er helt nødvendigt, uanset hvad nogle sagde for et år siden eller for flere år siden, da situationen var en helt anden. Vi er simpelt hen nødt til at bruge de redskaber, vi har, til at punk-

tere spekulanternes forventninger og drive fødevarerpriserne ned, ikke til det samme lave niveau, som de havde for kort tid siden – for det tror jeg aldrig de kommer – men på et stabilt *lavere* niveau, så det bliver muligt og overkommeligt at hjælpe de mennesker, der ellers risikerer at dø af sult.

Det er det, den her debat handler om, og det synes jeg slet ikke de borgerlige ordførere forholder sig til, når de i stedet for synes, at de skal misbruge tiden til at prøve at finde et eller andet, nogen har sagt i en helt anden situation. Jeg synes faktisk, det er for ringe, for dumt og for lavt, vil jeg sige til fru Inger Støjberg og hr. Thulesen Dahl.

Lad mig så i øvrigt sige, at jeg er helt enig i, at der kan være mange fordele ved, at vi får stabiliseret fødevarerpriserne på et noget højere ligevægtsniveau, end vi var vant til – argumenterne er fremført; tiden tillader ikke, at jeg gentager de argumenter – men der skal være nogle forudsætninger for, at vi kan gøre det.

Den ene er, at vi hjælper de store udviklingsområder i verden med nogle fordelingsmekanismer, så de kan sørge for, at den nød, der er hos de store byproletariater, der ellers stadig væk bliver ramt af højere fødevarerpriser, kan afhjælpes.

Den anden er – og det er her, lagrene kommer ind, vil jeg sige til fru Inger Støjberg – at vi er nødt til at sørge for, at fødevaremarkederne ikke igen kan blive genstand for så massiv spekulation og så store udsving, altså sørge for, at markedet bliver vores tjener i retning af at løse grundlæggende menneskelige problemer og grundlæggende udviklingsproblemer og ikke vores herre. Og derfor er vi nødt til at sørge for, at der, når vi har fået produktionen op igen, også bliver oparbejdet meget større stødpuder, både i de internationale organisationer og hos de store agenter i USA og EU.

Kl. 13:56

Formanden:

Så er der korte bemærkninger. Og den første er fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:56

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, det siges jo, at man hæver røsten, når argumentet er svagt, og det tror jeg at hr. Lykketoft netop nu er et slående bevis for. Han talte om noget, nogen havde sagt for 1-2 år siden, da situationen var en helt anden.

Men var situationen en helt anden? Var situationen virkelig den, da Socialdemokratiet for

halvandet år siden fremlagde et nyt politisk udspil, hvori man krævede, at 5 pct. af brændstoffet sidste år skulle være biobrændstof, vel viden- de, at det ville være fødevarer direkte i tanken, madvarer direkte i tanken – det vidste man at det ville være for halvandet år siden, da man kom med forslaget – at man var fuldstændig uvidende om, at hvis det var sådan, at man krævede, at madvarer blev puttet i benzintanken, så kunne det medføre, at fødevarerpriserne ville stige? Var man virkelig fuldstændig uvidende om det? Satte man alle de sådan almindelige mar- kedsmæssige mekanismer ud af kraft og sagde, at hvis der var større efterspørgsel efter fødevarer – for nu ville vi til at bruge dem i benzintan- ken – så ville prisen stige? Vi andre afviste det forslag fra Socialdemokratiets side for halvandet år siden.

Når jeg bruger udtryk som hykleri, som po- pulisme – man kan også bruge udtryk som ven- dekåbe – er det, fordi man da mente, at situatio- nen politisk var en anden, og så var det oppor- tunt for Socialdemokratiet at kræve fødevarer i benzintanken. Nu er situationen vendt, nu kæmper man pludselig for en anden dagsorden.

KI. 13:58

Formanden:
Ordføreren.

KI. 13:58

Mogens Lykketoft (S):

Jeg gider faktisk slet ikke den der type diskus- sion med hr. Thulesen Dahl. Hvis man går tilba- ge for at se, hvad han mente for 15 år siden, kan man se, at han stort set mener det modsatte i alle livets forhold nu, bortset fra at han ikke kan lide folk af fremmed herkomst – det er vist det ene- ste faste standpunkt, han har haft her.

Den type diskussioner er meget lidt frugtba- re. Jeg synes, man er nødt til at sige: Ja, vi ænd- rer alle sammen holdninger i lyset af livets rea- liteter, og det er vi pisket til, nødt til i den her si- tuation, hvor verden har bevæget sig fra noget, vi faktisk i flere årtier har diskuteret som et overskudsproduktionsproblem med fødevarer, til en akut mangel på fødevarer.

Det ville da være, jeg havde nær sagt ikke bare forkert, men direkte umenneskeligt, hvis man i den situation nægtede at bruge de redska- ber, der var, til at imødegå problemet.

KI. 13:58

Formanden:
Hr. Kristian Thulesen Dahl for yderligere en kort bemærkning.

KI. 13:58

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, man kan sige, at hr. Lykketoft når et nyt lav- punkt i sin politiske karriere her i dag for at undgå at forholde sig til det meget enkle spørgs- mål: Hvordan kunne Socialdemokratiet for halvandet år siden kræve, at vi sidste år, hvad angår brændstof, puttede 5 pct. madvarer direk- te ned i benzintanken? Hvordan kunne man mene det for halvandet år siden – det er ikke 10 år eller 15 år siden, og hvad hr. Lykketoft ellers render ud i nu – hvordan kunne man foreslå det fra Socialdemokratiets side? Havde man over- hovedet ikke blik for, at hvis man krævede mad- varer i benzintanken, kunne det få fødevarerpri- serne til at stige? Og det var mit simple spørgs- mål før, hvor jeg så hører et eller andet om, hvorvidt jeg for 15 år siden måtte mene, at alle af fremmed herkomst var ubehagelige mennesker, eller hvad det var for noget sludder, hr. Lykke- toft sagde.

KI. 13:59

Formanden:
Ordføreren.

KI. 13:59

Mogens Lykketoft (S):

Det, jeg bare gerne ville sige til hr. Thulesen Dahl, er, at jeg synes, at når man i en situation med overskud på fødevarer har sagt, at det med at anvende fødevarer til at fremme en målsæt- ning om renere energiforsyninger kunne spee- des i gang, må man fravige den målsætning umiddelbart og akut, når man går fra en over- produktion til en akut mangelsituation. Det modsatte ville være urimeligt og et umenneske- ligt krav.

Nu synes jeg faktisk, at det er de borgerlige repræsentanter her i Folketinget, der sidder og prøver at fastholde et umenneskeligt synspunkt. For det er jo den borgerlige regering, der har ac- cepteret en EU-målsætning og en dansk målsæt- ning om biofuel. I øvrigt er diskussionen om biofuel jo langt mere nuanceret, for alle tals- mænd for den har jo argumenteret stærkt og in- derligt for, at vi så hurtigt som muligt kom over på andengenerationsteknologi, investerede i den, brugte affald og ikke fødevarer til at frem- me den målsætning, og det synspunkt gælder selvfølgelig stadig væk.

KI. 14:00

Formanden:

Fru Inger Støjberg for en kort bemærkning.

Inger Støjberg (V):

For ringe, for dumt og for lavt, sagde hr. Mogens Lykketoft om mit indlæg. Jeg vil godt sådan lige prøve at følge lidt op på det, hr. Thulesen Dahl har talt om, nemlig at det jo i sin tid ingen ende ville tage, hvordan oppositionen klandrede regeringen med hensyn til biobrændstof. Vi kunne ikke komme hurtigt nok i gang med første generation, 5 pct. madvarer skulle hældes direkte i tanken med det samme. Vi satsede på anden generation, fordi vi syntes, det var mest langsigtet.

Hvis vi vender blikket lidt mod ulandsbistanden, er det sådan, at Socialdemokraterne i år ønskede, at vi skulle hæve ulandsbistanden til 1 pct. Det er jo sådan set udmærket at ville det, hvis man så bare afsætter pengene til det, men det er sådan, at der i Socialdemokraternes finanslovsforslag i år kun er afsat 400 mio. kr. Så er det bare, jeg spørger hr. Lykketoft: Er det for ringe, for dumt eller for lavt?

Kl. 14:00

på landbrugsudvikling i ulandene og sætte fokus på den Afrikakommission, som regeringen har nedsat, sætte fokus på kvinderne i Afrika, sætte fokus på uddannelse i Afrika. Det er det, opposition mangler så groft her i dag. Det, man bare har brugt hele tiden på, er sådan nogle tjuhejløsninger, og så håber man på, at det går. Det gør det bare ikke, så det, oppositionen mangler, og det, jeg angriber oppositionen for i dag, er hverken at være for ringe, for dum, eller at det, den siger, er for lavt, men at den ikke har det lange lys på.

Kl. 14:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:01

Mogens Lykketoft (S):

Det, jeg synes er for ringe, for dumt og for lavt, er, at der sidder to borgerlige ordførere dernede og prøver at få tiden til at gå i en forespørgselsdebat om et problem, der er ved at koste snesevis af millioner af mennesker livet ved sultedøden, og gøre det til en diskussion om, hvorvidt det er rigtigt, at der er nogle af os, der har ændret synspunkt, med hensyn til om det nu er betids at komme fødevarer i energi, når fødevarer-krisen er så akut. Ja, vi har ændret synspunkt, ja, det ville være umenneskeligt andet end at ændre synspunkt, og derfor er der kun én ting at sige til de to ordførere: Kom med, kom med! Skynd jer lidt!

Kl. 14:01

Mogens Lykketoft (S):

Hvor dum kan man sådan set være? Der er jo ikke grænser for, hvor mange fejlagtigheder der er i fru Inger Støjbergs indlæg. Jeg sagde udtrykkeligt, men det tillod tiden jo ikke at uddybe, at alt det langsigtede er vi enige om, det vil vi støtte af fuld kraft. Jeg er ikke blevet tildelt så meget taletid som ministrene, så jeg kunne tillade mig at gentage alt, hvad de havde sagt om alt det, vi er enige om, men det, vi mangler hos regeringen, er handlekraft, det er offervilje, det er vilje til at gøre noget, så vi undgår, at der, før vi overhovedet antydningssvis kommer i gang med en eneste detalje i alle de løsninger, vi er enige om på lang sigt, er flere gange 20 millioner mennesker, som er døde af sult. Det er det, vi er optaget af, det er det, vi synes at den her debat skulle have handlet om, og ikke det der narrespil med, at »du mente noget andet i forgårs«, som vi nu har brugt alt for meget tid på.

Kl. 14:04

Formanden:

Tiden til korte bemærkninger og svar er brugt, og den næste i ordførerrækken er hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:04

Formanden:

Fru Inger Støjberg for en kort bemærkning.

Kl. 14:02

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):**Inger Støjberg (V):**

Jeg kan så afsløre, at svaret på mit spørgsmål var, at beløbet var for lavt. Men det, jeg syntes vi skulle have brugt debatten på i dag, var heller ikke sådan en slåskamp om det her. Det var i virkeligheden at spørge, hvordan vi kunne afhjælpe det her spørgsmål i fremtiden. Derfor er jeg meget skuffet over, at oppositionen og hr. Mogens Lykketoft ikke i dag har brugt tid på den langsigtede strategi, altså netop at sætte fokus

Kl. 14:02

Jeg vil bare sige til hr. Lykketoft, at det ikke nytter noget at hidse sig op. Hvis han havde fulgt med i de rapporter, som bl.a. Verdensbanken har udsendt, ville han have set, at de allerede for flere år siden sagde, at man skulle øge sine investeringer i landbrugsudvikling, netop for at få en større landbrugsproduktion. Så det kan ikke være nyt, heller ikke for Socialdemokraterne, at når vi taler om biobrændstoffer i forbindelse med de energiaftaler, som man har diskuteret og

forhandlet i lang tid, drejer det sig om fødevarer til den produktion. Altså, for halvandet år siden diskuterede man, om det skulle være de 5 pct., og da var man udmærket klar over, uanset hvilken side af bordet man sad på, at det ville være fødevarer, der skulle bruges til den produktion.

Derfor var Dansk Folkeparti selvfølgelig ikke med på den idé. Vi vil gerne have biobrændstoffer, men det skal være anden generation, hvor man bruger affaldsprodukter. Det ville vi ikke have haft noget imod.

Jeg synes, at den her forespørgselsdebat jo også skulle handle lidt om, hvad det så egentlig er, vi kan gøre, og hvad det er for nogle initiativer, vi egentlig har taget. Når vi ser tilbage på den her udvikling, er det selvfølgelig bekymrende at se, at priserne stiger, sådan som de gør.

Vi kan se, når vi kigger tilbage i tiden, at der over de sidste 30 år har været et fald på 75 pct. i priserne på fødevarer. Det er klart, at på et eller andet tidspunkt vil det vende, men så skal vi også se fremad nu, hvor vi har haft brakarealer i Europa. Hvordan kan vi få dem ind i produktionen? Der har regeringen sørget for, at landmændene nu kan dyrke de arealer, og det er også med til at øge produktionen, så vi kan få mere korn ud til de sultne munde, der er rundtomkring.

Det, vi også skal se på, når vi skal producere mere, er selvfølgelig, hvad det er for områder, der ellers kunne komme i produktion. F.eks. er der i det tidligere Sovjetunionen 25-30 mio. ha, som i dag ikke bliver dyrket. Dem skal vi også prøve at se om vi kunne få i drift, sådan at vi kan få produceret korn der.

Det er klart, at når lande som Kina, Indien og andre begynder at bruge korn til brød, og når de gerne vil have mælk, vil det give et større aftræk på de produkter. Selv om vi har haft en større produktion af korn globalt set – i 2007 på 4,7 pct. – er det ikke nok, og derfor skal vi gøre mere. Men det er ikke sådan, at vi bare har lænet os tilbage, og at der ikke er sket noget på det her område.

Så jeg vil bare sige, at når vi allerede nu bl.a. har fjernet told på nogle af de varer, der bliver sendt ud som eksport fra de fattige lande, er det jo for at hjælpe de svage lande på det her område. Men stadig væk skal vi selvfølgelig også sørge for, hvis vi skal importere de varer, at fødevareresikkerheden er i orden, for det forlanger alle forbrugere, uanset om det er danske eller andre europæiske forbrugere.

Men vi skal være gode til at hjælpe, og det har vi også vist med den udvikling, som Danmark jo har lagt op til, hvor vi siger, at vi gerne vil have alle de andre europæiske lande – og også på globalt plan – højere op på det niveau, som FN bl.a. arbejder for. Så kan vi være med til at løfte de lande op på en bedre standard, men det er ikke sådan, at vi løser hele problemet her i morgen. Vi er nødt til at se på den lange bane og se, hvad vi kan gøre dér, og der mener jeg at Danmark har gjort en forskel på nuværende tidspunkt. Men selvfølgelig kan det blive bedre.

Kl. 14:08

Formanden:

Tak. Der er nogle korte bemærkninger. Jeg forsøger stadig at fordele det bedst tænkeligt, så der også er en mulighed for, at ministrene kan svare til allersidst. Jeg vil søge at tilgodese alle dem, der ikke kommer til i første omgang, så de kan komme til efterfølgende. Den første korte bemærkning er fra hr. Per Clausen.

Kl. 14:09

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå på hr. Jørn Dohrmann, at det, at Socialdemokraterne og SF på en vis måde har ændret holdning i forhold til biobrændslerne, er hr. Jørn Dohrmanns bedste argument for, at Dansk Folkeparti skal fremture med sine tåbeligheder. For hvis det nu er sådan, at vi har ret i, at biobrændslerne er en del af problemet, hvad får så hr. Dohrmann til ikke at ændre opfattelse? Hvorfor fremturer hr. Dohrmann i sine fejltagelser med hensyn til biobrændsler?

Det næste spørgsmål til hr. Dohrmann er, om det ikke er rigtigt, at det, vi har brug for her og nu, er penge til at opkøbe mad til de mennesker, der ellers dør af sult. Og er det ikke rigtigt, at de der 25 mio. kr., man snakker om, intet forslår i forhold til det, der er brug for?

Kl. 14:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:09

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg må bare sige til hr. Per Clausen, at det, der er vigtigt at slå fast i sådan en debat, er, hvornår man er begyndt at ændre opfattelse. Altså, man vidste godt for halvandet år siden, at når man forlangte at få 5 pct. biobrændstof i bilerne, i tanken, allerede i dag, ville det have en konsekvens med hensyn til fødevarerne. Verdensbanken havde jo allerede for flere år siden udtalt, at de anbefalede, at man skulle sætte massivt ind her

for at få flere fødevarer, for at priserne ikke skulle eksplodere.

Så er der nogle Socialdemokrater, der siger: Jamen det vidste vi ikke. Man følger ikke med i debatten, men forlanger alligevel bare 5 pct.

Der har Dansk Folkeparti jo sagt, at hvis vi skal have biobrændstoffer, så skal det være anden generation, hvor man bruger affaldsstoffer til at lave biobrændstoffet. Det er jo sund fornuft, men vi kan bare konstatere, at det ikke var det, Socialdemokraterne ville på daværende tidspunkt.

Kl. 14:10

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:10

Per Clausen (EL):

Enhver kan jo undersøge, hvad hr. Dohrmann og Dansk Folkeparti i fortiden har sagt om biobrændsler, og det er lige så dårligt refereret som forsøget på at referere Socialdemokraternes og SF'ernes standpunkt. Jeg har fulgt de debatter meget nøje, fordi jeg har stået ret alene med at være kritisk over for biobrændsler, hvad hr. Dohrmann jo godt ved.

Men kan vi ikke tage den der diskussion om, hvem der fejlede i forbindelse med biobrændsler, en anden dag, så vi i dag kan diskutere, hvad vi kan gøre for at hjælpe de mennesker, der dør af sult? Det var sådan set mit spørgsmål til hr. Dohrmann. Er det virkelig sådan, at Socialdemokraternes eventuelle fejl i fortiden forhindrer hr. Dohrmann i i dag at støtte, at vi afsætter flere penge, sådan at de mennesker, der er ved at dø af sult, nu kan blive reddet?

Kl. 14:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:11

Jørn Dohrmann (DF):

Hr. Per Clausen må jo også bare lige forstå, at der er masser af citater, hvis man vil gå ud og lede efter dem, af, hvad hr. Kristian Thulesen Dahl har sagt om det her. Jeg tror ikke, at man vil finde et eneste citat, hvor man vil se, at Dansk Folkeparti vil gå ind for førstegenerationsbiobrændstoffer.

Så vil jeg sige, at penge alene ikke løser problemet. Vi er nødt til at se langsigtet på det: Hvordan skaffer vi flere fødevarer, en større kornproduktion? Og der sagde jeg i hvert fald i mit indlæg, at vi skulle se på, hvordan vi kunne få nogle af de 25-30 mio. ha i drift i det tidligere Sovjet, som ligger hen. Det er jo et løsningsfor-

slag, som hr. Per Clausen egentlig burde sige ja til – at der skal vi i gang. Men det hører jeg slet ikke. Man vil hellere bare have flere penge, og så tror man, at problemet er løst. Det er langt fra løst.

Kl. 14:12

Formanden:

Så er det fru Mette Gjerskov for en kort bemærkning.

Kl. 14:12

Mette Gjerskov (S):

Jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, hvad vi kan gøre i Folketinget i dag, og hvad vi kan gøre i Folketinget i morgen for at afhjælpe den katastrofe, det er, at der er 100 millioner mennesker udeomkring i verden, som risikerer at blive ramt af fødevarerkrisen. Det er det problem, vi står med lige nu.

Vi er kommet med nogle bud og har sagt helt konkret, at vi kan gøre det i dag, at vi suspenderer kravet om at hælde mad i benzintanken. Det er det ene, vi kan gøre, og det andet, vi kan gøre, er at sikre flere penge til fødevarerhjælp.

Jeg kan forstå, at hr. Jørn Dohrmann mener, at de 25 mio. kr. – sølle 25 mio. kr., vil jeg gerne sige – som regeringen allerede har givet, er tilstrækkeligt. Derfor handler mit spørgsmål alene om biobrændstoffer. Er hr. Jørn Dohrmann klar til at suspendere kravet om, at 5,75 pct. af benzinen skal bestå af biobrændstoffer, som man risikerer er lavet af madvarer?

Kl. 14:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:13

Jørn Dohrmann (DF):

Det er netop derfor, vi hele tiden har sagt, at når vi skal have biobrændstoffer, så skal det være anden generation, vi satser på – netop ikke fødevarer.

Til det andet om, hvad vi har gjort for at skaffe flere fødevarer: Her har vi jo ikke protesteret som visse andre partier, bl.a. Socialdemokraterne, over, at man afskaffede braklægningen. Vi havde et brakareal i Danmark, det er taget ud. Nu må man dyrke på hele det område også. Det er også med til at skaffe flere fødevarer.

Så vi har konkret gjort noget for, at vi rent faktisk får flere fødevarer, hvorimod der var nogle, der protesterede og sagde, at det var en dårlig idé, og at vi skulle beholde det areal, som ikke måtte dyrkes. Der mener jeg bare at der er en afgørende forskel. Vi er med til at skaffe flere

fødevarer, og det skal vi selvfølgelig også være på den lange bane.

Kl. 14:14

Formanden:

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 14:14

Mette Gjerskov (S):

Jeg må bare sige, at det er den værste gang sludder, jeg længe har hørt, at Dansk Folkeparti skulle have stillet krav om, at det skal være andengenerationsbiobrændstoffer, vi bruger. Der er *intet* krav. Det er Dansk Folkeparti, der sammen med regeringen har majoriseret det her igennem, og der er ikke et eneste krav om, at det skal være anden generation. Nej, kravet handler om certificering af biobrændstoffer, og det kommer bl.a. fra oppositionen, det kommer den dunde dyleme ikke fra Dansk Folkeparti. Det synes jeg vi bare lige skal have fuldstændig på det rene.

Er Dansk Folkeparti så parat til at stemme for Socialdemokraternes beslutningsforslag om at indføre en certificeringsordning på biobrændstoffer her og nu, så vi slipper for at hælde mad i benzinen? Kunne vi i det mindste ikke få det fra Dansk Folkeparti, så vi kan gøre noget for de sultende udeomkring i verden?

Kl. 14:15

Formanden:

Jeg vil bare sige til fru Mette Gjerskov, at der ikke er flere, der bliver mætte af, at fru Mette Gjerskov bruger ukvemsord. Det er ikke passende.

Ordføreren.

Kl. 14:15

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil bare sige til fru Mette Gjerskov, at vi altid har sagt, at det skulle være andengenerationsbiobrændstoffer, vi skulle satse på. Uanset hvor meget man hidser sig op her i denne sal, er det bare et faktum. Vi er aldrig gået ind for første generation af biobrændstoffer. Nogle af dem, som gjorde det, var Socialdemokraterne, det er rigtigt nok, og det er også fint nok, at de ændrer opfattelse, men det retfærdiggør ikke at sige, at det er Dansk Folkeparti, der har villet have det, for det har vi aldrig villet. Vi har villet have, at det var andengenerationsbiobrændstof, hvor det er affaldsstoffer, vi bruger, og det holder vi fast i. Hvis vi skal bruge biobrændstoffer, skal det være andengenerationsbiobrændstof og ikke som den tåbelige idé, Socialdemokraterne kom på, da man ville forlange at få 5 pct. biobrænd-

stoffer i benzinen fra i år, hvilket ikke kan lade sig gøre, uden at man bruger fødevarer.

Vi har været modstandere af at bruge fødevarer til biobrændstoffer fra dag et. Hvis fru Mette Gjerskov kan finde nogen citater om, at Dansk Folkeparti med hr. Kristian Thulesen Dahl i spidsen skulle have sagt, at det nu var første generation, der skulle fremmes, koste, hvad det ville, så vil jeg gerne se de citater. De findes jo ikke.

Kl. 14:16

Formanden:

Tak til hr. Jørn Dohrmann. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Så er det hr. Lars Barfoed som ordfører.

Kl. 14:16

(Ordfører)

Lars Barfoed (KF):

Der er ingen tvivl om, at det er en væsentlig debat om et meget alvorligt tema, nemlig de stigende fødevarerpriser, vi har i dag. De påvirker overalt i verden, og ikke mindst påvirker det naturligvis de fattigste mennesker i denne verden, at fødevarerpriserne er steget så eksplosivt, som de er. Fra dansk side skal vi på både kort og lang sigt bidrage til, at udviklingen bliver vendt, så de fattigste mennesker i denne verden igen kan købe fødevarer til priser, de kan betale, og vi ikke risikerer en stigende sultkatastrofe i verden.

Der er jo flere forklaringer på problemet. Der er ikke én enkelt forklaring, det er en sammenhæng mellem mange forskellige faktorer, der gør, at vi står i den situation, som vi står i, og i det ligger jo også, at der ikke er nogen enkel løsning på problemet. Der er jo ikke nogen, der kan fremlægge én løsning, der én gang for alle kan gøre op med det her, hverken på kort eller lang sigt.

I flæng kan man nævne forklaringer som stigende velstand, der har betydet stigende efterspørgsel, også efter mere forfinede fødevarer, ikke mindst kødvarer, der jo kræver en større landbrugsproduktion end den vegetabiliske; der er biobrændselsproblemstillingen, som jo allerede har været heftigt debatteret her i dag, hvor større efterspørgsel efter førstegenerationsbiobrændsel betyder stigende priser; der er også de stigende energipriser, som betyder, at fødevarerne bliver dyrere, også igen affødt af den stigende velstand, og så er der klimaproblemerne, som jo både betyder tørke nogle steder og oversvømmelser andre steder og dermed også har givet problemer for landbrugsproduktionen.

Endelig er der paradoksalt nok det forhold, at lavere fødevarerpriser gennem en årrække – for fødevarerpriserne er jo rent faktisk faldet gennem en lang årrække – har betydet, at det mange steder ikke har kunnet betale sig at producere fødevarer. Så er man holdt op med det, og nu ser vi så det problem, at der er et for lavt udbud af fødevarer, fordi priserne har været faldende og nu pludselig stiger eksplosivt. Det er altså et meget kompliceret samvirke mellem mange forskellige faktorer, der gør, at vi står i den situation, vi står i nu – nok mere pludseligt end nogen af os havde regnet med for kort tid siden.

Endelig skal jeg nævne spekulation i landbrugspapirer. Det har jo også været tilfældet, og især lige nu ser vi, at spekulation i landbrugspapirer, bl.a. på grund af at verdenshandelen og markedet ikke fungerer ordentligt, også fører til, at priserne stiger, og at vi får et marked, der ikke fungerer så effektivt, som det skal. Det er altså mange forskellige faktorer, der gør sig gældende.

På den korte sigt skal vi naturligvis, og det er jeg meget glad for at regeringen har gjort, bidrage med mere hjælp de steder, hvor der er behov for det, altså direkte kontant hjælp til køb af fødevarer til dem, der ikke selv kan betale for fødevarerne, især i verdens fattigste lande. Det er meget glædeligt, at regeringen har bevilget flere penge, både gennem UNICEF og til Verdensfødevarerprogrammet. Det synes jeg er meget tilfredsstillende.

På lang sigt er der mange ting, vi skal tage fat i. Vi skal naturligvis presse på, for at verdenshandelen og -markedet igen kan komme til at fungere effektivt. Vi har jo set, at man nogle steder har reageret med stigende toldsatser og importbegrænsninger, som forværrer situationen, og derfor skal der fra dansk side og fra EU's side presses på, for at verdensmarkedet kan komme til at fungere mere effektivt, altså at vi får liberaliseret verdenshandelen. Vi skal også gøre noget for at udvikle landbrugsproduktionen og landbrugsforskningen rundt omkring i verden.

Jeg kan ligesom fornemme på formanden, at min taletid er opbrugt, så derfor vil jeg holde inde her.

Kl. 14:20

Formanden:

Fru Bente Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 14:20

Bente Dahl (RV):

Jeg kan høre, vi er enige om, at der er mange årsager til den fødevarerkrise, vi og verden står i:

fejlslagen høst, at flere i Kina og Indien får råd til at spise kød, klimaproblemer og ikke mindst spekulation i fødevarer, som jo er noget helt nyt, vi ikke har set ret meget af tidligere. Ordføreren var selv inde på det, og har ordføreren overvejet initiativer, som De Konservative har tænkt sig at tage i anvendelse for at imødegå den spekulation i fødevarer?

Kl. 14:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:21

Lars Barfoed (KF):

Jeg mener jo, at det først og fremmest drejer sig om at få markederne til at fungere mere effektivt, så der kan handles mere effektivt på kryds og tværs af landegrænserne med landbrugsprodukter og dermed med landbrugspapirer. Det vil nemlig føre til, at man ikke kan spekulere på samme måde, som man kan nu. Derudover er det naturligvis også et spørgsmål om at øge udbuddet, altså styrke landbrugsproduktionen, for hvis der er et mere rigeligt udbud, vil det forhindre mulighederne for at spekulere, i hvert fald spekulere således, at det påvirker priserne i stærkt opadgående retning. Det er sådan nogle mekanismer, man først og fremmest skal tage fat med, og ellers er det jo noget, der må diskuteres internationalt, og som jeg også går ud fra at Verdensbanken interesserer sig for.

Kl. 14:21

Formanden:

Fru Bente Dahl for en sidste kort bemærkning.

Kl. 14:22

Bente Dahl (RV):

Når ordføreren siger, at markedet skal fungere bedre, må jeg måske spørge, om ordføreren ikke mener, vi skal til at få droppet de asociale toldmure, EU har rejst over for Afrikas landmænd; det er det ene spørgsmål.

Det andet er, at ordføreren nævnte, at Det Konservative Folkeparti går ind for direkte hjælp til Verdensfødevarerprogrammet, og jeg vil gerne høre, om ordføreren som medlem af et regeringsparti mener, det er tilstrækkeligt med de 25 mio. kr., som regeringen har sat af til netop det område.

Kl. 14:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:22

Lars Barfoed (KF):

Jeg synes, det er meget tilfredsstillende, at regeringen har bevilget flere ressourcer til Verdens-

fødevareprogrammet. Også til indsatsen i Afrika via UNICEF er der bevilget flere penge, og det synes jeg er meget tilfredsstillende.

Man kan altid diskutere, hvornår nok er nok. Vi kunne jo bevilge penge i det uendelige, men vi kan jo ikke løse problemerne fra dansk side. Der kræves en massivt øget indsats fra alle verdens lande, også fra EU, og her er vi jo også med. EU har jo også bidraget med flere midler til afhjælpning af fødevarekrisen rundt omkring i den tredje verden, så via EU bidrager vi jo også.

Jeg tror aldrig, vi kommer i en situation, hvor nok er nok, og hvis vi havde bevilget det dobbelte, er jeg helt sikker på, at oppositionen også ville have foreslået, at vi skulle bevilge dobbelt så meget. Det overbud vil der jo altid være, i hvert fald sådan som oppositionen fungerer lige i øjeblikket.

Kl. 14:23

Formanden:

Det er hr. Steen Gade for en kort bemærkning.

Kl. 14:23

Steen Gade (SF):

Jeg vil faktisk kvittere for, at hr. Lars Barfoed lød, som om han har sat sig lidt mere ind i det end nogle af de andre på flertalssiden. Specielt vil jeg nævne spekulation og hele det drive, der er i problemerne på det punkt.

Men når så hr. Lars Barfoed er så stolt af de der 25 mio. kr. plus de 50 mio. kr. – sådan har jeg forstået at det er – må jeg sige, at det vel reelt er sådan, at det ikke engang fører til lige så meget fødevareindkøb som det, der stod på den oprindelige finanslov, fordi priserne er steget 70 pct., mens vores bevillinger vel kun er steget 30-40 pct. Sådan har jeg forstået det. For at få plads til de 50 mio. kr. til underernærede, altså til UNICEF-programmet, har regeringen i realiteten udskudt gældsafvikling på finansloven med et ændringsforslag.

Mit spørgsmål til hr. Lars Barfoed går på: Vil hr. Lars Barfoed være med til at skaffe f.eks. de 200 mio. kr., vi kunne skaffe ved at udskyde gældsafviklingen? Det skader jo ingen: Der er ingen ulande, der kommer i klemme; de lande, der har fået gældsafvikling, har fået den; det er ren postering mellem ministerier; det kan ske inden for rammerne af den eksisterende finanslov; pengene belaster ikke økonomien i Danmark.

Kl. 14:25

Formanden:

Ordføreren.

Lars Barfoed (KF):

Nu synes jeg, at det er lidt interessant, at netop hr. Steen Gade forholder sig sådan negativt kritisk til, at man har udskudt gældsafviklingen. For jeg synes egentlig, at jeg plejer at høre fra hr. Steen Gades side, at man kritiserer, at vi laver gældsafvikling, og at det er fuldstændig lige meget. Nu er det et problem, at vi finansierer en del af det her via en udskydelse af gældsafviklingen. Jeg synes sådan set, at det er meget fornuftigt.

I en situation som den her må det vel dreje sig om, at vi siger, at vi nu prioriterer hjælp til dem, der er ramt af fødevarekrisen, højere end noget af det andet, vi ellers ville have prioriteret, fordi der her og nu er behov for en særlig indsats. Og det er det, vi gør.

Så mener jeg i øvrigt ikke, jeg har sagt, at jeg er specielt stolt af det. Jeg har sagt, at jeg var tilfreds med det, men det er jo naturligt og en rigtig ting at gøre. Men jeg mener ikke, jeg har stået og sagt, at jeg er stolt af det, men jeg er meget tilfreds med, at regeringen har gjort, hvad den har gjort. Og det bakker Det Konservative Folkeparti fuldstændig op om.

Kl. 14:26

Formanden:

Hr. Steen Gade.

Kl. 14:26

Steen Gade (SF):

Nu misforstår hr. Lars Barfoed mig. Jeg spørger, om hr. Lars Barfoed er villig til at fortsætte det, man har gjort med at udskyde gældsafviklingen – posteringslegen mellem ministerier – med f.eks. 200 mio. kr. mere, sådan at der blev 200 mio. kr., der kunne bevilges inden sommer via et aktstykke i Finansudvalget. Det kan jo lade sig gøre. Regeringen kunne bare gøre det. Det koster ikke noget. De lande, der har fået gældsafvikling – Nigeria og andre – bliver ikke skadet af det. Der sker ingenting, andet end at vi giver de penge, og så udskyder vi gældsafviklingens postering på finansloven til 2009 eller 2010, eller hvornår det passer os.

Kl. 14:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:26

Lars Barfoed (KF):

Jeg beklager så, at jeg har misforstået hr. Steen Gade. Jeg troede, at det var en kritik af, at vi havde gjort det på den måde. Men jeg vil sige, at vi vil lytte til, hvad udviklingsministeren anbefaler.

faler, og jeg er sikker på, at regeringen følger den her udvikling meget nøje, og også de råd, der kommer fra FN i den her sammenhæng. Og hvis det viser sig, at der er behov for det – og det kan da meget vel være tilfældet – vil Det Konservative Folkeparti da bakke udviklingsministeren op, hvis det er sådan, at der på et tidspunkt skal bevilges yderligere midler ved en omprioritering. Det kan meget vel vise sig, at der skal det.

Nu bevilges der altså i øjeblikket flere midler fra både internationale organisationer og forskellige enkeltlande, også USA bidrager mere og mere. Så der sker altså virkelig noget på den her front, og Danmark er med i det. Men hvis det viser sig, at der er behov for, at vi skal gøre endnu mere, er vi fra Det Konservative Folkepartis side da parat til at diskutere yderligere omprioriteringer i den retning.

Kl. 14:27

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til hr. Lars Barfoed. Næste ordfører bliver hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 14:27

(Ordfører)

Morten Helveg Petersen (RV):

Verden er midt i en krise, som direktøren for FN's Verdensfødevarerprogram har udtalt det. Det er en stille tsunami. Fattige mennesker, der lever for sølle 2 dollar om dagen, tager børn ud af skolerne og skærer ned i mængden af grønsager for at få råd til ris. Fattige, der lever for 1 dollar om dagen, skærer ned på kød, grønsager og et eller to måltider, så de har råd til en skål ris. De desperate fattige, der må leve for blot 50 cent om dagen, står foran en katastrofe. Intet mindre! Så barsk er virkeligheden på grund af den globale fødevarerkrise.

Omkring en milliard mennesker lever i dag i verden for 1 dollar om dagen. Og når fødevarerpriserne stiger, som vi har oplevet det på det seneste, risikerer omkring 100 millioner mennesker at ryge helt ned og tilbage på dette niveau. Det risikerer at underminere alle de fremskridt i fattigdomsbekæmpelsen, der er sket gennem det sidste årti. Så alvorlig er den her situation.

Derfor må de rige lande tage fødevarerkrise lige så alvorligt, som de tager den internationale finanskrisen. Og det første indlysende skridt må altså være at lappe hullerne i det globale sikkerhedsnet ved at bevilge flere penge til FN's fødevarerprogram, WFP. FN's fødevarerprogram er i akut mangel på penge – yderligere 700 mio. dollar burde tilføres her og nu fra den vestlige ver-

den. Danmark burde gå i spidsen for den indsats som en helt selvfølgelig ting. Næste skridt må så være at forholde sig til de mere langsigtede udfordringer, vi bør tage op for at få udviklet landbrugssektoren i ulandene. Vi bør sikre bedre vilkår for handel, og vi bør overveje, at FN får en egentlig katastrofefond, så katastrofer som eksempelvis den her fødevarerkrise kan håndteres hurtigt. Det er noget, der igen kræver penge og handling.

Og så må vi i øvrigt holde regeringen op på regeringens egne ord. Og jeg citerer fra regeringsgrundlaget:

»Det er regeringens sigte over en årrække at øge udviklingsbistanden fra det nuværende niveau på 0,8 pct. af BNI.«

I dag står vi så med et forslag til vedtagelse, der opfordrer andre lande til at yde 0,7 pct. – ikke noget om, hvad man selv vil, ikke noget med at gå i spidsen. Jeg tror, at de fleste har svært ved at forstå, hvorfor regeringen ned sætter en Afrikakommission, og hvorfor statsministeren ved særlige lejligheder taler varmt om Afrika for så ikke at gøre mere, når krisen virkelig kradsler, som den gør her og nu. Vi står i en akut krisesituation i forhold til de fattigste på denne klode. Det kræver handling, det kræver penge – og Danmark burde gå i spidsen herfor.

Kl. 14:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Det er hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 14:31

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det er nok ikke helt forkert, hvis man opfatter Venstres og Dansk Folkepartis store optagethed af biobrændsler som et forsøg på at afspore debatten. Det lykkes vel også i en vis udstrækning. Men jeg synes, at man med tilfredshed skal notere sig én ting på baggrund af debatten, nemlig at der er et stort flertal i Folketinget for den pind i vores forslag til vedtagelse, der handler om biobrændsler. Den bliver så ikke vedtaget i forbindelse med den her debat, men det står klart, at der er et stort flertal i Folketinget, som ikke ønsker at bruge mad til brændsel i den nuværende situation. Det synes jeg faktisk er godt. Hvorvidt man mener det, får man lejlighed til at stemme om to-tre gange i løbet af foråret. Og så må vi jo vende tilbage til det.

Det andet element, som jeg da også synes har en lille smule betydning, er, at de stigende fødevarerpriser også har store konsekvenser for de

dårligst stillede i Danmark – selv om det jo på ingen måde kan sammenlignes med de katastrofale konsekvenser, det har på verdensplan. Det giver jo god anledning til igen at rejse diskussionen om, hvorvidt lavere moms på sunde fødevarer kunne være en relevant ting at tage i anvendelse – og også at spørge sig selv, hvordan vi kompenserer pensionister, kontanthjælpsmodtagere og dagpengemodtagere for de stigende fødevarerpriser, der jo særligt rammer dem. Skulle nogen mene, at der blev stillet for store lønkrav i forbindelse med overenskomsterne og de konflikter, der er nu, så må jeg bare sige, at med den inflation, der viser sig nu, er de krav, man har på omkring 15 pct., jo yderst rimelige.

Men over til det globale igen. Det er jo rigtigt, som nogle har sagt, at der både er kort- og langsigtede løsninger. Efter min opfattelse er der såmænd ikke ret megen tvivl om, hvad den kortsigtede løsning er her og nu, altså det, man kan tage fat på med det samme. Det er jo at afsætte yderligere midler til en umiddelbar indsats for at skaffe mad til verdens fattige. Og det er *også* at opbygge nogle lagre, som det er nævnt i det forslag til vedtagelse, som vi er med til at fremsætte. Det er den korte indsats, som jo er vigtig, fordi det ikke kan nytte noget, at man snakker om langsigtede løsninger, mens millioner af mennesker dør af sult.

Og så er der det langsigtede. Det er rigtigt, at det handler om at udvikle landbruget i tredjeverdenslandene, men det er jo ikke helt ligeegyldigt, hvordan man gør det. Hvis det, man gør, er at udvikle et landbrug, som primært producerer råvarer til den rige verden – primært producerer foder til danske svin og andre animalske produkter i den rige verden – så risikerer vi meget let, at der sker en udpining af naturgrundlaget, uden at man får produceret mere mad til de mennesker, som lever i tredjeverdenslandene. Det er jo derfor, at FN i en rapport har påpeget, at netop det at benytte sig af økologiske produktionsmetoder – ikke nødvendigvis som det eneste og med overholdelse af alle de fine regler – faktisk er vejen frem i tredjeverdenslande, og at det netop handler om at fokusere produktionen på at producere fødevarer, som man har brug for lokalt, og at sikre, at det lokale landbrug får mulighed for at udvikle sig inden for det område. Man må opfatte, at det jo også er det, der ligger i vores forslag til vedtagelse, der netop taler om både bæredygtighed og fattigdomsbaseret udvikling af landbruget i tredjeverdenslande. Så det er altså også et afgørende element i udviklin-

gen. Og derfor mener jeg sådan set – helt i modsætning til det, der bliver sagt fra Venstres og Dansk Folkepartis side – at det her forslag til vedtagelse repræsenterer både en kortsigtet og en langsigtet løsning. I begge tilfælde – også når vi snakker om den langsigtede løsning – er de foreslåede løsninger af betydelig højere kvalitet end den, der ligger i regeringspartierne og Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse.

Men selv om jeg jo også synes, at debatten måske bliver en anelse trist, når man tænker på den alvorlige baggrund og snakken om bio-brændsler, så har jeg noteret mig, at der er et stort flertal for, at vi ikke fremover bruger mad til at putte i benzintanke. Og det flertal må jo kunne omsættes i handling.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Så er det hr. Jørgen Poulsen som ordfører.

Kl. 14:35

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (NY):

Jeg synes jo, at det på mange måder er en lidt trist og forstemmende debat. Jeg troede faktisk, at en hasteforespørgsel handlede om, hvad vi kunne gøre her og nu. Vi er faktisk i en katastrofesituation. Jeg fornemmer også, at alle er enige om, at der må gøres noget, men jeg synes, at man hører meget om tilskud til demokratiudvikling, til kvinders rettigheder, til udvikling af en helt rigtig klimapolitik, udfaldet af Dohaforhandlingerne. Jamen det er da rigtigt nok, de er alle sammen rigtig gode og vigtige ting, men altså, jeg bliver da nødt til at sige, at her er der mennesker, som dør, hvis ikke der bliver gjort noget.

Jeg havde næsten lyst til at bruge et udtryk fra min tidligere beskæftigelse, når ting blev ganske langhårede, hvor jeg sagde: Jamen nu vil jeg egentlig bare gerne vide, hr. statsminister, skal vi køre ind, eller skal vi flyve ind? For vi bliver nødt til at komme ind med noget for at afværge en katastrofe i den her situation.

Så forstår jeg også, eller jeg lagde i hvert fald mærke til, at den konservative ordfører, hr. Lars Barfoed, var inde på, at hvis der kom en appel fra FN, var man også rede til at lette lidt på pun-gen. Men må jeg ikke spørge: Så vidt jeg ved, sendte FN jo den 20. marts en appel, hvor man allerede dengang redegjorde for, at prisstigningerne betød sådan bare for at holde volumen noget med 500 mio. dollar. Jeg forstår, at tallet nu er oppe på 755 mio. dollar. Så jeg vil da egentlig

gerne vide, hvordan der er reageret på de appeller, som allerede er kommet.

Mit hovedbudskab er jo, at vi her og nu må handle på kort sigt. Jeg kan også godt være med til at skose både Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, som for bare et par måneder siden var ganske ivrige, når det gjaldt biomasse og fremstillingen af biobrændsel, men jeg synes da, det er al ære værd, at man retter ind, når der kommer en katastrofe, at man så kan sige, at nu bliver vi nødt til at rette os ind efter det mål, som nu ligger foran os.

Jeg synes jo, som også nogle ordførere har været inde på, at vi må dele det her i to. Vi må dele det i, hvad vi gør her og nu, og hvad vi så gør på lang sigt. For der har jeg egentlig meget sympati for det her med biobrændstof som tanke. Men min pointe er altså, at vi må behandle de langsigtede løsninger uden for det her.

Jeg har også en god forståelse for, at det her med stigende fødevarerpriser ikke alene er et onde. Der er også nogle muligheder i det, men det løser jo ikke problemet. Altså, de muligheder må da også udnyttes, som både statsministeren og bistandsministeren var inde på. Jeg er helt med på, at vi må gøre noget ved det. Men endnu en gang vil jeg sige, at jeg virkelig synes, at det forslag til vedtagelse, som er kommet fra regeringspartierne, rammer fuldstændig ved siden af det, vi står over for: et akut problem her og nu.

Altså, endnu en gang: Jeg håber, man forstår, at situationen er så alvorlig, at den kræver handling her og nu. Skal vi køre ind, eller skal vi flyve?

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Gitte Seeberg.

Kl. 14:40

(Ordfører)

Gitte Seeberg (UFG):

Jeg synes simpelt hen, at det ganske enkelt er rygende at se, at en så alvorlig sag som det, at mennesker sulter, fordi der er fødevarerkrise, udvikler sig til en bagudskuende, nyttesløs debat om, hvem der har sagt hvad tidligere. Det er, lige før man tror, at det er en diskussion eller en forespørgsel om biobrændsel. Vi var faktisk nogle, der havde glædet os til denne nødvendige debat om et emne, som ikke mindst FN's generalsekretær så sent som i går igen har bedt om bliver sat på dagsordenen.

Der bliver talt meget om, hvad regeringen har gjort, men ikke om, hvad man vil gøre i den akutte situation. Som hr. Mogens Lykketoft rig-

tigt nok sagde i sit indlæg: Alle de tiltag, som regeringen og Venstre nævner, er der jo bred opbakning til her i Folketinget. Det er den langsigtede bistand, og det er ikke det, det handler om her. Nogle mener jo, at bistanden er for høj, og andre mener, den er for lav. Men lad nu det ligge for en stund, for det, den her hasteforespørgsel handler om, er jo de mennesker, som er i risiko for at dø af sult på grund af fødevarerkrise, og altså noget, der skal gøres ud over det, som vi allerede gør i forvejen.

Det handler ikke lige her og nu om, hvordan vi får ændret EU's landbrugspolitik eller toldbarrierer, eller om, at Italien og Storbritannien skal betale mere i ulandsbistand. Selvfølgelig skal de det, men det er en helt anden situation, vi taler om. Det handler om, hvad vi selv kan gøre, og der må jeg forstå det sådan, at regeringen tilsyneladende mener, at man med de 25 mio. kr., som er bevilget, har gjort nok. Det synes jeg simpelt hen ikke man kan være bekendt.

Chefen for FN's fødevarerprogram har kaldt den nuværende fødevarerkrise for en stille tsunami. Jeg ved ikke, hvor stille den er, for hver dag dør der hen mod 25.000 mennesker af sultrelaterede årsager. I Danmark er konsekvensen den, at folk skal betale mere for deres fødevarer; i de fattige lande dør man af sult, fordi man ikke har råd til at købe mad.

Udenrigsudvalget har arrangeret en høring om den globale fødevarerkrise, og den vil jeg se frem til. Årsagerne er jo mange, som andre ordførere allerede har været inde på, ændrede vejrforhold, oliepriser, fødevarerlagre, satsningen på biobrændsel, spekulation osv. Regeringens forslag til vedtagelse vil jeg sige simpelt hen er for tyndt. At tro, at man kan løse krisen nu og her ved at forlade sig alene på langsigtede løsninger som bistand – det er godt med bistand, men det er jo langsigtet – og på, at f.eks. Doharunden skulle blive en succes og det kunne løse problemerne, er simpelt hen helt uden ambitioner.

Så jeg vil sige, at jeg naturligvis støtter det forslag til vedtagelse, som jeg er medforlagsstiller på.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:43

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil bare spørge fru Gitte Seeberg, om man ikke skyder langt over målet, når det er, man ligesom siger, at man er dybt skuffet over, hvad

regeringen har gjort. Altså, her indkalder man til en hasteforespørgsel, og alligevel ved man godt, at Verdensbanken jo for lang tid siden, altså for flere år siden, har anbefalet, at fokus på landbrugsproduktionen skal øges. Det er jo ikke noget, der lige kommer dumpende ned fra himlen. Samtidig hermed har man så fra andre partier, bl.a. Socialdemokratiet, ønsket at bruge fødevarer til biobrændstoffer.

Synes man, at det er den rigtige vej at gå, at man faktisk på den her måde fratager folk muligheden for at få nogle fødevarerprodukter, som i stedet skal bruges til brændstoffer? Var det ikke en idé, at man ligesom kiggede fremad og så på, hvad det er for nogle konklusioner, nogle ideer, som bl.a. Verdensbanken har lagt til grund for deres vurderinger, i stedet for kun at læne sig tilbage og sige, at nu skal vi ændre det hele og tro, at man kan løse det hele bare med flere penge?

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:44

Gitte Seeberg (UFG):

Jeg synes da, det er udmærket, at man vender alle sten i denne sag. Det er sådan set også det, forespørgerne her i salen godt kunne tænke sig, men der har bare ikke været nogen egentlig diskussion om det, som kunne være fremadrettet.

Når vi har rejst denne forespørgsel, så er det jo, fordi problemet bliver mere og mere aktuelt. Ganske vist har EU bevilget penge, men der mangler stadig mange penge, og problemerne kan jo selvfølgelig løses delvis ved fødearestøtte, men også ved nogle mere konkrete ting nu og her. Jeg må sige, at jeg har al respekt for Socialdemokratiet, som faktisk er parate til at ændre opfattelse i takt med, at tingene udvikler sig, og jeg må sige, at jeg også har noteret mig, at den konservative minister for klima jo ikke ligger langt fra hr. Mogens Lykketoft i sine udtalelser. Hun har jo også sagt, at hun er meget skeptisk over for det, at man bruger fødevarer til brændstof. Så det er jo ikke sådan, at det er noget helt nyt, hr. Lykketoft kommer med.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning. ...

Undskyld, hr. Jørn Dohrmann skal have en kort bemærkning til her.

Kl. 14:45

Jørn Dohrmann (DF):

Tak. Jeg vil bare sige, at det da er dejligt, at der er nogle, der er kommet på andre tanker. Det er jo noget, vi har sagt hele tiden, altså at vi ikke ønsker at bruge fødevarer, men det er én ting.

En anden ting, jeg synes, der har manglet i debatten, er jo den her konkrete viden om, hvad det så rent faktisk er, vi kan gøre, og hvad det er, vi har gjort, og en anerkendelse af, at man nu f.eks. har medtaget de brakarealer for at få dem dyrket, sådan at vi kan få flere kornsorter og mere udbud, kan man kalde det, til borgerne. Det er da også en ting, man skal hilse velkommen.

Jeg mindes kun, at jeg var den eneste, der sagde, at vi også skulle have de gamle Sovjetarealer i drift igen. Der var ikke en, der kom med nogen nye løsninger. Den eneste løsning, man kom frem til, var flere penge.

Synes fru Gitte Seeberg ikke, at man også skal prøve at få flere arealer i drift for at få det korn, der mangler på markedet, i stedet for kun at tale om penge?

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:46

Gitte Seeberg (UFG):

Jamen det er klart, at penge kan hjælpe på problemerne nu og her, men det er også klart, at de ikke løser noget på lang sigt. Den langsigtede løsning er selvfølgelig at få en fødevarerproduktion i verden, som afspejler behovene – også med den stigende befolkning, som verden jo også får. Så det er jeg sådan set fuldstændig enig i.

Men jeg synes, at man skal diskutere alle aspekter. Og det nytter ikke noget, at man gør, som man siger her: Vi gør, hvad vi kan, og vi agter ikke at gøre mere. Tingene ændrer sig hele tiden, og for 6 eller 8 eller 10 måneder siden var der jo ingen, der havde forudset, at verden ville stå i den krise, som den står i i dag.

Der vil jeg så sige, at jeg selv har været meget skeptisk. Nu nævner ordføreren det med de braklagte arealer. Jeg tror faktisk, at jeg set i bakspejlet må sige, at EU nok har gjort det rigtige der. Personligt har jeg været meget skeptisk over for det, fordi jeg mener, at det er med til at ødelægge naturen. Men der er behov for at inddrage flere arealer til landbrug, ikke mindst i den fattige del af verden.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Så er det hr. Lars Barfoed.

Kl. 14:47

Lars Barfoed (KF):
Tak for det. Når fru Gitte Seeberg synes, at der ligesom ikke er nok med i det her forslag til vedtagelse, vil jeg bare gøre opmærksom på den helt fundamentale kendsgerning, at vi i forbindelse med hasteforespørgsler altså er begrænset til 50 ord. Hvis man nu ikke havde insistere på, at det skulle være en hasteforespørgsel, men en almindelig forespørgsel, ville vi i regeringspartierne have haft lejlighed til at redegøre for alle de andre ting, vi også gerne vil gøre. Men da man insisterer på, at det skal være en hasteforespørgsel, kan vi altså kun skrive 50 ord.

Der har vi forsøgt at gøre opmærksom på nogle vigtige ting, nemlig at man skal støtte de internationale nødhjælpsaktører. Det er meget afgørende, for det er i høj grad der, indsatsen her og nu kan gøres. Det er også afgørende, at alle lande bidrager med i hvert fald 0,7 pct., så de kommer op bare i nærheden af det, vi i forvejen gør i Danmark. Det ville også bidrage vanvittig meget til at løse problemet. Og så peger vi på en af de flere langsigtede ting, der skal gøres, nemlig at vi skal have liberaliseret verdenshandelen. Så det er ret vigtige, substantielle ting, vi gør opmærksom på her inden for de 50 ord, som vi har til rådighed.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:48

Gitte Seeberg (UFG):
Jo, men jeg har også noteret mig, at der var forskel på den måde, som Venstre udtrykte sig på, og den måde, Det Konservative Folkeparti udtrykte sig på, og at der var en større åbenhed fra hr. Lars Barfoeds side i forhold til at se på eventuelle kommende behov, og det vil jeg da sige at jeg kun er glad for.

Men vi har jo også hørt, hvad der er sagt her fra regeringssiden, fra Venstres side og fra Dansk Folkepartis side, og der har jeg ikke, selv om det står i sidste pind i VKO's forslag til vedtagelse, hørt nogen løfter eller tilsagn om, at man vil bidrage med større beløb til at afhjælpe fødevarekrisen nu og her.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Lars Barfoed.

Kl. 14:49

Lars Barfoed (KF):

Jeg sad lige og var lidt i tvivl, om jeg skulle tage ordet anden gang, for når fru Gitte Seeberg nu taler så pænt om mit indlæg, så vil jeg nødvendigvis være for kritisk over for fru Gitte Seeberg, men så blot sige, at når jeg tog ordet, var det, fordi fru Gitte Seeberg kritiserede regeringspartierne og Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at jeg sådan set synes, det er ganske godt, og at fru Gitte Seeberg egentlig burde være enig i det.

Kl. 14:49

Gitte Seeberg (UFG):

Jamen det er jo i virkeligheden det, der er problemet med det forslag til vedtagelse, nemlig at det jo nærmest bare er en gentagelse af alt, hvad der sådan set er almen enighed om herinde i Folketinget, også med hensyn til den langsigtede bistand. Jeg synes ikke, det er ambitiøst nok, og det er selvfølgelig derfor, jeg støtter det forslag til vedtagelse, som jeg selv er medforlagsstiller på, fordi det er væsentlig mere ambitiøst og tager fat i nogle af de problemstillinger, som man er nødt til at forholde sig til, herunder at det er nødvendigt at bidrage med et større økonomisk beløb.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Udviklingsministeren til besvarelse fra regeringens side.

Kl. 14:50

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Når man som jeg har siddet og lyttet meget intenst til debatten her, kan man få det indtryk, at Danmark stort set ikke bidrager til at løfte en stor humanitær opgave. Det er jeg ked af, for det gør Danmark naturligvis. Jeg vil gerne benytte lejligheden til sådan lige her i overskrifter at gennemgå, hvad det så rent faktisk er, Danmark gør.

Der har selvfølgelig været meget fokus på de 25 mio. kr., som er Danmarks svar på den helt aktuelle appel fra WFP. Men forinden har vi på en anden appel fra WFP bidraget med 20 mio. kr., og det vil sige, at vi altså ekstraordinært har givet 45 mio. kr. til WFP. Ud over det har vi bidraget med de 50 mio. kr. til UNICEF, som går målrettet til børns ernæring i Afrika.

Det er de beløb, der har været nævnt her, men det gør det jo ikke alene. Danmark bidrager faktisk med rigtig mange andre elementer i vores samlede bistand, som er med til at løfte også

akutte opgaver. Vi bidrager med ca. 500 mio. kr. til vores humanitære bistand, som ikke har været nævnt her, og ud over det bidrager vi med ca. 300 mio. kr. til vores nærområdeindsats, hvor der også er et stort element af humanitær bistand.

Oven i det kommer der yderligere 500 mio. kr. i kernebidrag til FN-organisationerne, herunder 240 mio. kr. til WFP, som bliver brugt målrettet til akut fødevarerhjælp, »Food for Work Programme«, »Food for Education Programme« osv. Så jeg synes i hvert fald, at de elementer er vigtige at have med, når vi her diskuterer, hvad Danmarks indsats er som bidrag til at løfte den helt akutte opgave, som vi står over for.

Så har der været talt meget om Ban Ki-moons initiativ, som kom i går. Jeg synes, det er godt, at generalsekretæren har valgt at sætte sig i spidsen for et sådant koordinerende initiativ imellem FN-organisationerne og Verdensbanken. Jeg synes, det er godt og rigtigt, at det er FN's generalsekretær, der sætter sig i spidsen for det.

Må jeg så bare sige to ord om den WFP-appel, som har været omdrejningspunktet for meget af diskussionen her i dag. Altså, appellen er på samlet set 750 mio. dollar, og i dag er der altså kommet tilsagn om 520 mio. dollar. Det vil sige, at der er en dækning på knap 70 pct., og det er faktisk ganske flot, når vi sammenligner med, hvad der typisk sker, når der kommer nogle store appeller. Så jeg synes egentlig, at det ser o.k. ud, specielt i lyset af hvad der er Danmarks bidrag. Men selvfølgelig, som det også har været nævnt af flere af ordførerne, følger vi det jo nøje løbende. Vi følger hele tiden, om der er brug for nye danske indsatser.

Jeg synes også, det er værd at nævne en vigtig pind i det forslag til vedtagelse, som VKO har fremsat, nemlig pinden om de 0,7 pct. og de rige landes bidrag. Hvis de øvrige rige lande kom op på 0,7 pct., ville der faktisk været 260 mia. dollar til udviklingsbistand. Så jeg synes, det er helt på sin plads, at vi her fra Folketingets side retter fokus på, at også andre lande selvfølgelig skal være med til at løfte en vigtig humanitær opgave som den, vi står over for. Og det kunne man så passende gøre ved at leve op til den gamle målsætning om at bidrage med 0,7 pct. Det var den korte sigt.

Vi har ikke haft særlig meget tid til at koncentrere os om den lange sigt, og der fornemmer jeg også at vi måske er lidt mere enige. Men jeg vil blot understrege, at vi selvfølgelig i de lande, hvor vi er i landbrugssektoren, arbejder med an-

dre donorer, så det er jo ikke sådan, at vi bare lige kan beslutte, at vi vil gå ind i landbrugssektoren i et land, hvor der er andre donorer. Det hænger sammen med Paris-erklæringen og donorsamarbejdet og harmoniseringen blandt donorerne, som vi arbejder hårdt og ihærdigt på for at sikre, at vi har så effektiv en bistand som overhovedet muligt.

Men ud over vores sektorprogrammer mener jeg i høj grad at der er brug for, at vi ser på vores erhvervsinstrumenter og ser på, hvordan også dansk landbrug og den knowhow, som dansk landbrug er i besiddelse af, bedre kan komme på banen, gerne i form af investeringer i udviklingslandenes landbrugsproduktion. Så jeg ser gerne, at IFU og andre af vores erhvervsinstrumenter i højere grad får landbrug højt på deres dagsorden. Nu kan jeg se, at tiden er gået for mig.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er ingen korte bemærkninger, så det er hr. Steen Gade for at runde forhandlingen af.

Kl. 14:55

(Ordfører for forespørgerne)

Steen Gade (SF):

Må jeg først sige, at det jo ikke var meget, vi så til statsministeren her på talerstolen. Jeg ved godt, vi kun har 2 timer, men det var ikke meget, vi fik mulighed for at diskutere. Det var der ellers set frem til, for vi har faktisk brug for en statsminister, der engagerer sig i det her og for alvor engagerer sig i den globale dagsorden.

Når jeg siger det sådan lidt skarpt til statsministeren, er det sådan set ikke, fordi jeg har et horn i siden på statsministeren. Han er jo vores statsminister, og jeg havde faktisk håbet, at regeringen samlet med statsministeren i spidsen i dag ville havde taget hasteforespørgslen og alvor i situationen alvorligt. Mit indtryk er så, at det ikke er kommet frem i dag, altså at situationen tages så alvorligt, som jeg har opfattet den, og som en lang række andre ordførere har opfattet den, bl.a. på baggrund af de besøg, vi har haft i Folketinget, fra Verdensfødevarerprogrammets folk.

Jeg synes lidt, der kom en tone af, at »her går det godt, fru kammerherreinde« og business as usual. Det var sådan set det, der var hovedsagen i udviklingsministerens svar. Vi andre har været mere ambitiøse, i den forstand at vi i hvert fald har fået det indtryk og er ret sikre på, at det lige præcis er sådan, situationen *ikke* er.

Det er en dramatisk situation, og de 755 mio. dollar, som Ban Ki-moon har bedt om, har jeg forstået sådan set bare er, for at man kan købe den samme mængde korn, som man i forvejen havde besluttet at købe. Dertil kommer, så vidt jeg er orienteret, de nye behov, som vel dukker op blandt proletariatet i verdens storbyer, og efter hvad jeg har fået at vide og andre i Folketinget har fået at vide, er det altså problemer, vi kommer til at se i øjnene inden for den næste måned eller to. Jeg håber selvfølgelig et eller andet sted, at der er nogle, der har råbt »ulven kommer«, og at det ikke passer, men jeg er ret overbevist om, at det er rigtigt.

Jeg synes altså ikke, vi fik det ud af det, jeg havde ønsket. Jeg synes, vi fik et forslag fra regeringen, som på en måde er sådan et afmagtsforslag. Som jeg sagde i et spørgsmål eller markerede i et spørgsmål, kunne det jo være blevet vedtaget på et hvilket som helst tidspunkt, efter at nogle af os havde været til mødet i Hongkong, til WTO's forsøg på at lave en aftale. Vi var jo alle sammen enige om det. Vi var alle sammen enige – Jeg har i hvert fald været enig i det, og et stort flertal i Folketinget har været enige om det siden 1992 – om, at alle lande skal op på 0,7 pct. Det skal vi selvfølgelig presse på for, men vi kunne have vedtaget det forslag til vedtagelse med præcis den ordlyd på et hvilket som helst tidspunkt.

Det er jo på en måde en illustration af den frustration, jeg måske udtrykker her i de sidste minutter af debatten, over, punkt 1, at Venstre og Dansk Folkeparti har valgt at prøve at få en afsporing, så den handlede om biobrændstof, punkt 2, at regeringssiden sammen med Dansk Folkeparti ikke har taget det her så alvorligt, som vi er rigtig mange her i Folketinget der mener det er.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og jeg kan sige, at forhandlingen er sluttet.

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil finde sted tirsdag den 6. maj 2008.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (Spørgetid).

Kl. 14:59

Udgåede spørgsmål

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Jeg skal meddele, at det af Kim Christiansen (DF) under nr. 15 opførte spørgsmål til transportministeren (spørgsmål nr. S 1204) efter ønske fra spørgeren udgår til skriftlig besvarelse.

Jeg skal endvidere meddele, at spørgsmål nr. S 1388, dagsordenens spørgsmål nr. 18, til ministeren for sundhed og forebyggelse af Hans Kristian Skibby (DF) er taget tilbage og dermed bortfaldet.

Det første spørgsmål er stillet til statsministeren af hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:00

Spm. nr. S 1389

1) Til statsministeren af:

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Kan statsministeren bekræfte, at han udtrykte regeringens linje i forhold til spørgsmålet om boykot af OL i Kina ved det åbne samråd i Folketingets Kulturudvalg den 24. april 2008?

Skriftlig begrundelse

Efter samrådet har både kulturministeren og Det Konservative Folkepartis politiske ordfører, Henriette Kjær, udtalt sig på en måde, der gør, at der er berettiget tvivl om, hvorvidt statsministerens linje også er regeringens linje.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 15:00

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg kan bekræfte, at regeringens linje er klar. Vi ønsker ikke at sammenblande sport og politik. I forhold til åbningsceremonien ved OL er udgangspunktet, at regeringen vil deltage i åbningsceremonien, dog med det forbehold, at den endelige beslutning først træffes på baggrund af en samlet vurdering efter EU's udenrigsministermøde den 16. juni i år.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:00

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Tak for svaret. Det var jo fuldstændig på linje med, hvad statsministeren fortalte mig og andre på Kulturudvalgets møde den 24. april. Det havde jeg sådan set også regnet med at statsministeren ville sige igen i dag.

Nu er det jo ikke, fordi jeg er svagt opfattede, at jeg stiller det samme spørgsmål en gang til. Det er, fordi der var en lang række konservative politikere, herunder kulturministeren og vicestatsministeren, som var ude at sætte spørgsmålstegn ved, om det var statsministerens linje, der var gældende, eller om det var det Konservative Folkepartis linje, der var gældende.

Derfor synes jeg, det er meget vigtigt, at statsministeren slår fast – ikke bare gentager sit synspunkt, men slår det fast – at det selvfølgelig er statsministerens linje, der er regeringens linje, og ikke den linje, kulturministeren og vicestatsministeren har lagt for dagen.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 15:01

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Den linje, jeg har beskrevet her, er regeringens linje, og regeringen består som bekendt af to partier, som er enige om den linje, at udgangspunktet er at deltage i åbningsceremonien, dog med det forbehold, at den endelige beslutning først træffes på baggrund af en samlet vurdering efter EU's udenrigsministermøde den 16. juni i år.

Hr. Simon Emil Ammitzbøll har fuldstændig ret i, at det har jeg sagt før, men det er jo, fordi det er den beslutning, der er truffet i enighed mellem de to regeringspartier.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:02

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er jeg glad for at høre. Jeg er også glad for, at jeg kan se, at udenrigsministeren sidder og nikker ved siden af, så det må vi jo tage som et udtryk for, at begge partier mener det. Jeg har endda set, at udenrigsministeren også i dag har sagt, at regeringens linje er klokkeklar.

Jeg har så forstået, at statsministeren har været inde på spørgsmålet om, at det kan være no-

get hyklerisk i det hele taget at gå ind i diskussionen om en boykot af OL's åbningsceremoni. Der vil jeg bare i forhold til det udenrigsministermøde, der kommer senere i EU, høre: Er det kun, når det er regeringspartneren, der udtaler sig i forhold til en eventuel boykot, at der er tale om hykleri, eller er der også tale om hykleri, når der er nogle af statsministerens kolleger rundt omkring i EU, der er inde på samme pointe som Det Konservative Folkeparti?

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 15:03

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg tror ikke, der kan føjes meget mere til den her sag. Jeg synes, det er meget fornuftigt at tage det samlede forbehold, at den endelige beslutning træffes ud fra en samlet vurdering efter udenrigsministermødet i juni, for vi lægger meget vægt på, at EU bliver bedre til at tale med én stemme på den internationale scene. Og skulle vi nu forestille os, at der i udenrigsministerkredsen var enighed om at opfordre medlemslandene til ikke at komme til åbningsceremonien, måtte det da indgå med betydelig vægt i den beslutning, der skal træffes fra dansk side. Jeg synes faktisk, det er en rigtig klog beslutning, regeringen har truffet.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mogens Jensen som medspørger.

Kl. 15:03

Mogens Jensen (S):

Jeg hører jo også til dem, der har været meget glade for statsministerens klare udmeldinger i den her sag, også sidst vi havde samråd om sagen. Derfor synes jeg selvfølgelig også, det har været lidt ærgerligt, når der nu var lagt op til en klar holdning fra Danmarks side i den her sag, at vi så har oplevet ministre, både kulturministeren og vicestatsministeren, være ude at forsøge ligesom at kaste grus i maskineriet.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om det ikke er et problem for regeringen, at det ene af regeringspartierne faktisk beder sin idrætsordfører om at blive væk fra åbningen. Er det ikke med til at skabe tvivl om, hvad der egentlig er regeringens holdning, når et af regeringspartierne reagerer på den måde?

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 15:04

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Hvordan de enkelte politiske partier vil forholde sig til åbningsceremonien, synes jeg netop at man skal lade være op til de enkelte partier. Det her drejer sig om regeringens holdning og regeringens linje, og den er som sagt meget klar, nemlig at udgangspunktet er, at regeringen deltager i åbningsceremonien.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 15:05

Mogens Jensen (S):

Jeg må jo sige, at jeg synes, det virker noget rodet, når et af regeringspartierne begynder at instruere sin idrætsordfører om at blive væk fra åbningen, for jeg forstår også på statsministeren, at statsministeren jo er enig med mig i, at det vil være noget hykleri at blive væk fra åbningen.

Må jeg så ikke spørge statsministeren, om udenrigsministeren og statsministeren er enige om, at den indstilling, som den danske regering går ned til udenrigsministermødet med, er, at Danmark *ikke* går ind for en boykot af åbningshøjtideligheden?

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 15:05

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Den holdning, den linje, der er regeringens, er den, jeg har udtrykt her, nemlig at udgangspunktet selvsagt er, at vi deltager i åbningsceremonien. Vi vil så foretage en samlet vurdering i juni, når der har været udenrigsministermøde, og hvilken holdning den danske udenrigsminister vil have til det udenrigsministermøde, vil selvfølgelig meget afhænge af den situation, der er til den tid. Der er jo ikke nogen, der i dag kan vide noget om, hvordan situationen i Kina og situationen i Tibet udvikler sig.

Regeringens holdning er meget klart den, at udgangspunktet er, at vi deltager i åbningsceremonien.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:06

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Der har været meget forvirring om, hvad regeringen mener i denne sag. Først var linjen klar: Vi vidste, at man ikke ville boykotte OL's åbningsceremoni. Kulturministeren fandt så ud af,

at der kunne være forskellige årsager til, at han ikke deltog – eventuelt boykot, eventuelt noget andet; det ville vise sig. Statsministeren slog så regeringens politik fast den 24. april på et møde i Folketingets Kulturudvalg. Der var så igen tvivl, da både den konservative politiske ordfører, fru Henriette Kjær, den konservative vicestatsminister og den konservative kulturminister undsagde den linje, statsministeren havde lagt.

Nu slår statsministeren så i dag atter sin linje fast som regeringens linje, og vi kan forstå, at det er med udenrigsministerens billigelse, og det er jeg i hvert fald glad for. Skal det forstås sådan, at næste gang de konservative ministre skaber tvivl om regeringens linje i denne sag, kan vi bare forholde os helt roligt og vide, at statsministeren har lagt linjen, og at det er fuldstændig ligegyldigt, hvad de øvrige konservative ministre måtte mene om den sag?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 15:07

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll kan være helt rolig og forholde sig helt roligt, hvis blot han lytter til svaret, som er regeringens klare linje, nemlig at vi som udgangspunkt deltager i åbningsceremonien, og at den endelige beslutning så vil blive truffet på baggrund af en samlet vurdering efter EU's udenrigsministermøde den 16. juni i år. Det er den beslutning, regeringen har truffet, og hvis hr. Simon Emil Ammitzbøll blot holder sig til den, kan han sove helt roligt.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ja tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet af hr. Morten Messerschmidt til udenrigsministeren.

Kl. 15:08

Spm. nr. S 1393

2) Til udenrigsministeren af:
Morten Messerschmidt (DF):

Finder udenrigsministeren det rimeligt i år at holde afstemning om retsforbeholdet, når Lissabontraktaten, der netop på retsområdet overdrog suveræniteten til EU, er vedtaget uden folkeafstemning?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Udenrigsministeren.

Kl. 15:08

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg bliver spurgt, om regeringen finder det rimeligt at afholde folkeafstemning om en omdannelse af det retlige forbehold. Spørgsmålet er sådan set ret enkelt at besvare, og spørgeren kender jo udmærket svaret. Det er jo også derfor, han spørger, for man spørger jo ikke om noget, man ikke selv har svaret på, som Karl Marx engang sagde.

Det er nødvendigt at afholde folkeafstemning, såfremt det retlige forhold i EU ændres eller ophæves, af den simple grund, at det er der lovet befolkningen i det nationale kompromis. Men det er også nødvendigt at følge proceduren ifølge grundlovens § 20 i forbindelse med en sådan ændring eller ophævelse, hvilket jeg også går ud fra at spørgeren udmærket ved. Sammenfattende kan jeg således bekræfte, at regeringen synes, det er rimeligt – ja, endog selvfølgelig – at afholde folkeafstemning, når dette er lovet i det nationale kompromis, og når dette følger af grundloven.

Når spørgeren i sit spørgsmål henviser til, at der bliver overladt suverænitet til EU på RIA-området ifølge Lissabontraktaten, ved spørgeren udmærket, at Danmark på grund af det retlige forbehold netop ikke overlod beføjelser til EU på dette område. Men da en ophævelse af forbeholdet netop betyder, at man overlader den suverænitet, men ikke opgav i 1993, må man derfor have en folkeafstemning. Derimod opgav vi jo ikke suverænitet med traktaten, og derfor var der heller ikke nogen folkeafstemning,

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 15:09

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for det. Jeg tror, udenrigsministeren var lidt for hurtig, da han læste det spørgsmål, jeg har stillet. Det er jo helt klart, at alle kan læse regeringsgrundlaget og konstatere, at regeringen gerne vil afskaffe forbeholdene, uanset hvor uklogt det måtte være.

Men det, jeg helt præcis spørger til, er, om udenrigsministeren vil finde det klogt at gøre det i år. Det er jo ret relevant, for nu har vi lige her i torsdags gennemført en vedtagelse af Lissabontraktaten, som regeringen med sit flertal har gjort alt for at forhindre i at komme til folkeafstemning, først ved behandlingen af den, hvor man prøvede at få ændret nogle kommaer og nogle punktummer, så man rent juridisk kunne

argumentere for, at der ikke skulle holdes en folkeafstemning, og derefter ved også at afvise at afholde en rent politisk folkeafstemning, som vi i mit parti har insisteret på.

Samtidig med at man vedtog den traktat, kunne vi altså se både statsministeren og andre i regeringen gå til pressen – ikke så meget i Danmark, måske mest i udlandet, men dog til pressen generelt – og sige, at nu skal vi også se at komme af med de forbehold. Det virker jo lidt paradoksalt, at man gør alt, hvad man kan, i det første halvår af 2008 for at undgå at få en folkeafstemning, og gør alt, hvad man kan, i andet halvår af 2008 for at få en folkeafstemning, endda på et område, hvor det må siges, at der er suverænitetsafgivelse i Lissabontraktaten.

Havde vi ikke det retlige forbehold, skulle vi jo efter grundlovens § 20 have haft en folkeafstemning, og det er timingen – for at bruge et rigtig dansk udtryk – jeg sådan set sigter til. Kan udenrigsministeren ikke godt se det urimelige i først at bruge det ene halvår på at forhindre en folkeafstemning og umiddelbart efter begynde at kæmpe for at få en folkeafstemning, begge gange motiveret med at mindske Danmarks indflydelse?

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:11

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg kan ikke se nogen modsætning. Det, det drejer sig om, er, at Lissabontraktaten ikke overdrager suverænitet fra Danmark, men det er rigtigt, at der vil være tale om suverænitetsafgivelse, hvis vi ophæver forbeholdet, og ud over at der er givet løfte om det, er det jo derfor, forbeholdet skal til folkeafstemning.

Med hensyn til det timingsmæssige, som jeg altså ikke svarede på, vil jeg gerne svare på det. Timingsmæssigt har vi jo hele tiden sagt, at når vi kender traktaten, ved vi, hvordan forbeholdene står og virker i forhold til traktaten. Lissabontraktaten får større virkninger for vores retlige forbehold, end tilfældet var, før vi fik den, og det vil sige, at vi nu får større vanskeligheder ved at stå udenfor, end vi havde før.

Det ved vi nu, det forholder vi os så til, og hvorfor skal vi forlænge disse vanskeligheder i det uendelige? Så er det da rimeligt, at man kan gå i gang med forbeholdsdiskussionen og eventuelt tage en folkeafstemning. Om det bliver i år, kan jeg jo ikke stå og afgøre her, det er jo ikke noget, der afgøres her og nu med et spørgsmål

fra hr. Morten Messerschmidt til mig. Det kan blive i år, men det kan da også være, det ikke bliver i år.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 15:12

Morten Messerschmidt (DF):

Det er jo glædeligt, at udenrigsministeren åbner for, at det ikke behøver at være i år. Jo længere tid vi kan udskyde forbeholdsafstemningen, des glødere bliver jeg. Nu er jeg af natur et temmelig muntert menneske, så derfor er det ikke svært. Men set i forhold til Danmarks interesser tror jeg, det er en rigtig god idé, og jeg vil da bestemt opfordre udenrigsministeren til at udskyde en sådan afstemning, gerne på helt ubestemt tid.

Men jeg synes alligevel, udenrigsministeren kommer lidt let uden om, at her har vi altså et område, hvor Lissabontraktaten udvider beføjelserne. EU vil altså kunne regulere flere retspolitiske områder med Lissabontraktaten end med Nicetraktaten; det fremgår klart af Justitsministeriets notat. Man flytter hele kompetencen på retsområdet over i det overstatslige, hvor landenes regeringer bliver sat ud af kraft til fordel for Kommissionen, fordi initiativretten overdrages dertil, og det sker, umiddelbart efter at man har nægtet befolkningen en folkeafstemning. Kan udenrigsministeren ikke godt se, at der ligger noget urimeligt heri?

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:13

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg kan ikke se det urimelige i det, men jeg kan fuldstændig tilslutte mig hr. Morten Messerschmidts analyse, for det er jo rigtigt, at med Lissabontraktaten overgår der nu mere til en fælles beslutningsproces, altså til det overstatslige. Det gælder f.eks. inden for det politimæssige og strafferetlige samarbejde, så her vil det altså få større konsekvenser end før.

Det politi- og strafferetsmæssige samarbejde drejer sig bl.a. om terrorisme og bekæmpelse af terrorisme, og her vil vi jo godt være stærkere med i stedet for at blive stillet svagere. Derfor påkalder den nye traktat jo lige præcis, at vi nu gennemtænker vores forhold til forbeholdet og eventuelt sender det til folkeafstemning, og hr. Morten Messerschmidt ved jo udmærket godt, at Det Konservative Folkeparti og regeringen i sit regeringsgrundlag har sagt, at efter traktaten

ønsker vi faktisk en folkeafstemning om forbeholdene.

Det er fuldstændig rigtigt, som hr. Morten Messerschmidt siger, at det er blevet sværere for os at stå udenfor, fordi vi står svagere i bekæmpelse af terror. Jeg ved, at Dansk Folkeparti er lige så optaget af at forhindre terror, som vi er, så derfor skulle hr. Morten Messerschmidt være glad for, at vi straks går i gang med at overveje situationen efter traktaten, og jeg synes, hr. Morten Messerschmidt skal sige tak og bede os om at gøre det hurtigst muligt.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 15:14

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg vil sige tak for meget, men lige her tror jeg altså, at udenrigsministeren strammer den.

Udenrigsministeren har jo bl.a. ret i, at vi begynder, antager jeg, har et rimelig rent sigte. Vi er bare uenige, og det er min klare opfattelse, at når man ser på den måde, EU's retspolitik er bygget op på i dag, er der på en lang række områder, særlig inden for det overstatslige, som jo bliver styrket med Lissabontraktaten, tale om forringelser af danskernes retssikkerhed.

Jeg ved, at udenrigsministeren tidligere har været medlem af Europarådet og derfor må følge det, der foregår ved Menneskerettighedsdomstolen, meget nøje. Hvis ministeren konstaterede, hvilken standard hovedparten af de øst- og sydeuropæiske lande har på retsområdet, hvor mange sager der er ved Menneskerettighedsdomstolen om overtrædelse af de grundlæggende retsstatsprincipper, og tænker det ind i den retspolitik, som EU altså fører, hvor vi alle sammen skal anerkende alt, hvad der kommer fra de andre lande, tror jeg, udenrigsministeren vil kunne se det samme problem, som vi kan se i Dansk Folkeparti, og dermed også se det betænkelige i, at der overføres 70 nye områder til flertalsafgørelser, så de lande, der hele tiden bliver dømt ved Menneskerettighedsdomstolen for at overtræde retsstatsprincipperne, altså nu skal til at kunne bestemme over Danmark og stemme os ned på retssikkerhedsområdet, og at man insisterer på at udvide det ved at afholde folkeafstemning, som man i øvrigt nægtede befolkningen, da det drejede sig om Lissabontraktaten. Det er det dilemma, jeg forsøger at pege på.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ja tak. Ministeren.

Kl. 15:15

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes også, at der er et regulært dilemma, så det er vi enige om. Men det dilemma fører præcis også til, at vi foreslår, at man kan læne sig op ad den engelske og irske model, nemlig at vi med det samme siger, når en sag starter, at her vil vi godt være med, og så er vi hundrede procent med; eller vi siger fra starten, at her vil vi ikke være med, og så er vi ikke omfattet af noget. Det er jo meget klogt, og jeg går ud fra, at Dansk Folkeparti ud fra præcis de samme betæneligheder, som hr. Morten Messerschmidt giver udtryk for, også synes, det er en god idé.

Vi kan altså selv vælge, hvor vi vil være med, og det er der, hvor vi mener at f.eks. vores kamp mod terrorisme bliver svækket ved at stå udenfor, og vi kan lade være med at gå med, når det f.eks. drejer sig om familiesammenføring, hvor vi ikke vil have vores regler forringet. Det er den nye ordning – som vi har fået forhandlet os frem til under forhandlingerne, som er en god ordning, og som Dansk Folkeparti derfor må være glad for – man kan risikere at få præsenteret ved en folkeafstemning. Men vi er jo ikke færdige med drøftelserne, vi går i gang med de drøftelser nu.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet af hr. Morten Messerschmidt, og det er til integrationsministeren.

Kl. 15:16

Spm. nr. S 1394

3) Til integrationsministeren af:

Morten Messerschmidt (DF):

Hvordan vil ministeren sikre, at dansk udlændingepolitik ikke bliver påvirket, når regeringen – som det har været udtalt i pressen – til efteråret ønsker at afskaffe Danmarks retsforbehold?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Integrationsministeren.

Kl. 15:16

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Spørgsmålet lyder: »Hvordan vil ministeren sikre, at dansk udlændingepolitik ikke bliver påvirket, når regeringen – som det har været udtalt i pressen – til efteråret ønsker at afskaffe Danmarks retsforbehold?«

Som det allerede er antydet af udenrigsministeren, kan jeg jo sige, at der her er tre ubekendte, som hr. Morten Messerschmidt har gjort til tre bekendte, når han siger »når regeringen ... til efteråret«. Det har der jo ikke været sagt noget om. Der er ikke noget om tidspunktet, og retsforbeholdet er der heller ikke sagt noget præcist om. Det er jo, som også udenrigsministeren har været inde på, sådan, at Danmark – efter min opfattelse – får en fantastisk forhandlingsposition, efter at Lissabontraktaten træder i kraft, med denne tilvalgsordning, som jo virkelig giver Danmark råderum og valgfrihed.

Tilvalgsordningen betyder netop, at Danmark ikke automatisk deltager i samarbejdet om retlige og indre anliggender, men derimod fra sag til sag får ret til at vælge at deltage i konkrete retsakter. En omdannelse af undtagelsen vil derfor også efter Lissabontraktatens ikrafttræden give Danmark mulighed for at deltage i samarbejdet om f.eks. alvorlig grænseoverskridende kriminalitet, som vi jo er meget enige med Dansk Folkeparti om – går jeg ud fra – skal udvides. Det vil altså ikke være sådan, at vi pr. automatik er med overstatsligt. Vi kan selv vælge.

På udlændingområdet vil en omdannelse af undtagelsen ikke ændre på, at vi fortsat fører en fast og fair udlændingepolitik, sådan som flertallet er i Folketinget, og sådan som det jo meget klart fremgår af regeringsgrundlaget, en politik, som vi i øvrigt mener der er bred tilslutning til.

Det er vigtigt at understrege, at tilvalgsordningen altså indebærer en ret til at tilvælge nogle EU-retsakter på f.eks. udlændingområdet, men ikke en pligt dertil.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 15:18

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg er glad for, at integrationsministeren, på trods af at hun starter med at understrege, at der er tale om ubekendte faktorer, så alligevel vælger at svare på spørgsmålet. Jeg mener nu alligevel, at man ved at skimme de sidste par måneders skrivelser i både dansk og tysk presse kan finde nogle ret klare indicier for, at de faktorer, som ministeren kalder ubekendte, måske nok snarere er ret bekendte. Det står temmelig klart, at det er regeringens linje, at man skal af med forbeholdene hurtigst muligt. Det kan man begræde, men det er i hvert fald det billede, der står tilbage.

Jeg er slet ikke enig i, at den model, som regeringen har tilkæmpet sig, skulle være det, som integrationsministeren kalder en tilvalgsordning. Hvis man skulle blive sådan lidt i det muntre hjørne, ville jeg kalde det en udsalgsordning, for der er, som jeg læser den, overhovedet ingen garanti for, at vi kan fastholde f.eks. den stramme udlændingepolitik, som jo netop har været garanteret i kraft af vores eksisterende retsforbehold.

Det er også derfor, jeg specifikt spørger ind til udlændingepolitikken i spørgsmålet her. Jeg synes, det er helt afgørende, at vi ikke får en udvanding af udlændingepolitikken, som alle de andre EU-lande, der ikke har noget retsforbehold, jo har oplevet det. Jeg vil gerne høre, om integrationsministeren ikke er enig i, at der i øjeblikket er et regulært pres imod den danske udlændingepolitik fra EU's side.

Integrationsministeren er selv bekendt med, at der bliver sendt delegationer op, som skal undersøge dansk udlændingepolitik. Hvad er det for noget? EU har overhovedet ikke noget at gøre her. Hvis vi har et forbehold, må forbeholdet også gælde for europaparlamentarikere og andre. De kan undersøge de lande, der ikke har et forbehold. Et forbehold burde betyde fuldt stop, men det gør det jo ikke, og derfor har vi allerede et forbehold, der er huller.

Jeg frygter virkelig, at det fait accompli, som regeringen er kommet frem til, blot fører til endnu flere huller, og det er det spørgsmål, som jeg gerne vil have at integrationsministeren kommenterer.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:20

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg er lige så optaget som hr. Morten Messerschmidt af at føre den politik, som vi har i øjeblikket, som vi har lovet, og som fremgår af regeringsgrundlaget. Jeg er slet ikke enig i, at vi er under pres. Det har jo også noget at gøre med, om man føler et pres. Der er altid nogle, der presser. Sådan er det jo i demokratiske stater: Nogle presser andre og forsøger at overbevise dem. Så må man jo gøre op med sig selv, om man vil lade sig presse, om man synes, argumenterne er gode nok. Det, at nogle kommer herop og vil undersøge nogle ting og efter en halv time kan udtale sig om hele den danske udlændingepolitik og om, hvor forfærdeligt det

hele er, er ikke et pres på mig. Det virker ærligt talt stik modsat. Sådan er min natur nu, så det gør ikke noget indtryk.

Jeg har jo i sagens natur ikke været til så mange EU-ministermøder endnu, men det, jeg i hvert fald kan iagttage, er, at man også er optaget af det modsatte, nemlig illegal indvandring. Det er lidt nyt, at nogle er så optaget af det, som de er nu. Men mange ting går, sådan som jeg hører det, faktisk i retning af at lære af os.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 15:21

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg må indrømme, at jeg ikke helt forstår, hvordan integrationsministeren kan sige, at hun ikke føler det som et pres, når EU, som ikke burde have kompetence på udlændingepolitikens område, kommer til Danmark og blander sig i den. Mig bekendt sagde integrationsministeren nej til netop at møde den her delegation – og det skal hun have ros for – men det, at de presser sig på, både på vores asylcentre og på ministerens eget kontor, er jo ikke ligefrem et udtryk for, at EU ikke blander sig i dansk udlændingepolitik. Tværtimod er det et udtryk for, at de presser og presser for at se, om de nu kan få brudt igennem og få tvunget os ned på det niveau, som EU generelt befinder sig på.

Vi har jo altså også set, hvordan Domstolen har tvunget ændringer igennem af den måde, vi fortolker familiesammenføringsreglerne på. Alttså, EF-Domstolen vælger at fortolke vores familiesammenføringsregler, så jeg må nok sige, at det forbehold, vi har i dag, er under pres. Og den model, som uvægerlig vil blive en svækkelse, er ikke en tilvalgsordning, det er en ren udsalgsordning, hvor EU vil kunne blande sig i endnu mere af dansk udlændingepolitik. Kan integrationsministeren ikke bekræfte det?

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Integrationsministeren.

Kl. 15:22

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu kan hr. Morten Messerschmidt jo kun tale ud fra, hvordan hans egen personlighed er sammensat. Det er muligt, at han vil lade sig presse i de her situationer, men det, jeg lader mig presse af, når nogen kommer her, er argumenter, og dem har der ikke været nogen af – i hvert fald ikke endnu.

Med hensyn til EF-Domstolens domme er det jo ikke et pres. Det er noget, vi har undergivet os, og de domme følger vi naturligvis. Det har jeg sagt klart. Det gider jeg ikke diskutere. Vi er underlagt EF-Domstolen, og der har i min tid været en dom, som har betydet en meget, meget lille justering. Jeg ved slet ikke, om der i anledning af den dom overhovedet er givet nogen opholdstilladelse endnu, men det vil jeg selvfølgelig kunne oplyse om på et tidspunkt. Det var en meget ringe justering, som efter min mening, som tiden går, egentlig må siges at være rimelig, fordi vi i regeringen i høj grad er tilhængere af varenes og personernes frie bevægelighed, når det drejer sig om erhverv m.v.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 15:23

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg må indrømme, at vi nok ser meget forskelligt på det her. Jeg synes, at der i den grad er tale om et pres, når en EU-delegation presser sig på for at blande sig i noget, som vi troede vi havde et forbehold om. Jeg synes, vi er under pres, når EF-Domstolen blander sig i familiesammenførselsregler, som vi egentlig havde en forventning om at EU ikke skulle blande sig i.

Jeg må også indrømme, at nu, hvor man laver hele retsområdet om til at blive et spørgsmål om flertalsafgørelser, hvor man jo afskaffer landenes vetoret, har jeg meget svært ved at tro, at den danske regering virkelig skulle kunne stå imod det pres, som jo ikke bare bliver rejst her inden for landets grænser, fordi EU kommer og blander sig, men også på de EU-ministerrådsmøder, hvor vi det ene øjeblik skal sidde og forhandle om de ting, hvor vi er med, og så derefter skal sidde og lade os lulle i søvn – eller måske det modsatte – af de øvrige lande i EU. Jeg føler mig overhovedet ikke dækket ind eller garanteret af de formuleringer, som ligger i det nye, moderne – eller hvad man skal kalde det – retsforbehold, som regeringen har fået forhandlet på plads.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Integrationsministeren.

Kl. 15:24

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nej, men det ville da også være mærkeligt, hvis hr. Messerschmidt følte sig dækket ind. Vi ser meget forskelligt på EU. Deri har hr. Morten Messerschmidt jo ganske ret. Vi ser meget for-

skelligt på det, men vi ser måske også forskelligt på det der med at lade sig presse. Jeg har så noteret mig, at hr. Morten Messerschmidt lader sig presse i situationer, hvor jeg ikke vil lade mig presse, heller ikke af hr. Morten Messerschmidt.

Så vil jeg sige til hr. Morten Messerschmidt, at noget af det, han kalder et pres, jo godt kan være udtryk for, at jeg er enig i nogle argumenter, der måtte komme et andet sted fra, hvor hr. Morten Messerschmidt er uenig. Jeg synes lige, vi skal skelne mellem de forskellige ting, vi taler om.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til kirkeministeren af hr. Søren Krarup.

Kl. 15:25

Spm. nr. S 1344

4) Til kirkeministeren af:

Søren Krarup (DF):

Er ministeren opmærksom på, at præster i folkekirken via Danske Kirkers Råd sidestiller islam med kristendommen, og finder ministeren et sådant misbrug af den danske evangelisk-lutheriske folkekirke klædeligt og passende?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Kirkeministeren.

Kl. 15:25

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Ja tak. Det er jo et af disse spørgsmål, hvorom man kan sige, at der forudsættes noget, som om det var en sandhed, som ikke er en sandhed, men som er et meget teologisk omtvistet spørgsmål, nemlig om forholdet mellem islam og kristendom, og hvad forskellene er. Og der må jeg sige, at jeg ikke mener, at jeg som kirkeminister kan gå ind som i en statskirke, som jeg jo ikke er tilhænger af, jeg er tilhænger af, at vi har en folkekirke, og derfor mener jeg ikke, at jeg som i en statskirke skal gå ind og give karakterer til den ene teologi eller den anden teologi i folkekirken. Det vil jeg afholde mig fra. Jeg kan se i dagspressen og andre steder, at der er meget forskellige opfattelser af denne korrespondance mellem islamiske kirkeledere og Danske Kirkers Råd:

Endelig kan jeg måske, hvis jeg nu skal drille hr. Søren Krarup, som jeg på mange måder, når det drejer sig om teologi, som privatperson er enig med, sige: Jamen er det nu ikke at tillægge dette kirkeråd alt for stor betydning at begynde at stille spørgsmål her i Folketingssalen, som om

det var vigtigt, og som om vi havde en statskirke?

Vi skal huske på, at de, der udtaler sig om kristendom og kirke i den danske folkekirke, udtaler sig på egne vegne. Vi har netop ikke nogen statskirke, vi har ikke nogen pave, og derfor kan enhver frit udtale sig, præsterne dog naturligvis med de begrænsninger, som kirkelovgivningen sætter.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. Søren Krarup.

Kl. 15:27

Søren Krarup (DF):

Det er fuldstændig rigtigt, som ministeren siger, at vi på mange måder er ganske enige. Sagen er jo her, at Anders Gadegaard, der er domprovst i København, har talt på den danske folkekirkes vegne i et brev til 138 muslimske religiøse ledere, hvori der siges kristelige uhyrligheder, såsom at kristne og muslimer er enige i, at der ingen gud er uden gud, at gud er en og hans er æren og magten i evighed, kort sagt at kristendom og islam til syvende og sidst går ud på det samme. Det er jo af en dansk teolog, en luthersk teolog, simpelt hen en uhyrlighed og også for så vidt en svigten af hans embede.

Men jeg giver ministeren ret i, at det ikke er hendes opgave at være teologisk autoritet, og derfor stiller jeg faktisk også spørgsmålet, om hun ikke finder det uklædeligt og upassende, for det er jo altså en lidt svagere anklage, fordi man så bare beder om hendes egen vurdering af det. Men der er én ting, jeg synes jeg vil bede ministeren om som minister lige at tage stilling til, og det er, at Anders Gadegaard tager folkekirken til indtægt for sin teologiske uhyrlighed, når han skriver, at han har sendt et svar på vegne af kirker i Danmark til de muslimske lærde. Og det er jo folkekirken. Det er jo folkekirken, han dermed tager patent på eller taler på vegne af, og det er jo en uhyrlighed, eftersom ingen kan tale på folkekirkens vegne.

Jeg synes, naturligvis uden at jeg vil gøre ministeren ansvarlig for det, som egentlig er biskoppens ansvar, at jeg godt lige vil spørge ministeren, om hun ikke synes, det både er uklædeligt og usmageligt, at en dansk domprovst på vegne af folkekirken siger sådan nogle uhyrligheder.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Kirkeministeren.

Kl. 15:29

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu ved hr. Søren Krarup jo godt, at den her regering jo under ingen omstændigheder ønsker at være smagsdommere, og jeg ved ikke, hvad der er værst, om man vil være statskirke eller man vil udtale sig om smag. Jeg står jo her som medlem af regeringen, og som sådan vil jeg ikke give mig af med smagsdommeri. Jeg bliver oven i købet bebrejdet, hvis jeg i pressen tillader mig at skrive noget, for så er jeg pludselig debattør, og det må jeg så ikke være. Jeg vil så sige til hr. Søren Krarups begejstring eller det modsatte, at det har jeg så i øvrigt tænkt mig at fortsætte med.

Men altså her i spørgetiden må jeg sige, at jeg synes, vi to skal holde fast i det, vi er enige om, nemlig at ingen kan udtale sig på folkekirkens vegne. Det skal vi lade være med at gøre for meget ud af, som om vi tror på, at det er på folkekirkens vegne, for så har vi tillagt de personer for megen betydning.

Når det så nævnes, at det er et svigt af en præst, er det jo, som hr. Søren Krarup også selv forudsætter, klart, at hvis vi begynder at nærme os noget, som præsten ikke må sige og mene, hvis han vil være medlem af den danske folkekirke og være præst i den danske folkekirke, ja, så henhører det under biskoppen.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Søren Krarup.

Kl. 15:30

Søren Krarup (DF):

Jeg vil som medlem af den danske folkekirke sige, at jeg føler mig stærkt krænket over, at folkekirken skal misbruges til biskoppens ukristelige politiske anliggender. Det var måske også ganske rimeligt, om kirkens minister fuldstændig som enhver anden i folkekirken sagde: Jeg vil ikke finde mig i, at der er nogen, der taler på kirkens vegne, og slet ikke, når de siger så uhyrlige ting.

Nu har jeg læst nogle af de ting, som blev sagt, og det er jo altså simpelt hen ensbetydende med et totalt forræderi af folkekirken som evangelisk-luthersk. Naturligvis ved kirkeministeren, at i Den Augsburgske Bekendelse, som er den danske folkekirkes bekendelse, hedder det i artikel 1, at muhamedanerne, mahometisterne, er kirkens modstandere, dvs. er kættere. Det vil sige, at der her siges noget, som simpelt hen er ganske uacceptabelt fra en evangelisk-luthersk præsts side, og jeg vil så lige spørge – og jeg ken-

der godt svaret: Vil ministeren ikke give mig ret i, at hermed har også biskoppen, der er den ansvarlige for forkyndelsen, især af sin domprovst, svigtet sit ansvar og sin pligt som evangelisk-luthersk biskop over for denne hr. Gadegaard?

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er kirkeministeren – fra denne politiske talerstol.

Kl. 15:31

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg må sige, at jeg jo i høj grad ville overtræde mine beføjelser her, hvis jeg begyndte at tale om, at præster eller biskopper havde svigtet, for det har vi et system til.

Jeg vil sige med hensyn til Den Augsburgske Bekendelse, jo, den kender jeg udmærket godt, og jeg har også bemærket, at der er forskellige opfattelser af, om den ordlyd, som hr. Søren Krarup henviste til, bør fortolkes og bruges efter sit bogstav i dag. Det er der forskellige opfattelser af.

Men jeg vil gerne gentage, at der ikke er nogen, der kan udtale sig på folkekirkens vegne. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at hr. Søren Krarup er krænkede, men dertil har han jo netop ytringsfriheden til at tage til genmæle. Det er jo sådan, den teologiske debat herhjemme foregår, altså ikke ved at staten blander sig, men ved at teologerne diskuterer indbyrdes og i offentligheden.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jesper Langballe som medspørger.

Kl. 15:32

Jesper Langballe (DF):

Nu er det jo, vil jeg sige til kirkeministeren, ikke første gang, at Danske Kirkers Råd har gjort sig uheldigt bemærket. For nogle år siden, under ministerens forforgænger, fremkom Danske Kirkers Råd med folkekirken som en af signaturerne under det med en erklæring, der var en skarp fordømmelse af Israel og en hyldest til palæstenserne, altså en udtalelse i en politisk Mellem-østkonflikt, som gik stik på tværs af den danske regerings, med folkekirkens navn nedenunder.

Vil ministeren ikke give mig ret i, at vi så er ved at være på et sted, hvor der er tale om et ministeransvar? Ministeren siger fuldstændig rigtigt, at der ikke er nogen, der kan tale på folkekirkens vegne. Jamen er det så ikke rigtigt, at det godt kunne være regeringsrepræsentantens opgave i situationen at gå ud og sige det, når der er tale om en direkte politisering, som ikke hører

nogen steder hjemme, hverken efter den teologiske håndbog eller efter den borgerlige orden, vi har her i landet?

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Kirkeministeren.

Kl. 15:34

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Den borgerlige orden betyder netop, at vi ikke har pavedømme. Ministeren er ikke pave, og derfor har ministeren selvfølgelig overhovedet ikke noget ansvar.

Et ministeransvar kunne indtræde, hvis en kirkeminister nægtede at rejse en læresag, når en biskop havde forlangt det. Jeg har jo selv sørget for, at loven er blevet formuleret på en sådan måde, at staten skal rette sig efter kirken, hvis biskoppen ønsker en læresag rejst. Det er klart, at der så ville kunne komme et ministeransvar, men så sandelig ikke på grund af udtalelser fra menneske, som altså ikke kan udtale sig på folkekirkens vegne. Syv biskopper eller domprovster tæller lige så meget som syv grønthandlere og ikke mere.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jesper Langballe.

Kl. 15:35

Jesper Langballe (DF):

Jeg tror, at ministeren har det svært med at lægge bånd på sit egentlige synspunkt i den her sag, og jeg agter ikke at gøre det lettere for ministeren. Derfor vil jeg minde om, at Martin Luther på et tidspunkt skrev et skrift til den tyske adel, hvor han gjorde opmærksom på, at det ikke var gejstligheden, der havde jus reformandi, altså retten til at reformere kirken, retten til at bestemme farten; det var fyrsterne, hvilket i dag vil sige kirkeministeren og Folketinget.

Er det så ikke rigtigt, at i det øjeblik – og nu taler vi ikke om det teologiske indhold – der fremsættes erklæringer af mere eller mindre politisk art af nogle på folkekirkens vegne og på en sådan måde, at folk kan tro, at det virkelig er berettiget, kunne det godt være et ministeransvar at gå ud og sige, at det er det ikke?

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Kirkeministeren.

Kl. 15:36

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nej, jeg mener, at jeg kunne pådrage mig et ministeransvar på uheldig vis, hvis jeg gjorde det. Det følger jo af den grundlæggende orden, som

hr. Søren Krarup så tit har skrevet om i sine bøger, som jeg jo altid har læst med stor glæde, at med lov skal land bygges, og der er altså ikke nogen lov, der siger, at jeg har de beføjelser, som man nu vil tillægge mig. Jeg vil også meget gerne være fri for at have dem, for vi har ikke et pavedømme i Danmark, og det ønsker jeg heller ikke at vi skal have.

Jeg ønsker ikke at gå ind og være smagsdommer, og hvis hr. Jesper Langballe havde den mindste idé om, at jeg f.eks. personligt var fuldstændig på samme teologiske linje som nogle af dem, der nu kritiseres, ville man jo heller aldrig stille spørgsmålet til mig. Det er jo kun, fordi man håber på, at jeg skal komme og sige, at jeg er enig med de to herrer. Men det kan jeg altså ikke tillade mig at sige herfra, for jeg taler som minister, og jeg vil ikke overskride min beføjelse. Det lader jeg mig hverken lokke eller presse til, uanset hvor svært hr. Jesper Langballe gør det.

Jeg synes, at han skal blive ved, for jeg synes kun, at det er sjovt, at vi får den diskussion. Jeg havde faktisk håbet, at der var flere fra Dansk Folkeparti hernede, men jeg er da glad for de udfordringer, der er.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Søren Krarup.

Kl. 15:37

Søren Krarup (DF):

Jeg kan forsikre ministeren for, at der ikke er nogen, der vil lokke eller friste hende til noget som helst. Det er yderst agtværdige hensigter, vi har. Men jeg vil lige sige, at det naturligvis udspringer af en dyb forbitrelse og forargelse over det misbrug af folkekirken og den evangelisk-lutherske prædiken.

Jeg vil slutte med at stille ministeren spørgsmålet, om hun kender de folk, som hr. Gadegaard brevveksler med og svigter evangeliet over for. Det er bl.a. en Shaykh D. Tayseer Rajab al-Tamini, der i 1994 udtalte:

Jøderne er bestemt til at blive forfulgte, ydmyget og altid tortureret, og det er en muslims pligt at sørge for, at de høster deres ret. Ingen smålige skænderier må få lov at skille os. Hvor Hitler svigtede, må vi fuldføre.

Det er dem, som hr. Gadegaard nu taler til og glæder sig over at han er så enig med.

Jeg vil bestemt ikke lokke ministeren til noget, men jeg synes alligevel, at det skal siges klart og åbent, at det er et uhyrligt misbrug ikke

bare af en dansk prædikestol, hvis man overhovedet kommer op på den med den slags holdninger, men også ved at man samtidig taler på den danske folkekirkes vegne, når man brevveksler og siger, at man er enig med sådanne herrer.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:38

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen på den måde har hr. Søren Krarup også helt legalt benyttet spørgsmålsinstitutionen her i Folketinget til at give udtryk for sin forbitrelse, som jeg ikke er i tvivl om er ganske ægte. Jeg kender jo hr. Søren Krarups teologi og også nogle af de andre personers teologi. Men det må altså være sådan i et land med en meget rummelig folkekirke, at der er nogle synspunkter, som ligger et godt stykke fra hinanden. Vi har lange traditioner for en meget vid rummelighed, men dog at der er vægge i kirken, som der stod i dommen i sin tid.

Jeg mener i øvrigt, at hr. Søren Krarup var utilfreds med, at der overhovedet var en dom, men i dag er det så mig, der alligevel skal være dommer, når det er nogen, man ikke rigtig kan lide. Altså, jeg synes ikke, at det hænger helt sammen.

Jeg synes, at man må gå ud i den teologiske debat og tage den teologiske diskussion frem for at rende til kirkeministeren og nærmest forlange, at hun skal fungere som pave og statskirke. Det er jeg ikke til at drive til, selv om jeg personligt måtte være uenig i meget af det, der siges også i den teologiske debat.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til kirkeministeren. Dette spørgsmål i den politiske spørgetid er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til velfærdsministeren af hr. René Christensen.

Kl. 15:40

Spm. nr. S 1345

5) Til velfærdsministeren af:

René Christensen (DF):

Vil ministeren vurdere, om der efter kommunesammenlægningen er et passende antal sorggrupper til børn, når der har været et dødsfald tæt på?

Skriftlig begrundelse

Kræftens bekæmpelse har dokumenteret, at der er nedlagt 129 sorggrupper for børn efter kommunesammenlægningen.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Velfærdsministeren.

Kl. 15:40

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Spørgsmålet drejer sig om sorggrupper for børn, og det betyder jo børn, der har oplevet enten et dødsfald eller har alvorligt syge tæt på, typisk en far eller en mor eller søskende. Spørgsmålet går så på, om der er et passende antal sorggrupper til børn, når der har været et dødsfald tæt på. Jeg gætter på, at baggrunden for spørgsmålet er en opgørelse fra Kræftens Bekæmpelse om, at der er blevet en hel del færre sorggrupper her på det seneste, og der er bl.a. en kobling til kommunalreformen. Spørgsmålet går så på, om jeg vil vurdere, om der er et passende antal af de sorggrupper.

Jeg er sådan set i gang med et arbejde med at kortlægge behovet for samtalegrupper for børn, herunder også sorggrupper, og dermed kan man også sige, at jeg er i gang med at se på, hvad udbudet er. For vi ved faktisk, at noget af det, der kan hjælpe de børn, som har vanskelige vilkår, er at være i en samtale med andre børn i en lignende situation, og at der også er voksne, de kan snakke med om det, der er deres problem.

Det, at man har mistet en far eller mor, er ét problem, men andre problemer kan være, at der er forældre, der er psykisk syge, at der er vold i hjemmet, at der er alkohol, hvor det ikke har et omfang, så man skal fjerne barnet, men det alligevel er en belastning for barnet. Og der viser det sig, at det her altså er et middel, som meget tyder på er en rigtig god idé.

Vi ved jo, at det kan være en meget stor belastning, også senere i livet, for børn, der netop har mistet en forælder, så derfor er jeg sådan set i gang med at prøve at vurdere, hvad behovet er.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. René Christensen.

Kl. 15:42

René Christensen (DF):

Det er jeg da sådan set glad for at høre, for det her er et område, som faktisk er utrolig vigtigt. Og det, der sådan set er sket – som ministeren også siger – er jo, at der er en hel del sorggrupper, som er blevet nedlagt her efter kommunal-

reformen. Jeg tror faktisk ikke, at det er af ond vilje fra kommunernes side. Mange af de sorggrupper, der er, foregår jo på et frivilligt plan, hvor folk tilbyder sig, fordi de gerne vil være med til at hjælpe de børn og unge, som det går ud over. Det, der så er sket her i forbindelse med kommunalreformen, er, at der er en del af de grupper, faktisk 129, som ikke har fået videreført det tilskud, som de tidligere har fået, og derfor ikke har kunnet køre videre.

Det er sådan, at der i hvert fald ifølge Kræftens Bekæmpelses tal i dag er omkring 1.500 færre pladser, og det virker jo voldsomt. Der er lavet nogle udenlandske undersøgelser, og hvis man sådan kigger videre i det, viser det sig faktisk, at 10-15 pct. af de børn og unge, som mister en forælder, får meget alvorlige problemer med depression, selvskadende adfærd eller misbrug, og nogle kommer aldrig rigtig over det.

Jeg har bl.a. et lille eksempel, som jeg fandt; det er med en lille dreng. Han taber om morgenen sin skål med havregryn ud over hele gulvet, og samme eftermiddag får hans far konstateret kræft. I den her drengs univers påtager han sig skylden og tror, at det er ham, der har været skyld i det. Og der er det utrolig vigtigt, at også de små børn har mulighed for at få bearbejdet de tanker, de har, sammen med andre jævnaldrende. Det er også vigtigt, at man får delt dem op i grupper, så det ikke er 6-årige og 15-årige, der sidder sammen. Så derfor er jeg glad for, at ministeren har gjort tiltag til at få undersøgt, hvor mange sorggrupper der er, og hvad behovet er.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:44

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Det er ud fra nøjagtig samme betragtning som den, spørgeren kommer med. Det, der altid kan være svært at vurdere, er, hvad et passende antal er, altså at få kortlagt behovet og se, hvilke tilbud der er. Men det er det, der er hensigten, og jeg kan jo sørge for, at spørgeren bliver holdt orienteret, sådan at han kan lave en vurdering af, hvad det er, vi kommer frem til, og om det giver et dækkende billede at tage nogle initiativer på baggrund af, sådan som det næste spørgsmål handler om.

Det her projekt var med i satspuljeforliget, hvor der blev sat 34 mio. kr. af til en forstærket indsats og altså også en afdækning af, hvad behovet er.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. René Christensen.

Kl. 15:45

René Christensen (DF):

For at tage en lille smule forskud på det næste spørgsmål kan man sige, at det her ligger i kommunalt regi. Og sådan som jeg er orienteret, ligger der faktisk ikke nogen lovgivning på området som sådan. Derfor er det jo også kommunerne, som man skal have fat i og sige til, at det her er vigtigt. Det er også derfor, jeg har stillet spørgsmålet til ministeren, så man ligesom kan komme ovenfra og få sagt, hvor vigtigt det her er.

Jeg tror faktisk, som jeg også sagde før, at det ikke er ond vilje, men at det måske er et område, som man ikke spekulerer så meget på, for det er jo ikke noget, der bliver talt så meget om. Mange børn går jo med det alene. Og vi kan se, når vi kigger på folkeskolen, at der er mange børn, som vi i dag kalder utilpassede børn, og som har problemer, og der er det utrolig vigtigt, at vi har nogle redskaber, så vi kan hjælpe de børn, som eventuelt er kommet ud for dødsfald tæt på, og så vi kan give dem den hjælp, der skal til, så de kan komme videre.

Men jeg er glad for, at ministeren vil holde mig orienteret, og det ser jeg frem til.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:46

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Nu tager vi så lidt hul på det næste spørgsmål. Det, vi allerede har gjort, er, at vi har sat nogle penge af, og nu kom jeg til at sige 34 mio. kr. før, det beklager jeg. Det er 32 mio. kr., der er sat af, dels til en afdækning af området, dels til støtte til sorggrupper for børn og unge og også andre samtalegrupper. Så er der givet særlige penge, over 20 mio. kr., til foreningen Unge & Sorg, som jo er en nøglegruppe i den her sammenhæng.

Dertil kommer jo, at der hvert år over bloktilskuddet bliver givet 137 mio. kr., som er rettet mod frivilligt socialt arbejde, altså som kommunerne skal bruge til frivilligt socialt arbejde, hvor det her jo er en del af det.

Jeg kan fortsætte, men nu blinker den røde lampe.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. René Christensen for et sidste spørgsmål, eller skal vi vente til det næste?

Kl. 15:47

René Christensen (DF):
Vi tager det under det næste.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Godt, så er spørgsmålet her afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til velfærdsministeren af hr. René Christensen.

Kl. 15:47

Spm. nr. S 1346

6) Til velfærdsministeren af:

René Christensen (DF):

Hvilke initiativer har ministeren påtænkt at iværksætte for at sikre, at børn kan få hjælp til sorgbækampelse i forbindelse med dødsfald tæt på?

Skriftlig begrundelse

Det er spørgerens opfattelse, at netop sorgbearbejdelse er vigtig, når vi taler om børns fremadrettede udvikling og indlæring i forbindelse med et dødsfald tæt på.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Velfærdsministeren – 2 minutter nu.

Kl. 15:47

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Dette spørgsmål handler så om, hvilke initiativer man kan tænke sig for at sikre, at børn får hjælp til sorgbækampelse i forbindelse med dødsfald tæt på.

Det ene er – som det også bliver sagt – at det er kommunerne, der har ansvaret. Men de formuleringer, der er i lovgivningen, er ret generelle. Det er formuleringer, der handler om, at kommunen har pligt til at hjælpe med rådgivning og vejledning og pligt til at tilbyde hjælp, såfremt et barn eller en ung har behov for særlig støtte. Det er så den enkelte kommune, der skal vurdere, hvilke tilbud der kan være i den pågældende kommune, og hvorvidt der er tilbud nok.

De her generelle formuleringer er jo valgt ud fra, at det kan være utrolig svært for ikke at sige umuligt detaljeret i selve lovgivningen at forudse alle behov ude i befolkningen. Men omvendt er der selvfølgelig den faldgrube i de her generelle formuleringer, at der så er nogle, der ikke får dækket deres behov. Der er også den faldgrube, at nogle kommuner så kan have nogle virkelig gode tilbud til de her børn, mens andre ikke

har det. Og det er der, man kan sige at initiativet med de 32 mio. kr., som jeg nævnte før, kommer ind i billedet. Udgangspunktet er, at det er et fantastisk godt tilbud, ikke bare til børn i sorg, men altså også til de børn, der vokser op i hjem med andre problemer.

Tanken er, at der skulle være et tilbud om en samtalegruppe til alle de børn, der med deres forskellige udgangspunkter har brug for det – også under hensyntagen til alder, som det bliver sagt. Der er så givet de her særlige beløb til foreningen Unge & Sorg, og der er de her 137 mio. kr. hvert år til samarbejdet med de frivillige. Spørgsmålet er så, om det er tilstrækkeligt til at sikre de her tilbud, men det kan jeg jo lige vende tilbage til.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. René Christensen.

Kl. 15:49

René Christensen (DF):

Som ministeren gav udtryk for før, er ministeren i gang med at få kortlagt, hvor mange sorggrupper der er, og om antallet er stort nok. Det er selvfølgelig det første, man skal gøre, nemlig spørge: Bliver behovet dækket? Det er jeg meget spændt på at høre hvordan falder ud.

Det, som jeg også synes man skal være meget opmærksom på, er den forskel, man kan se – hvis man går ind og kigger på Kræftens Bekæmpelses ganske udmærkede kort – på, hvor sorggrupperne er placeret i forskellige kommuner. Nu er det jo sådan, at vores kommuner er blevet væsentlig større også geografisk, og der er, som ministeren også siger, meget forskel på, hvilke kommuner der har gode tilbud, og hvilke kommuner der efter min overbevisning har lidt dårligere tilbud.

Selvfulgelig er der andre tilbud til de her børn end sorggrupper – der kan også være individuelle tilbud, hvor man taler med en psykolog og den slags ting – men jeg mener, at sorggruppearbejdet er vigtigt. Det er jo faktisk også, hvis man skal være sådan lidt kynisk, rent økonomisk et billigt tilbud, som kommunen også kan benytte sig af.

Hvis man går ind og kigger, kan man se, at der faktisk er flere kommuner, som er ret store, og som har sorggruppearbejde. Hvis man så kigger på, hvilke aldersgrupper de har, kan man se, at de ikke har særlig stor spredning. Så har de måske kun for de 14-16-årige eller kun for de 6-8-årige, og det er jo et meget stort spring, og hvad med alle dem indimellem?

Det er der, jeg godt kunne tænke mig at minimeren, når ministeren får det kortlagt, og hvis det ikke er godt nok med hensyn til aldersfordeling, sådan ligesom vil gå ind og eventuelt sige: Vi forlanger, at der skal være x antal sorggrupper med x antal fordelinger på alder.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Velfærdsministeren.

Kl. 15:50

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil lige i forlængelse af det, der blev sagt, sige, at det jo heldigvis er en meget stor del af de børn, som er i den her ulykkelige situation, der har noget familie, der hjælper dem. Heldigvis er det ikke sådan, at det er alle, der har brug for det. Men selv om man har en god familie, der hjælper en, kan man alligevel godt have brug for at snakke med nogle børn i samme situation. Som det også bliver sagt, er der forskellige andre måder at hjælpe på fra det offentlige side.

Det er også vigtigt lige at få sagt om de her samtalegrupper, at der faktisk er en del af dem, som kommunen selv tager initiativ til, og en del er så under de frivillige organisationer som f.eks. Kræftens Bekæmpelse.

Det er meget svært lige at vurdere, hvor langt man kan nå i en kortlægning, fordi det selvfølgelig er meget svært at vurdere på det enkelte barn, hvor stort behovet er i forhold til udbudet. Men det bliver rent faktisk, som der står i satspuljeaftalen, hvor de her penge er blevet afsat, nævnt, at det eventuelt er med henblik på lovgivning.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. René Christensen.

Kl. 15:52

René Christensen (DF):

Jeg vil egentlig som afsluttende bemærkning her sige, at jeg faktisk er utrolig glad for svaret her, og jeg kan se, at der fremadrettet er fokus på det. Det er også vigtigt, at vi har fokus på det, specielt, som jeg også sagde tidligere, i den her tid, hvor vi egentlig – må vi erkende – oplever nogle problemer med unge, også i folkeskolen. Da må vi passe på, at det ikke er de her småting, som vi egentlig kan afhjælpe for små penge, der gør det svært for de unge at komme igennem livet. Så jeg er glad for svaret, og jeg håber også, at jeg kan få lov at følge med i de tiltag, der kommer.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til velfærdsministeren, stillet af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:54

Kl. 15:52

Spm. nr. S 1376

7) Til velfærdsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Vil ministeren vedkende sig et ansvar for, at det nuværende system, hvor udgifterne til tvangs-fjernelser af børn alene afholdes af kommunerne, kan føre til, at økonomiske hensyn bliver prioriteret over barnets tarv, og vil ministeren på den baggrund arbejde for at indføre en statslig refusionsordning i forbindelse med tvangsfjernelser?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Velfærdsministeren.

Kl. 15:52

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Spørgsmålet handler om muligheden for at indføre en statslig refusionsordning i forbindelse med tvangsfjernelser, og jeg gætter på, at spørgsmålet er fremkaldt af nogle af de problemer, der har været afdækket på det seneste med at få lavet en indsats tidligt nok i forhold til børn, der er født ind i familier med store sociale problemer.

Jeg er helt enig i, at der er en meget stor opgave. Vi kan se, at vi i Danmark faktisk fjerner rigtig mange børn sammenlignet med andre lande, men de børn er relativt gamle, når de bliver fjernet. Vi kan også se, at der er rigtig mange frivillige anbringelser og relativt få tvangsanbringelser. Når man laver frivillige anbringelser, er det selvfølgelig, fordi det har nogle indlysende fordele, men det kan selvfølgelig også betyde, at børnene bliver fjernet for sent, fordi man hele tiden skal prøve at få forældrene med.

Så summa summarum er der et tydeligt behov for – det er der rigtig meget, der tyder på – at børn bliver fjernet på et tidlige tidspunkt. Der er jeg i gang med at afdække forskellige mulige instrumenter til, hvordan man kunne sikre, at det sker. Det er jo de børns tarv, vi taler om, og der vil jeg sige, at det er et instrument, vi skal til at undersøge på lige fod med alle andre. Der er en række ulemper. Der kan også være fordele ved det, og dem prøver jeg at afdække, og så håber jeg også på, at det er noget, vi kan samarbejde om, for jeg oplever, at der er en meget bred enighed om, hvad problemet er, og hvor vi gerne vil hen.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:54

Rasmus Prehn (S):

Ministeren har fuldstændig ret i, at det er barnets tarv, der er det vigtigste i de her sager. Jeg tror, at vi alle sammen var meget berørte, da vi forleden i fjernsynet kunne se udsendelsen »Er du mors lille dreng?«, hvor man jo følger den her sag med en familie, som har vanskeligheder med selv at tage vare på børneopdragelse osv.

Derfor er der ingen tvivl om, at det er virkelig, virkelig vigtigt at kigge på, hvad det er for noget, der skal til for at sikre barnet den absolut bedste – hvad kan man sige? – løsning. Det, vi bare kan se, er, at i mange kommuner er det sådan, at når man kommer hen sidst på året, oktober, november, december måned, er der altså markant færre anbringelsessager, end der er først på året. Og til det er der folk, der siger, at det simpelt hen er, fordi man ude i kommunerne er så presset rent økonomisk, at man ikke har flere penge, når man kommer frem til sidst på året. Det er jo altså en meget ulykkelig situation, hvis det er sådan, at det, der skulle være den rigtige løsning for barnet, det, der skulle være barnets tarv, bliver nedprioriteret, fordi man i kommunen simpelt hen ikke har noget andet valg, fordi kassen er tom. Det er der, vi siger fra socialdemokratisk side, at så må det altså være en fordel at lave det om, sådan at kommunen kan hente refusion hos staten til at løse det her. Det må være det bedste for børnenes tarv.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:56

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil lige sige, at tallene, der viser, at der bliver fjernet færre børn sidst på året, er fra 2006. Man har ikke kunnet finde det samme mønster før 2006, så vidt jeg har kunnet vurdere det, og vi mangler stadig væk tallene fra 2007. Det er jo også meget vigtigt, hvad de tal viser, for at vi kan vurdere, om det er en engangsforeteelse, at det ser sådan ud i 2006. Men det ændrer ikke ved, at der i hvert fald de sidste 10 år siden den første tv-udsendelse ikke er blevet fjernet flere børn på et meget tidligt tidspunkt – nogle år måske snarere tværtimod – og det kunne jo godt være et udtryk for, at det gik bedre i familierne, men der er så også noget andet, der tyder på, at man ikke bare kan regne med det, og det er der-

for, at det også er vigtigt at se på alle de instrumenter, der kan være for at sikre barnet.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:59

Rasmus Prehn (S):

Kl. 15:57

Rasmus Prehn (S):

Vi er fra socialdemokratisk side fuldstændig enige i, at alt skal vendes. Der er ingen grund til at gøre noget forhastet. Omvendt skal vi ikke ud i en situation, hvor det er sådan, at man ikke gør det rigtige i tide, og hvor det er, man bliver ved med at undersøge og undersøge, selv om alt viser, at det altså mange gange er økonomien, der er problemet.

Men jeg tager ministerens bemærkninger til efterretning, og jeg håber på, at vi kan få fundet en løsning, som gør, at de her mange børn bliver hjulpet i tide, frem for, som vi desværre ser nogle eksempler på, at der simpelt hen går for lang tid, før der bliver grebet ind, eller nogle simpelt hen får lov at gå rundt med problemer hele deres barndom. Det kan vi ikke være tjent med i Danmark.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke noget svar eller kommentar fra velfærdsministeren på det sidste her. Hermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til velfærdsministeren også af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:57

Spm. nr. S 1387

8) Til velfærdsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvordan får ministeren sin afvisning af en generel dispensation fra anlægsloftet til Middelfart Kommunes energibesparelserprojekt (svar på spørgsmål nr. S 1224) til at harmonere med regeringens påståede offensive linje på klima- og miljøområdet?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Velfærdsministeren.

Kl. 15:59

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Middelfart Kommune har et energispareprojekt – som i øvrigt er utrolig godt – som de ikke kan få sat i gang i 2008, fordi det ligger oven i de anlægsbudgetter, de allerede har aftalt, og spørgsmålet går så på, om jeg vil give en generel dispensation af hensyn til klima- og miljøområdet.

Som sagt er det et rigtig, rigtig godt projekt, som Middelfart Kommune har sat i værk sam-

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg synes, at det er vigtigt, at jeg siger, at det er noget, jeg vil vurdere, fordi det også er vigtigt at få en forhandling og en afvejning i forhold til andre ting. Hvilken indflydelse får det på de forebyggende foranstaltninger? Hvad er egentlig grunden til, at der stort set ikke er nogen af serviceudelserne, der er refusion på? Det er der jo ikke. De er jo alle sammen finansieret over bloktilskuddet. Der, hvor man har refusionen, er jo ved pengeudelserne, førtidspension osv., og så er der et område, det er forsorgshjem og kvindekrisecentre, hvor man har 50 pct. refusion. Ellers har man det ikke, og det har jo været ud fra en meget klar vurdering af, at det var det, der gav den bedste hjælp til borgerne. Der skal vi selvfølgelig vurdere, hvad det egentlig var, der gjorde, at den model med at bruge bloktilskuddet så massivt er blevet valgt, og så vurdere det i forhold til den her konkrete sag. Det tror jeg vi kommer til at snakke meget mere om efter sommerferien.

men med et privat firma, men det er også sådan, at kommunen godt kan lave det i indeværende år, hvis de laver nogle omprioriteringer inden for deres anlægsbudgetter. Det bliver der jo normalt lavet i stor stil, for meget af det, man har budgetteret med, får man alligevel ikke sat i værk.

Så inden for det her ret store anlægsbudget, der er i kommunerne – det er jo på et par hundrede millioner kroner i Middelfart – kan man udskyde noget andet, så man kan tage hul på det her. Det er den ene mulighed, Middelfart Kommune har.

Den anden mulighed er at sætte det i værk den 1. januar 2009. Der er jo kun 7 måneder tilbage af 2008.

Når jeg anviser de to muligheder og ikke anviser den tredje mulighed, nemlig bare at hæve anlægsbudgettet, er det, fordi vi står i den situation, at der er et pres på lønstigningerne. Vi har lønstigninger på 5 pct. med pil opad, tror jeg, som er tæt på smertegrænsen, hvor det samlet kan give problemer, og vi ved, det er sådan i byggebranchen.

Jeg ville hjertens gerne give dispensation til det her, men jeg vil ikke gøre det, for det bliver jo en boomerang for alle parter, hvis det betyder, at det er med til at puste til nogle lønstigninger, der gør, at vi får arbejdsledelse.

Kl. 16:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:02

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes jo, det svar, vi får fra velfærdsministeren, er et meget godt eksempel på, at regeringen siger et og gør noget andet. Regeringen har snakket en masse om, at vi nu skulle gøre en masse for klimaet, at vi skulle gøre en masse for at nedbringe CO₂-udslippet, og at vi skulle spare på energien. Så har vi nogle kommuner, der går foran, og som gerne vil foregå med et godt eksempel, vil lave renoveringer af deres bygninger, så de bruger mindre energi, så det kan være til gavn for klimaet og for os alle sammen. Tilmed har regeringens klimaminister været ude at rose det her konkrete projekt i Middelfart, og der er flere andre kommuner, der har sat klima og miljø på dagsordenen. Rent faktisk er det sådan, at den seneste opgørelse viser, at det er to ud af tre kommuner, der har gjort det. Men det, man gør her fra regeringens side, er, at man fak-

tisk går ud og trækker tæppet væk under de her projekter.

For da man lavede kommuneaftalen i sommer med landets kommuner, var der lige præcis ikke lavet noget loft over anlægsudgifterne. Det var sådan, at man fra kommunernes side spurgte, om det virkelig kunne være rigtigt, at der ikke var noget loft over anlægsudgifterne, og om de kunne regne med det. Vi stillede et spørgsmål til daværende finansminister Thor Pedersen, og han svarede i et skriftligt svar den 18. juni Finansudvalget, at der ikke er noget loft over anlægsudgifterne.

Så kommunerne havde regnet med det her, de har sat initiativer i gang, og nu føler de sig så presset til at fjerne de her initiativer.

Middelfarts borgmester nævner i Jyllands-Posten:

»Det er tudetosset, at det ikke kan betale sig at spare både penge og energi til gavn for miljøet.«

Man har alle tiders projekt, man vil spare på energien, man vil tjene det hjem ved de her energibesparelser, så det hele vil hænge sammen rent økonomisk. Det er klogt for både miljøet og økonomien, men alligevel står regeringen og er klar til at spænde ben for det her initiativ. Det hænger jo slet ikke sammen.

Kl. 16:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:04

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jo, det hænger altså godt nok sammen, og det er et fremragende projekt, og det er også derfor, at man under alle omstændigheder kan sætte det i værk i 2009, altså tage det med i sine anlægsbudgetter i 2009. Man har også mulighed for at omprioritere inden for 2008-budgettet, så man kan sætte det i gang.

Men det med at sige et og gøre noget andet kan jeg også vende mod hr. Rasmus Prehn, for det handler også om, at Socialdemokratiet siger, at de vil føre en ansvarlig økonomisk politik, og alligevel så siger de, at alle, der vil bygge noget mere, bare skal have lov til det, familieboliger, energibesparende foranstaltninger, alt muligt. Og så spørger jeg: Hallo, hvor bliver så hensynet til den samlede økonomi af? Der synes jeg også man siger et og gør noget andet.

Kl. 16:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:04

Rasmus Prehn (S):

Hvad angår hele byggebranchen, vil jeg sige, at vi jo kan se, at det faktisk er ved at klinge af, og at der er en lille tendens til stigende arbejdsløshed netop inden for byggebranchen. Så der kunne det jo godt være, at det ikke var helt så tåbeligt at bruge lidt penge på at få lavet gode renoveringsprojekter, der tilmed også er til gavn for miljøet.

Når endelig talen kommer på ansvarlighed, vil jeg sige, at vi jo havde en valgkamp i efteråret, hvor Socialdemokratiet meget klart og tydeligt sagde, at vi er nødt til at træffe et valg her; vi skal enten have skattelettelser til de rigeste, som regeringen vil, eller også skal vi prioritere velfærd. Regeringen sagde fuldstændig uansvarligt, at der er råd til begge dele.

Det, vi så ser efter valget, er, at der var råd til skattelettelserne til de rigeste, men velfærden skulle så lide under det her. Det betyder altså meget stramme aftaler med kommunerne plus et loft over anlægsudgifter osv., så skolerenoveringer og andet bliver taget af – og nu også de her energiprojekter.

Så det er altså regeringen, der siger et og gør noget andet.

Kl. 16:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Velfærdsministeren.

Kl. 16:05

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

De budgetter, der blev lagt for 2008, ligger både på servicedelen og anlægsdelen højere end det, der blev aftalt sommeren 2007, og regeringen har jo accepteret det. Men det er ikke kun servicedelen, der ligger højere end det aftalte, anlægsdelen ligger også højere end det, der var indbudgetteret, og selv om det ikke stod som en særskilt del af aftalen, har man jo ligesom indbudgetteret bestemte anlægsudgifter, nemlig dem, der fremgår af kommunernes budgetter. Det, det så er endt med, ligger faktisk 200 mio. kr. over det, kommunerne selv havde budgetteret med. Så der bliver hele tiden brugt flere penge, end man havde kalkuleret med, og det er også det, der er med til at presse økonomien.

Kl. 16:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:06

Rasmus Prehn (S):

Ministeren har jo ret. Ude i landets kommuner har de simpelt hen tilladt sig den luksus at stole

på, hvad landets regering sagde. Når det er sådan, at man har en statsminister, som lovede skolerenoveringer og rene toiletter på skolerne, har de i kommunerne valgt at tro på det. Når det er sådan, at man har en klimaminister, der har turneret land og rige rundt og sagt, at vi nu skulle have energibesparende projekter i kommunerne, har de tilladt sig den luksus at tro på, hvad ministeren sagde. Så mange af de ting, som regeringen har sagt den gerne ville, har de troet på i kommunerne.

De går så i gang med at implementere de her ting, sikre, at skoletoiletterne bliver renoveret, sikre, at de offentlige bygninger bliver renoveret, sikre, at man får lavet cykelstier, sikre, at man får lavet energibesparende projekter, og så kommer regeringen og siger: Hov, hov, I skulle ikke have gjort det, vi sagde; I skulle have gjort det, vi tænkte. Det er jo ikke en rimelig måde at styre landet på. Skal kommunerne straffes for at gøre det, som regeringen har lovet? Det er jo ikke rimeligt.

Kl. 16:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Velfærdsministeren.

Kl. 16:07

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Man skal lave energibesparende foranstaltninger, og det er der også plads til. Der er faktisk rekordhøje anlægsbudgetter på kommunernes budgetter i år, og der er jo mulighed for, at man igen sætter det på budgettet for 2009.

Kl. 16:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til kulturministeren af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:08

Spm. nr. S 1274

9) Til kulturministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Vil ministeren tage initiativ til at ændre Statens Kunstråds regler for tildeling af status som regionale spillesteder?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Kulturministeren.

Kl. 16:08

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil gerne takke for spørgsmålet, da det jo giver mig lejlighed til at slå fast, at Kunstrådet er et organ, som træffer en række selvstændige be-

slutninger efter armslængdeprincippet. Det gælder eksempelvis udpegningen af regionale spillesteder, hvad vi også havde en debat om i Folketinget i sidste uge, hvor jeg forklarede baggrunden for udpegningen af de regionale spillesteder, en udpegning, der var truffet af armslængdeorganet Kunstrådet.

Min indblanding ville derfor være et brud på armslængdeprincippet, et grundlæggende princip, som Folketinget står bag ved – i hvert fald i udgangspunktet. Det får mig altså ikke til at ændre mening. Jeg vil ikke tage initiativ til at ændre Kunstrådets regler og kriterier for tildeling af status som regionalt spillested. Det er en opgave, der lovmæssigt er tildelt Kunstrådet, og jeg har fuld tillid til, at Kunstrådet forvalter den opgave med ansvarlighed.

Som udgangspunkt ved jeg ikke, hvorfor Kunstrådet skulle ændre sine kriterier for tildeling af status som regionalt spillested. Det er en opgave, som først Statens Musikråd og nu Kunstrådets Musikudvalg har varetaget, siden spillestedsordningen blev indført ved lov pr. 1. januar 2001, en lov, som blev gennemført under en socialdemokratisk ledet regering.

Jeg går stærkt ud fra, at baggrunden for spørgsmålet er, at Kunstrådet ikke har genudpeget Skråen i Aalborg til regionalt spillested – jeg gætter bare. Hvis det skulle være tilfældet, kan jeg godt forstå skuffelsen i Aalborg. Det er et godt spillested, der har gjort et godt stykke arbejde for musikken lokalt. Spillestedet har min fulde respekt. Men nu er det altså Kunstrådet, der varetager de kunstfaglige prioriteringer, og ikke ministeren, og det har jeg ingen intention om at ændre på.

Jeg har svært ved at tro på, at hr. Bjarne Laustsen virkelig vil have ministeren til at blande sig i de kriterier, som Kunstrådet har til opgave selv at udfærdige.

Kl. 16:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:10

Bjarne Laustsen (S):

Tak for besvarelsen.

I sidste uge, hvor vi også diskuterede det her, var ministeren inde på, at kriterierne for tildelingen af de her midler var nogle, ministeren godt ville lægge frem. Ministeren har ikke sendt noget over, så jeg ved ikke, om det tilbud stadig væk står ved magt.

Når man har de midler, man har, og man deler dem ud på den måde, må der være nogle kri-

terier, som Kunstrådet lægger til grund. Jeg ønsker måske at blande mig lige så lidt i det her, som ministeren ønsker at blande sig i det, for armslængdeprincippet er o.k., men alligevel er man jo nødt til at foretage nogle prioriteringer, og det er derfor, jeg tillader mig at spørge om det her.

Jeg er da glad for, at ministeren anerkender det store stykke arbejde, der er lavet med at udvikle musik, kultur og den slags ting i det nordjyske. Det er også derfor, at det her er helt uforståeligt. Havde der nu været nogle ting, hvorom man kunne sige, at der har været tale om misligholdelse, og at der ikke har været orden i sagerne osv., kunne jeg forstå det. Men nej, alt er i den skønneste orden. Derfor er det jo fuldstændig uforståeligt for de mennesker, der har arbejdet med de her ting, når de lige pludselig oplever, at der er nogen, der trykker på knappen og siger: Nej, nu skal I ikke have tilskud mere. Det er helt uforståeligt.

Der er jo ikke fulgt en redegørelse med. Man har kun sagt, at man tager støtten fra dem, hvorimod Det Musiske Hus i Frederikshavn – hvad vi er meget glade for – kan få støtte. Men så er der altså også et sted i København, der har fået støtte. Og de kriterier for, hvorfor man har valgt at gøre det sådan, er jo udtryk for en centralisering. Det er jo en centralisering, der sker her, når man ser til, mens Tobakken i Esbjerg også mister sin støtte. Så er det altså, at der alligevel ligger en prioritering, der gør, at her har der fundet en centralisering sted. De kriterier, der ligger til grund for, at Skråen har mistet sin støtte, vil jeg gerne høre.

Kl. 16:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Kulturministeren.

Kl. 16:11

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det er jo helt fair. Og det er også legitimt at vise interesse for Skråen og for det nordjyske musikliv, det bakker jeg meget op om. Det er derfor, at vi har en meget velfungerende spillestedslovgivning i Danmark. Men det er og bliver Kunstrådet, som fastsætter de nærmere kriterier med udgangspunkt i lovgivningen på området. Det er også Kunstrådet, der forhandler med de interesserede spillesteder, ligesom det er på Kunstrådets eget initiativ, at der indgås 4-årige aftaler med de regionale spillesteder.

Som jeg tilbød i sidste uge og også gerne vil tilbyde igen, skal jeg gerne fremskaffe Kunstrådets kriterier for udpegning til regionalt spille-

sted, hvis spørgeren ønsker det med sit spørgsmål. Men det er og bliver Kunstrådet selv, der træffer den beslutning.

Kl. 16:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:12

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne tilkendegive, at jeg gerne vil se de kriterier, der ligger til grund for det her. For hvis der var nogle ting – og det tror jeg ministeren er enig i – der var grund til at påklage, nogle ting, der ikke var foregået ordentligt, så kunne man sige: Jamen det er I selv skyld i; der er nogle ting, I skal rette op på, og så kan I søge igen.

Det er slet ikke det, der er tilfældet her. Alle roser dem. I forbindelse med Skråen og det nye kultursted Nordkraft sker der så mange ting i det nordjyske musikliv. Men vi skal ikke bare have ét sted, alle de forskellige bands, der kommer derop, skal have mulighed for at afprøve f.eks. et sted som Skråen. Derfor er det helt uforståeligt for hele det nordjyske kulturliv, at man fjerner støtten.

Jeg tror også, at ministeren har set, at selv om frederikshavnerne er glade for støtten, er der fuld opbakning til, at der også skal være spillested på Skråen, så det ikke bare er sådan, at man siger: Ha, ha, vi er glade for støtten. Tværtimod, der er også opbakning derfra.

Kl. 16:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Kulturministeren.

Kl. 16:13

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Vi må bare være glade for, at der er plads til Det Musiske Hus i Frederikshavn med den prioritering, som Kunstrådet har foretaget med satsningen på regionale spillesteder. Og så må jeg sige, at vi har et armslængdeprincip, og det er jo ikke op til politikerne at afgøre, hvilke regionale spillesteder der skal støttes. Og det er jo derfor, at det er en uskik at diskutere det blandt politikere, for så vil det jo være X-købing der vil få ud fra en eller anden politisk rævekage, som man så vil lave. Det synes jeg vil være uheldigt; det vil ikke være sundt for kunststøttesystemet.

Så jeg kan kun gentage: Kunstrådet træffer sine egne beslutninger ud fra armslængdeprincippet, ud fra de kriterier, det selv fastsætter. Hr. Bjarne Laustsen beder om at få de kriterier, og det skal jeg selvfølgelig sørge for at hr. Bjarne Laustsen får – selvfølgelig. Der skal være åben-

hed, og der skal være gennemsigtighed i de beslutninger, der bliver truffet for offentlige penge.

Kl. 16:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:14

Bjarne Laustsen (S):

Jeg ser frem til, at vi kan få dem. Men alligevel er jeg helt sikker på, at hvis Skråen havde ligget i København – hvis det var tilfældet – havde Skråen ikke mistet sin støtte. Så jeg kan ikke komme uden om, at det, der sker her, er en centralisering i forbindelse med de midler. Og der synes jeg, at det er helt fair nok, selv om vi har armslængdeprincippet, at diskutere, om det kan være rimeligt i en tid, hvor vi skal have et land, der er i balance, og hvor vi skal sørge for, at der er muligheder, således at folk ikke bare klumper sig sammen i hovedstaden, men at der også findes et kulturliv andre steder. Det er jo forudsætningen for bosætning og for, at folk både vil bo og arbejde ude i provinsen, at der også sker noget. Og derfor er det jo en katastrofe, at der bliver skåret ned på det her.

Jeg er helt sikker på, at hvis Skråen havde ligget i København, var det aldrig nogen sinde blevet skåret væk. Så jeg er meget spændt på at se de kriterier, der ligger til grund for den her beslutning.

Kl. 16:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Kulturministeren.

Kl. 16:15

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det vil jeg selvfølgelig sørge for at hr. Bjarne Laustsen får.

Jeg synes ikke, at jeg kan lade være med at bemærke, at i den nye fordeling, som Kunstrådet har foretaget, er der kun 6 ud af 18 regionale spillesteder, der er placeret i København. Det vil sige, at der er en stor geografisk spredning i placeringen. Jeg synes egentlig, at hele landet er dækket godt ind, også efter at man har valgt at placere en støtte i Det Musiske Hus i Frederikshavn. Men det er Kunstrådet, der træffer den beslutning. Jeg beklager beslutningens vedrørende Skråen, som er et fantastisk spillested. Hele placeringen sammen med Nordkraft er spændende og udviklingsmæssig god for musikken. Men igen: Det er jo op til Kunstrådets udvalg at træffe den beslutning, det er ikke op til politikere at træffe den beslutning.

Kl. 16:16
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er også stillet til kulturministeren – og også af hr. Bjarne Laustsen.

Spm. nr. S 1390

10) Til kulturministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvorfor er der ikke tilstrækkelige midler, så Statens Kunstråd ikke havde haft behov for at fravælge spillestedet Skråen i Aalborg og Tobakken i Esbjerg?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Kulturministeren.

Kl. 16:16
Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Lad mig starte med at slå fast, at det ikke er manglende midler, som er årsag til, at Skråen og Tobakken ikke er genudpeget til regionale spillesteder. Der er nemlig ikke færre midler til regionale spillesteder. Der er på finansloven for i år afsat 23,4 mio. kr. til regionale spillesteder, hvilket svarer til bevillingen i 2007, hvor der var 23,3 mio. kr.

Nu fastsættes bevillingen til regionale spillesteder på de årlige finanslove. Så det har intet at gøre med Kunstrådets frie midler, som det blev udlagt af Socialdemokratiet her i salen sidste onsdag. Det vil sige, at Folketinget beslutter den økonomiske ramme for de regionale spillesteder, men det er Kunstrådet, der beslutter anvendelsen af midlerne.

Jeg må derfor også fortsætte med at slå fast, at det slet ikke er sikkert, at Skråen eller Tobakken ville have fået tilskud, hvis Kunstrådets Musikudvalg havde haft flere penge. Ifølge udvalget er det nemlig ikke et spørgsmål om penge, men en faglig vurdering. Kunstrådet har foretaget en faglig vurdering af de indkomne ansøgninger, og her har udvalget altså prioriteret, at der skal være 18 regionale spillesteder i den nye periode mod de nuværende 20 – dette inden for den samme økonomiske ramme, så hvert spillested får flere penge. Det er en kunstfaglig prioritering, som Kunstrådet har foretaget, og den synes jeg vi politikere bliver nødt til at respektere.

I forbindelse med Kunstrådets udpegning af nye regionale spillesteder blev der udsendt en pressemeddelelse, hvor formanden for Kunstrå-

dets Musikudvalg gav denne forklaring på prioriteringen, og jeg citerer fra formanden:

»Det er samtidig vores forventning, at lidt færre men stærkere regionale spillesteder samlet set vil producere mere kunstnerisk kvalitet og udvikling, og jeg ser udpegningen af de 18 kommende regionale spillesteder som et vigtigt skridt i retning af en fortsat opkvalificering af det rytmiske musikliv i Danmark.«

Jeg læser det som kvalitet frem for kvantitet. Det er i mine øjne en helt legitim faglig vurdering i et kunststøttesystem som det danske, hvor vi har valgt, at det er kunstfagligt kompetente udvalg, der skal beslutte, hvem der skal have tilskud – det er ikke ministeren eller politikkerne.

Ja, så kunne jeg sige mange pæne ting om armslængdeprincippet, men det undlader jeg nu.

Kl. 16:18
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja, de 2 minutter er gået. Så er det hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:18
Bjarne Laustsen (S):

Jeg håber, at vi både i forhold til den tidligere diskussion og den, vi skal have nu her, kan blive enige om, at der fra jysk side ikke kan være tale om andet end en centralisering, når man stopper tilskud til Tobakken i Esbjerg og Skråen i Aalborg. Det er altså en 2+1-situation, så det er selvfølgelig ikke særlig godt set ud fra et provinsielt synspunkt.

Så vil jeg spørge ministeren, om han kender »Kunstrådets handlingsplan 2007-2011«. Der står heri, at i forhold til det tidligere Kunstråd har det nuværende Kunstråd væsentlig færre frie midler til rådighed til at understøtte dets planer og indsatsområder. Kunstrådet har derfor, som det fremgår af handlingsplanen, for at kunne støtte nye tiltag måttet beslutte ikke fortsat at støtte én række initiativer og aktiviteter.

Det vil sige, at Kunstrådet har været nødt til at prioritere, og det må være ud fra de kriterier, jeg har efterlyst tidligere, nemlig at når der er færre midler og man skal finde på noget nyt, er der nogle steder, der skal skæres bort. Det er så er gået ud over to spillesteder i Jylland, som jeg ser det. Det er det, Kunstrådet her siger klart og tydeligt. Så er der jo altså tale om færre midler, det må ministeren da være enig i, for ellers er han jo ikke enig i planen.

Kl. 16:19
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Kulturministeren.

Kl. 16:19

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Hr. Bjarne Laustsen sammenblander tingene. Der er ikke færre midler til rådighed for Kunstrådets Musikudvalg, der er ikke færre penge. Der bliver brugt det samme og endda en lillebitte smule mere på spillesteder i år end sidste år. Så det har ikke noget med økonomi at gøre.

De frie midler er én diskussion i Kunstrådet, og så er der midlerne ude i udvalgene, og i Kunstrådets Musikudvalg er der de samme midler til rådighed som sidste år. Man har så valgt at bruge en lillebitte smule mere på de regionale spillesteder.

Så det er en kvalitativ vurdering, man har foretaget. Jeg skal ikke gøre mig klog på, om det er en rigtig vurdering. Det er jo derfor, at vi har armslængdeorganer, det er derfor, at vi normalt i Folketinget hylder det princip, at det ikke er politikere, der så at sige går hen og dechifrerer beslutningerne for udvalgene – det er usundt, og det er også en uskik – men at udvalgsbeslutningerne må stå legitime og autonome, og at vi politikere ikke sår tvivl om beslutningerne, for så ville de jo netop blive udsat for politisk pres.

Kl. 16:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:20

Bjarne Laustsen (S):

Jamen konsekvensen er jo bare, at for at støtte et nyt sted i København, har man måttet skære ned i Jylland. Det er jo sådan, det er.

Jeg kan kun forholde mig til, at Kunstrådet med hensyn til de her midler siger, at der er tale om færre midler, og at de derfor har været nødt til at foretage den prioritering. Det er da soleklart. Ministeren kunne jo gøre noget; han kunne jo sørge for, at de fik de ekstra midler ind, som de rent faktisk siger mangler, og som gør, at de er nødt til at skære noget bort.

Kl. 16:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Kulturministeren.

Kl. 16:21

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil prøve at være pædagogisk.

Vi har et musikudvalg i Kunstrådet. De har de samme midler til rådighed, som de havde sidste år, så der er ingen forskel i økonomien. Det er ikke en økonomisk beslutning, det er en kvalitativ beslutning.

Jeg citerede fra formanden, hvad baggrunden for, at man valgte de her 18 regionale spillesteder, var. Der er kommet 2 til, og det vil sige, at der sådan set er afskaffet 4. Et af dem ligger for øvrigt i Helsingør – jeg ved ikke, hvor meget geografisk der er i dét – og man har jo så valgt at placere et nyt i Frederikshavn og et nyt i København. 6 af de regionale spillesteder ligger i København, det er 6 ud af 18, altså en tredjedel. Det tror jeg passer meget godt til befolkningssammensætningen i det danske samfund, og det passer i hvert fald mere end godt til den kulturelle aktivitet, der er i hele hovedstadsområdet.

Men igen: Kunstrådet fastsætter deres egne beslutninger, det gør man i udvalgene, og det er op til dem autonomt at tage de beslutninger.

Kl. 16:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mogens Jensen som medspørger.

Kl. 16:22

Mogens Jensen (S):

Jeg tror, at kulturministeren godt er klar over, at når Kunstrådet i sin handlingsplan indtil flere gange gør opmærksom på, at det ikke har den økonomi til rådighed, som det gerne vil have, og som det egentlig har behov for for at imødekomme bl.a. ønskerne ude fra landet, så handler det ikke kun om de frie midler, der ligger i selve Kunstrådet, det handler også om den økonomi, der er til rådighed for de enkelte fagudvalg. Vi har også tidligere hørt Musikudvalget være ude at sige, at det mangler ressourcer, hvis det skal imødekomme de ansøgninger, som det får ind.

Nu nævnte ministeren jo ikke den sentens fra den pressemeddelelse, som han selv læste op fra, hvor Musikudvalget netop siger, at der er flere ambitiøse og potentielle spillesteder fordelt over hele landet, som kunne løfte opgaven som regionale spillesteder, Musikudvalget har bare ingen penge at give til disse steder. Ministeren må vel erkende, at det her også handler om, at de samlede midler, der er til rådighed i det faglige musikudvalg og i Kunstrådet, ikke er til stede i det omfang, som rådet har behov for.

Kl. 16:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Kulturministeren.

Kl. 16:23

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det, som Socialdemokratiet her påpeger, bliver jo ikke mere rigtigt af at blive gentaget. Det er jo fair og legitimt nok, at man har den holdning, at man vil begynde at blande sig i, at Skråen skal have støtte og andre ikke skal have støtte, det

må man selv stå til ansvar for i forhold til armslængdeprincippet.

Det, som vi her taler om, er, at Musikudvalget i årene frem har de samme midler til rådighed, som de har haft i de sidste 4 år. Der er ikke nogen forskel. Det, som vi her taler om i forhold til de regionale spillesteder, og det er jo det, diskussionen handler om, er, at der er foretaget en ren kvalitativ vurdering. Man er gået fra 20 spillesteder til 18, og de spillesteder får så flere penge. Der er ikke færre penge til rådighed; de får hver flere penge. Man har fjernet 4 spillesteder og sat 2 ind, og det er netop det at prioritere, vi har udvalgt til.

Jeg skal ikke gøre mig klog på, om det er et godt valg, at de har fjernet støtten til Skråen. Jeg kan henholde mig til, at vi i hvert fald normalt har det princip i Folketinget, at udvalgene træffer autonome beslutninger, og så må de stå til ansvar for og være mål for de beslutninger.

Kl. 16:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 16:24

Mogens Jensen (S):

Grunden til, at vi socialdemokrater problematiserer de her ting, er, at vi er bekymrede for, at landet kulturelt bliver trukket skævt. Vi er bekymrede for, om de fortsat har et spillested i Aalborg og i Esbjerg. Når vi kan se, at det skyldes, at Kunstrådets Musikudvalg ikke har de nødvendige ressourcer til rådighed, og når de siger, at deres bevillinger har været stagnerende gennem en række år, og at de, hvis de skal fastholde kvaliteten på det enkelte spillested, er nødt til at sætte antallet ned fra 20 til 18, for ellers skulle ministeren give dem nogle flere penge, så må ministeren da indrømme, at det også handler om, hvorvidt ministeren vil og er i stand til at stille de nødvendige ressourcer til rådighed for Musikudvalget, så der også er råd til, at der er et spillested i Esbjerg og i Aalborg. Skal vi ikke lige huse på, at det var ministeren og den regering, som ministeren er minister i, som ved sin tiltrædelse skar 15 pct. af Kunstrådets midler bort?

Kl. 16:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Kulturministeren.

Kl. 16:25

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Siden da har vi lavet en musikpakke med ekstra 100 mio. kr. – der er altid en eftersætning – så der er flere penge til de regionale spillesteder.

Jeg må henholde mig til, at det er en uskik, at politikere vil blande sig i konkrete beslutninger truffet af forskellige udvalg. Man kan have mange meninger om de beslutninger, der bliver truffet, og om, hvordan der bliver prioriteret, men at gå ind og problematisere, at f.eks. et bestemt spillested i Aalborg ikke er valgt, synes jeg er ærgerligt. Musikudvalget udfører et fantastisk godt stykke arbejde, og de er meget professionelle og kompetente og har rigtig mange gode ideer i forhold til musiklivet i Danmark. Det, at man trækker en enkelt ting ud, synes jeg er ærgerligt for udvalget, som har en integritet og en vision for musiklivet i Danmark, som er utrolig smuk og flot.

Kl. 16:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:26

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan forstå på den drøftelse, som vi har haft i dag og også havde i sidste uge, at ministeren sådan set har det fint med, at antallet af musiksteder i Jylland bliver skåret ned. Der er ingen beklagelser over det og heller ikke over, at der tidligere er blevet skåret ned på midlerne. Selv om der senere er blevet tilbageført nogle penge, er det jo ikke tilstrækkeligt i forhold til det, vi kan se der er ønsket om derude.

Alle ønsker kan selvfølgelig ikke opfyldes – det kan de aldrig – men det skuffer mig meget, at man alligevel ønsker at skære ned, når vi har at gøre med spillesteder, der kører godt; der er ingen klager, og alt fungerer, som det skal. Uanset hvem der har truffet beslutningen, er det en faktisk kendsgerning, at hvis det ikke bliver lavet om, og hvis der ikke bliver tilført flere midler, vil kulturlivet i Nordjylland og i Esbjerg blive sat et skridt tilbage, noget, som vil være meget, meget svært at indhente.

Jeg vil derfor se frem til, at vi får de kriterier. Jeg vil ikke love, at det sidste ord er sagt i den sag, for vi synes stadig væk, at det er en forkert beslutning, der er blevet truffet.

Kl. 16:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Kulturministeren.

Kl. 16:27

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det er jo fair nok, at man har den holdning. Jeg synes bare ikke, at det skal være en politisk afgørelse. Man kan have sin private mening om, hvorvidt det er rimeligt eller ej, at Skråen får støtte. Jeg kender for øvrigt Skråen, og det er et

fantastisk sted, og Nordkraftprojektet er meget visionært, så det håber jeg virkelig har en holdbar fremtid.

Det er derfor også vigtigt at understrege, at udgangspunktet er, at vi har omkring 150 honorarstøttede spillesteder i Danmark. Både Skråen i Aalborg og Tobakken i Esbjerg, som også blev nævnt, vil kunne fortsætte som honorarstøttede spillesteder og stadig spille en central rolle i det lokale kulturliv. Når musikkerne kommer ud, vil de stadig væk få honorarstøtte. Jeg håber på, at man også regionalt og lokalt finder en løsning, og så kan man forhåbentlig næste gang, Kunstrådet skal sidde og fordele pengene, komme med i puljen, hvis man har en idé til, hvordan man kan få en plads blandt de regionale spillesteder i Danmark.

Kl. 16:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til kulturministeren af hr. Mogens Jensen.

Kl. 16:28

Spm. nr. S 1385

11) Til kulturministeren af:

Mogens Jensen (S):

Mener ministeren, at en boykot af OL, herunder åbningshøjtideligheden, er et effektivt middel til at få det kinesiske styre til at forbedre menneskerettighederne i Kina?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Kulturministeren.

Kl. 16:28

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil starte med at bemærke, at spørgsmålet er identisk med samrådsspørgsmål M, som i øvrigt er stillet af samme spørger, og som jeg sammen med statsministeren svarede på i torsdags under et åbent samråd i Kulturudvalget.

Regeringens udgangspunkt er fortsat det, at regeringen vil deltage i åbningsceremonien, dog med det forbehold, at den endelige beslutning først træffes på baggrund af en samlet vurdering efter EU's udenrigsministermøde den 16. juni i år.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 16:28

Mogens Jensen (S):

Jeg beklager også, at det er nødvendigt at trække kulturministeren i Folketingssalen, men det er jo, fordi vi netop under det samråd oplevede, at statsministeren havde en meget klar holdning til det her med åbningshøjtideligheden og deltagelsen i åbningshøjtideligheden, hvorimod man må sige, at kulturministerens holdning jo mindst talt har været uklar. Jeg forstår så nu, at kulturministeren har rettet ind efter, at statsministeren nu også er enig i, at man som udgangspunkt deltager, og at det i så fald vil være kulturministeren, der deltager i åbningshøjtideligheden.

Det, jeg gerne vil spørge om, er kulturministerens principielle holdning, egen politiske holdning til det her med at boykotte åbningshøjtideligheden, for det siger kulturministeren selv han har overvejet. Er det et effektivt middel til overhovedet at ændre noget som helst på menneskerettighedsområdet i Kina? Det vil jeg gerne høre ministerens helt principielle holdning til.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Kulturministeren.

Kl. 16:29

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Der har så at sige ikke været nogen divergens mellem de holdninger, der er givet udtryk for. Det er klart, at man fra oppositionens side har kunnet have en idé med at sprede det image, men holdningen fra regeringens side har nu været klar nok. Regeringen har truffet en beslutning, og den er klar. Udgangspunktet er, at vi deltager, det har været ræsonnementet fra starten. Men den endelige beslutning vil blive truffet efter en samlet vurdering efter den 16. juni, og der er en boykot et af de redskaber, der er til rådighed på paletten. Udgangspunktet er jo, at man må diskutere det på europæisk plan. Det er jo en diskussion, som man har haft i rigtig mange europæiske lande, om man skulle deltage eller ej i åbningsceremonien.

Den danske regering arbejder hele tiden for en forbedring af menneskerettighederne i både Kina og Tibet. En boykot af åbningsceremonien er en af flere måder, man har kunnet reagere på over for Kina, men dermed er det jo ikke sagt, at det er den eneste mulighed. Det er en af de muligheder, der vil blive diskuteret. Gennem dialog, konkret samarbejde og også gennem EU bidrager vi til, at Kina øger indsatsen for menneskerettigheder og demokrati. Dialogen om en forbedring af menneskerettighederne udgør så-

ledes en integreret del af Danmarks og EU's samarbejde med Kina. Og derfor drøfter vi også fremme af menneskerettighederne med Kina ved enhver given lejlighed, både før, under og efter OL.

Jeg har også noteret mig, at spørgsmålet om at blive væk fra åbningsceremonien har været diskuteret i de fleste andre europæiske lande. At vi deltager i åbningsceremonien, er et udgangspunkt, og en boykot er et af de redskaber, der vil blive vurderet på europæisk plan.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 16:31

Mogens Jensen (S):

Jeg håber, at der er andre end mig, der kan høre, at kulturministeren jo helt åbenlyst taler voldsomt uden om spørgsmålet.

Jeg spørger: Hvad er kulturministerens egen principielle holdning til, om en boykot af åbningshøjtideligheden overhovedet kan ændre noget ved menneskerettighederne i Kina? Er kulturministeren enig i det citat, som statsministeren anvendte i samrådet, og som han lagde til grund for sin holdning om klart at sige, at det ikke er en god idé at boykotte åbningshøjtideligheden? Han citerede en menneskerettighedsforkæmper – en advokat – i Kina, der siger, at hvis en udenlandsk regering beslutter ikke at deltage i åbningsceremonien, vil det være dårligt nyt for hele den kinesiske befolkning, og det vil bestemt ikke ansprende den kinesiske regering til at ændre mening og forbedre menneskerettighedssituationen.

Er ministeren enig med statsministeren i, at det her udsagn må tages for gode varer sammen med udsagn fra en lang række andre eksperter, der siger nøjagtig det samme? Er ministeren enig i det, altså at det ikke er en god idé at boykotte åbningshøjtideligheden? Så kan man træffe en anden beslutning på EU-regeringsmødet, men hvad er ministerens holdning?

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:32

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg kan kun udtale mig om, hvad regeringens holdning er. Vi har endnu ikke truffet nogen beslutning. Udgangspunktet er, at vi deltager, og så træffer vi en endelig beslutning efter den 16. juni. At blive væk fra åbningsceremonien er et af

de redskaber, der er til rådighed, for det diskuterer man i mange andre europæiske lande.

Jeg vil blot nævne en debat, som de politiske partier havde i Europa-Parlamentet. Den debat havde man den 10. april i år, og der blev vedtaget en fælles resolution – for øvrigt også med stemmer fra den socialdemokratiske gruppe – der opfordrer til, at EU-landene får en fælles holdning til deltagelse i OL's åbningsceremoni. Europa-Parlamentet påpegede med socialdemokratiske stemmer i resolutionen, at det kan være en mulighed at udeblive fra åbningsceremonien i protest mod Kinas håndtering af forholdene i Tibet.

Hr. Mogens Jensens partifæller i Europa er altså enige i, at muligheden for en boykot af åbningsceremonien bør holdes åben, for det vil forbedre menneskerettighedssituationen.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Flemming Møller Mortensen som medspørger.

Kl. 16:33

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det.

Jeg vil gerne stille et spørgsmål i samme retning. Det er fuldstændig korrekt, at statsministeren på samrådet torsdag i sidste uge var mere end tydelig i sit udsagn om deltagelse ved åbningen, og at det fra flere sider blev forsøgt at få kulturministerens holdning til netop åbningsceremonien. Det er jo i høj grad netop det her springende punkt, som har vakt usikkerhed, også i idrættens organisationer, så derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Hvad er kulturministerens holdning til åbningsceremonien?

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Kulturministeren.

Kl. 16:34

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Så vil jeg godt gentage for tredje gang, at regeringen som udgangspunkt deltager i åbningsceremonien; det ligger i hele ræsonnementet. Så har vi sagt fra dag et, at vi er i dialog med vores europæiske partnere, vi vurderer dialogen mellem Kina og Tibet om menneskerettighedssituationen, religionsfriheden, retten til egen kultur, og at den endelige vurdering vil blive foretaget efter mødet den 16. juni. Deri ligger også, at vi opfatter det at blive væk og boykotte som et af de redskaber, der kan være med til at presse kineserne til en forbedret dialog, og dermed ligger også min holdning i det.

Kl. 16:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 16:34

Flemming Møller Mortensen (S):

Ja, jeg har forstået, at det er regeringens holdning, men der er altså stadig væk en meget stor forskel i den tydelighed, hvormed den udtrykkes. Statsministeren udtrykte sig på samrådet om det, der er statsministerens holdning, og dermed må jeg også forstå, at det er regeringens holdning.

Statsministeren sagde simpelt hen, at man selvfølgelig også bør bakke op fra officiel side, og det gør man omkring åbningen. Det nytter ikke noget først at komme efterfølgende. Det er klar tale, og det blev hyldet fra socialdemokratiske side, at statsministeren var så klar.

Men nu stiller jeg spørgsmålet til kulturministeren endnu en gang.

Kulturministeren har et ansvar over for idrætsudøverne og idrættens organisationer, og det her har været med til at skabe stor usikkerhed, så jeg vil gerne spørge: Hvad er kulturministerens holdning til deltagelse ved åbningsceremonien?

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:35

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det kan jo næsten ikke siges mere klart: Udgangspunktet er, at vi deltager i åbningsceremonien. Den endelige beslutning vil blive truffet efter EU-udenrigsministermødet den 16. juni. Et af de redskaber, vi kan se vil forbedre dialogen, vil være at benytte muligheden for at udeblive fra åbningsceremonien. Det bliver diskuteret i mange europæiske lande. Spørgerens partifæller i Europa-Parlamentet har udtrykt den samme holdning, nemlig at det er med til at presse kineserne.

Jeg kan også konstatere – lykkeligvis – at Kina den 25. april har inviteret Dalai Lamas repræsentanter fra Tibet til et dialogmøde. Jeg kender selvfølgelig ikke baggrunden herfor, men jeg tror ikke, man kan se helt bort fra, at det europæiske pres nok har påvirket kineserne i den retning.

Kl. 16:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det hr. Mogens Jensen for et afrundende spørgsmål.

Kl. 16:36

Mogens Jensen (S):

Nu ved jeg ikke, om jeg skal forstå det på en sådan måde, at kulturministeren mener, at det, at kulturministeren har været ude at sige, at han måske overvejer at boykotte deltagelse i åbningen, nu har åbnet op for forhandlinger mellem Dalai Lama og Kina, for så vil jeg da gratulere kulturministeren. Det må jeg sige.

Men jeg vil også sige, at jeg synes, kulturministeren taler udenom her i dag. For vi beder om at få en principiel holdning fra ministeren og ikke regeringens holdning, for det er fint nok, hvad man har fundet frem til i det samarbejde. Men vi kan jo ikke få kulturministeren til at svare klart og tydeligt på, om ministeren synes, at det er en god idé som princip – om det overhovedet har nogen effekt – at boykotte åbningen. Ministeren væver og siger: Ja, som udgangspunkt osv. Hvorfor kan vi ikke få en klar holdning til det?

Jeg tror, at der er mange sportsfolk og mange i befolkningen, der gerne vil have en klar og principiel holdning fra ministerens side til, om ministeren er enig med statsministeren i, at det ikke er en god idé at boykotte åbningen, og at det er det, man vil gå ned og fremføre ved udenrigsministermødet den 16. juni.

Kl. 16:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:37

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Der er en hel krystalklar holdning til det fra regeringens side. Vi deltager som udgangspunkt i åbningsceremonien. Så træffer vi den endelige vurdering efter en samlet vurdering på EU's udenrigsministermøde den 16. juni. Et af de redskaber, som kan bruges, og som jeg støtter – hvad jeg har sagt gentagne gange – vil være at blive væk fra åbningsceremonien. Det er det, man diskuterer i rigtig mange europæiske lande, og det er det, hr. Mogens Jensens partifæller har stemt for i Europa-Parlamentet.

Jeg påtager mig ingen del af æren for, at kineserne har indledt en dialog med Dalai Lama, men jeg er rimelig sikker på, at den diskussion, der har været i mange europæiske lande, har været medvirkende hertil. For øvrigt stemmer det overens med, hvad udenrigsministeren jo også udtalte efter udenrigsministermødet i går, hvor de europæiske udenrigsministre havde drøftelser om det her. Jeg tror, at Kina har været opmærksom på den diskussion, vi har haft i de

europæiske lande, og det er jo også det, der har været hele årsagen til, at der har været tanker om, at man skulle blive væk fra åbningen.

Så holdningen er hundrede procent klar fra regeringens side. Vi bruger det som et af de redskaber, der kan presse kineserne, men udgangspunktet er, at vi deltager i åbningsceremonien.

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Det næste spørgsmål er spørgsmål 12 på dagsordenen, der ligeledes er stillet af Mogens Jensen til kulturministeren.

Kl. 16:38

Spm. nr. S 1386

12) Til kulturministeren af:

Mogens Jensen (S):

Hvorfor kontaktede ministeren pressen den 6. april 2008 og sagde, at han overvejede at boykotte OL-åbningen af samvittigheds-mæssige grunde, når ministeren allerede 2-3 måneder forinden havde meddelt Danmarks Idræts-Forbund, at han ikke deltager i åbningen?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Kulturministeren.

Kl. 16:38

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil gerne endnu en gang slå fast, at programmet for min deltagelse ved De Olympiske Lege i Beijing ikke på noget tidspunkt har været endeligt fastlagt. Det oplyste jeg under samrådet i Kulturudvalget i sidste uge. Det faktum kan spørgeren ikke ændre, uanset hvor tit han stiller det samme spørgsmål. Det har hr. Mogens Jensen også fået oplyst i det svar, jeg har givet på hr. Mogens Jensens aktindsigtsbegæring i sidste uge. Så jeg havde egentlig regnet med, at hr. Mogens Jensen ville trække spørgsmålet.

Svaret er jo krystalklart: Der er ikke nogen endelige planer, og der har ikke været nogen endelige aftaler om noget. Jeg har ikke modtaget nogen skriftlig invitation fra Danmarks Idræts-Forbund til OL. Jeg har derfor heller ikke sendt en skriftlig besvarelse til Danmarks Idræts-Forbund om mine planer for tilstedeværelse under OL.

Danmarks Idræts-Forbund har derimod mundtligt anbefalet mit sekretariat, at jeg er til stede ved OL i det tidsrum, hvor der er størst koncentration af deltagelse af de danske atleter.

Det betyder i praksis, at DIF anbefalede, at jeg skulle være til stede i den sidste del af konkurrenceperioden, og på den baggrund har DIF på eget initiativ reserveret et værelse til mig på den danske delegations hotel i Beijing i den pågældende periode.

Jeg har ikke – og det har mit sekretariat heller ikke – konfirmeret min deltagelse over for Danmarks Idræts-Forbund, da det samlede program for min deltagelse ved OL fortsat ikke er fastlagt.

Kl. 16:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 16:40

Mogens Jensen (S):

Nu spurgte jeg jo netop tre gange på det pågældende samråd, om ministeren kunne svare på det her spørgsmål klart og tydeligt – jeg har anmodet om aktindsigt, og jeg har også anmodet om en mere specifik aktindsigt, fordi den aktindsigt, jeg har fået, må siges at være alt andet en udtømmende – og i forbindelse med svarene vil jeg gerne spørge, om ministeren vil have os til at tro på, at der foregår en envejskommunikation fra DIF til ministeriet, hvor DIF siger: Vi mener, at ministeren skal komme på dét tidspunkt, og vi har reserveret et værelse til ministeren på det tidspunkt. Vil ministeren have os til at tro, at det er sket, uden at der overhovedet er noget svar den anden vej, uden at der er en kommunikation, hvor ministeriet siger: Det er fint, det lægger vi ind i kalenderen, og så er det det, vi planlægger ud fra?

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke er det, der er foregået – altså at der har været en kommunikation med Danmarks Idræts-Forbund, og så har man lagt ind i kalenderen, at ministeren ikke skal deltage i åbningen, men i den periode, som DIF anbefaler han deltager i, og som altså ikke er åbningen.

Til det her med, at man står og siger, at der ikke er taget stilling osv., vil jeg sige, at selvfølgelig er der en kommunikation, selvfølgelig lægger man sig fra starten fast på en periode – den kan selvfølgelig ændre sig – hvor ministeren skal deltage, og det har altså ikke været åbningen. Er det ikke det, der er tilfældet i den her sag? vil jeg spørge ministeren.

Kl. 16:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Kulturministeren.

Kl. 16:41

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil gerne forsøge at være venlig her, men jeg må jo erkende, at jeg er overrasket over spørgsmålet. Jeg har i aktindsigtsbegæringen fra den 24. april svaret hr. Mogens Jensen præcis det, jeg lige sagde, og som jeg godt vil gentage. DIF har på eget initiativ reserveret de pågældende dage af den simple årsag, at de anbefalede mig at deltage i den sidste del af konkurrencerne. Vi har ikke konfirmeret det, fordi en ministers kalender hele tiden er usikker, og vi har ikke nogen mulighed for at afgøre helt endeligt endnu – så at sige – hvornår jeg deltager i De Olympiske Lege.

Så det er sådan, som det er, og jeg undrer mig over, at man kan blive ved med at stille spørgsmål om det. DIF har tilkendegivet det, Kulturministeriet har tilkendegivet det, vi har svaret på en aktindsigtsbegæring om det, og så er der jo ikke mere at snakke om i den sag. Det er sådan, som det er.

Kl. 16:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 16:42

Mogens Jensen (S):

Jo, der er meget at snakke om i den sag, for det her handler nemlig om, at da ministeren går ud og melder ud, at han måske ikke vil deltage i OL-åbningshøjtideligheden, har der på intet tidspunkt været talt med DIF om, at ministeren skulle deltage i åbningen. Tværtimod – det, der har været kommunikeret om med DIF, har været, at ministeren skulle deltage på et helt andet tidspunkt. Så ministeren kunne jo egentlig slet ikke gå ud og true med at ville blive væk fra åbningen, for det har aldrig været meningen, at ministeren skulle deltage i den periode.

Det er selvfølgelig også det, der gør det her til – nu vil jeg bruge statsministerens udtryk – noget hykleri, for det må jo opfattes på den måde, når ministeren bruger en meningsmåling, der var på det tidspunkt, og som gik lidt ind for en boykot af OL-åbningen, til at skaffe sig selv en profil i den her sammenhæng, og det er det, jeg synes egentlig ikke er særlig tiltalende.

Kl. 16:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:43

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg tror, jeg vil læse op igen fra svaret og fra aktindsigtsbegæringen:

Det kan som svar på aktindsigtsbegæringen oplyses, at kulturministeren fra DIF ikke har modtaget nogen skriftlig invitation til OL. DIF har derimod mundtligt over for Kulturministeriet anbefalet, at det ville være mest hensigtsmæssigt, såfremt kulturministeren kunne være til stede ved OL i det tidsrum, hvor der var størst koncentration af deltagelse fra de danske atleter i de forskellige konkurrencer, det vil i praksis sige under den sidste del af konkurrenceperioden.

Så vi har ikke lavet nogen aftale med DIF om, hvornår jeg deltager i OL. Og uanset hvordan man forsøger at vende det om, er der altså ikke noget at komme efter i den her sag, forstået på den måde, at der ikke er nogen konfirmation fra nogen i Kulturministeriet af, hvornår kulturministeren skulle deltage. Det, vi har drøftet, har været, at jeg *skulle* til OL, fordi jeg godt vil ud og bakke de danske atleter op.

Kl. 16:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Flemming Møller Mortensen som medspørger.

Kl. 16:44

Flemming Møller Mortensen (S):

I kraft af at kommunikationen nu er foregået, sådan som ministeren her forklarer det endnu en gang, vil jeg bare spørge: Har ministeren på noget tidspunkt i processen overvejet at kontakte Danmarks Idræts-Forbund og oplyse dem om, at regeringens holdning var, at det var absolut mest hensigtsmæssigt at deltage i åbningsceremonien, sådan som statsministeren tydeligt redegjorde for på samrådet i torsdags?

Kl. 16:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Kulturministeren.

Kl. 16:44

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg tror ikke, det er gået nogens opmærksomhed forbi, hvad regeringens holdning er, og jeg vil godt gentage, at udgangspunktet er, at vi deltager i åbningsceremonien. Så træffer vi den endelige beslutning efter den 16. juni, og det vil sige, at der vil blive truffet en endelig beslutning om forskellige ministres rejseplaner i forbindelse med OL efter den 16. juni.

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 16:45

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg skal spørge, hvordan kulturministeren har kunnet holde idrætsudøverne og idrætsorganisationerne hen så længe, hvis det hele tiden har været kulturministerens holdning, at kulturministeren skulle deltage i åbningsceremonien, hvis ellers regeringen skulle deltage. Det er sådan, jeg hører kulturministeren give udtryk for det nu.

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:45

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Man kan ikke høre det på andre måder end den måde, jeg siger det på. Det er klart, at regeringen bakker hundrede procent op om atleternes deltagelse i OL. Det er godt, at man konkurrerer, det er godt, at man har interkulturel dialog, og derfor deltager regeringen også under De Olympiske Lege. Hvordan vi deltager, bliver endeligt afgjort efter den 16. juni.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Mogens Jensen for et afsluttende spørgsmål.

Kl. 16:46

Mogens Jensen (S):

Vi kan jo i hvert tilfælde konstatere, at fra ministeren udtalte, at han overvejede ikke at deltage i åbningen, til nu, er vi i hvert fald kommet så langt ved hjælp af statsministeren, at kulturministeren nu tilkendegiver, at han deltager i åbningen. Det synes jeg jo er et godt signal at sende til de danske idrætsfolk og i øvrigt til Kina om menneskerettighedssituationen.

Men jeg må sige, at jeg er forbløffet over den forklaring, vi her får fra kulturministeren. Jeg må forstå det på den måde, at kommunikationen mellem Danmarks Idræts-Forbund og Kulturministeriet foregår på den måde, at Danmarks Idræts-Forbund blot henvender sig og siger, hvordan de vil have tingene, og der kommer ikke noget svar fra ministeriet. Man meddeler bare, at man har reserveret plads til ministeren på det og det tidspunkt, at man anbefaler, at han deltager på det og det tidspunkt, og så kommer der i øvrigt ikke noget svar tilbage fra ministeriet, og der er overhovedet ikke nogen kommunikation. Jeg kan så også forstå, at det åbenbart slet ikke har været inde i ministerens kalender, at han overhovedet skulle deltage i OL, her

nogle få måneder, før det skal begynde. Jeg vil så anbefale ministeren i det mindste måske at lave lidt om på sin mødeplanlægning.

Kl. 16:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Kulturministeren.

Kl. 16:47

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Den dag, hr. Mogens Jensen bliver minister – den dag kommer måske, hvem ved – vil han vide, at en ministers kalender er uransagelig. Det vil sige, at der først bliver truffet beslutninger og lavet prioriteringer, når der er en endelig afklaring af, hvorvidt man deltager eller ej. Det er en normal proces og procedure, og sådan, som jeg har sagt det forholder sig, forholder det sig. Der er ikke noget mystisk i det. Der er ikke noget hokuspokus i det. Det eneste, der er hokuspokus, er, at der er spørgsmål i salen om det, når det er blevet forklaret i et aktindsigtsbrev.

Kl. 16:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 13 på dagsordenen, er ligeledes til kulturministeren af hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 16:47

Spm. nr. S 1391

13) Til kulturministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Svifter ministeren ikke de danske idrætsudøvere ved De Olympiske Lege ved at blive væk fra OL-åbningen?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Kulturministeren.

Kl. 16:48

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil godt endnu en gang slå fast, at udgangspunktet er, at regeringen deltager i åbningsceremonien, dog med det forbehold, at den endelige beslutning først træffes på baggrund af en samlet vurdering efter EU's udenrigsministermøde den 16. juni i år. Regeringen er imod en sportslig boykot af OL og bakker meget op om, at atleterne tager til Beijing, når IOC har besluttet sig for, at OL skal være i Beijing. Så derfor anbefaler vi jo, at man deltager i De Olympiske Lege.

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 16:48

Flemming Møller Mortensen (S):

Hvorom alting er, har rigtig mange eliteidrætsudøvere, som står for at skulle deltage i olympiaden nu i august måned, givet udtryk for, at de som følge af kulturministerens manglende entydighed i udmeldingen har følt sig svigtet med hensyn til den idrætsmæssige opbakning. På samme måde har idrætsorganisationerne givet udtryk for, at de har undret sig såre over, at ministeren med ansvar for idrætsområdet har bragt dem i den situation, at de har været særdeles usikre på, hvordan de var bakket op fra regeringens side. Her må jeg bare sige: Når kulturministeren her i dag så mange gange har gentaget, at det er regeringens helt klare holdning, at der skal deltages, forstår jeg ikke, at kulturministeren ikke på et væsentlig tidligere tidspunkt har slået det fuldstændig fast over for såvel idrætsudøvere som idrættens organisationer.

Kl. 16:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Kulturministeren.

Kl. 16:49

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Vi bakker kraftigt op om idrætsudøverne. Jeg tror ikke, at man på noget tidspunkt i historien har haft en så idrætsvenlig regering, som vi har nu, og det ved man jo også godt i idrætsverdenen. Derfor bakker vi op om atleterne og tager til Beijing. Forskellige ministre tager til OL – det er endnu ikke afgjort, hvem det bliver – og bakker op om udøverne.

Kl. 16:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 16:50

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg må sige, at kulturministeren på samrådet sidste torsdag over for mig tydeligt gav udtryk for, at det ærgrede ham, at idrætsudøverne og idrættens organisationer har været i tvivl om regeringens holdning til deltagelse i åbningen. Jeg vil spørge kulturministeren, om han ikke på noget tidspunkt har følt et ansvar for at gå ud og signalere med væsentlig større tydelighed, end kulturministeren har gjort det forud for samrådet sidste torsdag, hvad der var kulturministerens holdning til deltagelse i åbningsceremonien.

Kl. 16:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:50

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg kan kun gentage, at vi bakker kraftigt op om, at idrætsudøverne deltager i De Olympiske Løge. Vi er en meget, meget idrætsvenlig regering, vi tror på interkulturel dialog. Åbningsceremonien har så været et diskussionspunkt i de fleste europæiske lande. Hillary Clinton har anbefalet, at man bliver væk fra åbningsceremonien. Europa-Parlamentet har vedtaget en resolution om, at man skal overveje det. Alle de store europæiske lande har den diskussion nu her. Det foregår i hele verden. Det handler ikke om manglende opbakning til sportsudøverne. Det handler om respekt for menneskerettighederne. Det handler om en tro på, at der skal være en forbedret dialog imellem Kina og Tibet. Det føler vi et ansvar for, så vi sikrer tibetanernes religionsfrihed, menneskerettigheder og ret til egen kultur.

Kl. 16:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Mogens Jensen som medspørger.

Kl. 16:51

Mogens Jensen (S):

Jeg forstår jo på ministerens svar her i dag, at han henholder sig til den beslutning, der er truffet i Europa-Parlamentet, og som åbner op for, at man kan træffe en beslutning om at boykotte åbningshøjtideligheden. Det betyder også, at man kan træffe en beslutning om ikke at gøre det, hvilket vil være den socialdemokratiske position.

Men kulturministeren henholdt sig meget til, at det skal være muligt at træffe en beslutning om at boykotte, og jeg tror også, ministeren udtrykte sig sådan, at det er godt, at der er mulighed for at træffe en beslutning om at boykotte åbningshøjtideligheden. Jeg vil bare gerne høre, om ministeren er enig med statsministeren i de udtalelser, statsministeren kom med i vores samråd, hvor han sagde, at det da ville være en sær situation, hvis der lige præcis var én begivenhed i forbindelse med OL, hvor vi ikke ville komme, og at det ville være hyklerisk, hvis vi sendte vores sportsfolk af sted og politikerne ikke kom. Er kulturministeren enig med statsministeren i den udtalelse?

Kl. 16:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Kulturministeren.

Kl. 16:52

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg konstaterer, at regeringen endnu ikke har truffet nogen endelig beslutning om, hvorvidt vi

deltager eller ej. Udgangspunktet er, at vi deltager, og det bliver først efter den 16. juni, at vi efter en samlet vurdering træffer en endelig beslutning om, hvorvidt vi deltager i åbningsceremonien eller ej.

Det at blive væk fra åbningsceremonien står åbent som et af de redskaber, der kan blive brugt, og det diskuterer man som sagt i mange europæiske lande, for øvrigt også i socialdemokratiske europæiske regeringer. Jeg ved ikke, om hr. Mogens Jensen vil kalde sine partifæller i forskellige lande hyklere, fordi de tager den diskussion, men det er nu engang udgangspunktet for diskussionen i rigtig mange europæiske lande lige nu.

Kl. 16:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 16:53

Mogens Jensen (S):

[Lydudfald] ... hvis man kan lægge sine holdninger frem, men kulturministeren væver jo stadig væk. Kulturministeren vil jo ikke erklære sig enig i statsministerens klare fordømmelse af boykot som et middel til at ændre på menneskerettighedssituationen; det er jo det, jeg hører her i dag.

Kulturministeren bliver ved med at klamre sig til, at nu skal vi jo se, hvad de mener nede i EU, men kan kulturministeren ikke sige, hvad kulturministeren selv vil anbefale udenrigsministeren at sige nede i EU? Vil kulturministeren sige til udenrigsministeren, at udenrigsministeren skal tage ned og sige, at det ikke er en god idé at boykotte OL's åbningshøjtidelighed? Er det den holdning, udenrigsministeren skal tage derned med, også med kulturministerens billigelse?

Kan vi ikke bare få et klart svar på det? Det er det, vi savner, det er det, danske sportsfolk savner, og jeg synes, ministeren er uklar: Ja, ja, udgangspunktet er ..., men den endelige stillingtagen osv.

Hvad er ministerens klare holdning? Er det, at vi deltager i åbningshøjtideligheden og vil anbefale de andre EU-lande også at gøre det?

Kl. 16:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:54

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg synes, jeg har udtrykt mig meget klart, og jeg er ked af det, hvis hr. Mogens Jensen ikke forstår det. Udgangspunktet er nemlig, at vi deltager i

åbningsceremonien, dog med det forbehold, at vi træffer den endelige beslutning ud fra en samlet vurdering efter EU's udenrigsminister-møde den 16. juni, og det vil sige, at jeg ikke vil komme med nogen anbefaling.

Men jeg vil godt gentage det, som jeg har sagt en del gange nu, nemlig at det at blive væk fra åbningsceremonien jo er et af de redskaber, man kan bruge til at presse Kina til en forbedret dialog. Mit udgangspunkt er også, at jeg tror, at en af årsagerne til, at Kina har inviteret repræsentanter for Dalai Lama til en samtale, er, at man i forskellige europæiske lande har diskuteret situationen og også forholdet til åbningsceremonien. Det er mit udgangspunkt for den diskussion.

Kl. 16:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det hr. Flemming Møller Mortensen for et afrundende spørgsmål.

Kl. 16:55

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg skal spørge kulturministeren, om kulturministeren slet ikke har forståelse for, at idrætsudøvere og idrættens organisationer har følt sig frustrerede og har følt, at her har der virkelig været manglende opbakning og slinger i kursen.

Så skal jeg også spørge kulturministeren: Har debatten her i Folketingssalen i dag, samrådet i torsdags og debatten i medierne påvirket kulturministeren til måske at reflektere over, at det her har vakt forundring hos rigtig mange instanser, også langt ind i Socialdemokratiet, fordi den fokus, der er på OL, burde være en positiv fokus på alt det gode, der ligger i idræt på tværs af grænser, på alt det, som OL bygger på, men også en politisk fokus på, at vi som dansk nation med vores demokratiske tradition gerne vil have, at udviklingen i Kina skal være så gunstig som muligt? Vi tolker det fra socialdemokratisk side sådan, og det er der også medier der har gjort, at det her er et spørgsmål om, at kulturministeren har udnyttet en situation til at indtage et personligt særstandpunkt med denne markering.

Kl. 16:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ja tak. Så er det kulturministeren.

Kl. 16:56

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Så er det et synspunkt, som kulturministeren deler med spørgerens partifæller i et væld af andre europæiske lande, med partifællerne i Europa-Parlamentet, med Hillary Clinton i USA, med politikere fra hele verden og med den canadiske regering.

Det er et vigtigt, vigtigt principielt spørgsmål, som handler om at forbedre dialogen mellem Kina og Tibet om menneskerettigheder, ret til religionsfrihed og ret til egen kultur. Vi støtter altid interkulturel dialog, og vi er inderlig imod at boykotte OL. Jeg synes, at sportsfolkene skal deltage aktivt i OL, fordi man kan konkurrere med hinanden. Man har arbejdet i 4 år med det formål at komme til OL, og så skal man selvfølgelig have lov til at blæse igennem for fuldt drøn, uanset om man er roer, cykelrytter eller håndboldspiller, så det vil vi selvfølgelig bakke op.

Kl. 16:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 14, er ligeledes til kulturministeren af hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 16:57

Spm. nr. S 1392

14) Til kulturministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Svigter ministeren ikke Kronprins Frederiks kandidatur til Den Internationale Olympiske Komité ved ikke klart at tilkendegive, at ministeren deltager i åbningen af OL?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Kulturministeren.

Kl. 16:57

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Som jeg tidligere har slået fast, er udgangspunktet, at vi som regering deltager i åbningsceremonien. Den endelige vurdering vil så blive foretaget efter en samlet vurdering efter udenrigsministermødet den 16. juni.

Vores holdning er også, at Danmark skal diskutere det med vores europæiske partnere, som man jo diskuterer det i hele Europa i øjeblikket, i hvert fald i nogle lande, og på den baggrund vil beslutningen så blive endeligt truffet.

Kronprinsen deltager som udgangspunkt derfor også i åbningsceremonien.

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 16:58

Flemming Møller Mortensen (S):

Ja, der kom meget klarhed over regeringens politiske holdning torsdag den 24. april. Forud herfor var der mildest talt ikke enighed, og det er jo

i den sammenhæng, at jeg stiller spørgsmålet her, for da nåede mange at ytre sig om den manglende klarhed fra regeringens side netop i forhold til kronprinsens kandidatur. Så der nåede at blive sået megen tvivl, og det blev sagt meget tydeligt fra Danmarks nuværende IOC-medlem, Kaj Holm, at hvis ikke der er en entydig opbakning fra regeringens side, vil kronprinsens muligheder for at blive medlem af IOC blive væsentligt reduceret.

Hvad er kulturministerens holdning til, at der var slinger forud for den 24. april og ingen entydighed, som kulturministeren her siger der har været hele tiden?

Kl. 16:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Kulturministeren.

Kl. 16:59

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Holdningen fra min side og fra regeringens side har nu været klar nok hele vejen igennem: Vi vil have forbedret dialogen mellem Tibet og Kina.

Udgangspunktet er, at vi deltager i åbningsceremonien, og det vil sige, at det gør kronprinsen også. Vi træffer den endelige beslutning efter den 16. juni, og det vil vi selvfølgelig gøre efter en vurdering blandt de europæiske partnere. Og udgangspunktet er, at hvis man i flere europæiske lande beslutter sig for at blive væk og Danmark teoretisk set også beslutter sig for det – men udgangspunktet er, at vi deltager – vil der nok ikke være nogen problemer, fordi det så vil være et flertal af landene, der vil blive væk. Men lad os nu se efter den 16. juni.

Vi har et formål, og det er at sikre, at der bliver en forbedret dialog mellem Tibet og Kina med respekt for tibetanerne, samtidig med at vi er imod en sportslig boykot af OL.

Kl. 17:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 17:00

Flemming Møller Mortensen (S):

Af hvilken grund har kulturministeren ikke tidligere end den 24. april udtrykt den her klare holdning?

Der hersker jo ingen tvivl om, at hele miseren og usikkerheden i Danmark opstod, i forbindelse med at kulturministeren gik ud og sagde, at det ikke var sikkert, at kulturministeren skulle deltage i åbningsceremonien. Er der noget i det her forløb, kulturministeren har fortrudt og ville have gjort anderledes i dag?

Kl. 17:00

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:00

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):
Lige så vel som jeg ikke vil påtage mig æren for, at Kina har indledt en dialog med repræsentanter for Dalai Lama – jeg tror som sagt, at det er et europæisk pres, som har gjort det – vil jeg heller ikke påtage mig æren for, at diskussionen om at deltage i åbningsceremonien eller ej er startet i Danmark. Det er jo en diskussion, som er foregået i de fleste europæiske lande, ja, i hele den frie vestlige verden så at sige, så den usikkerhed, som spørgeren henviser til, bliver altså udtrykt i diskussioner, der foregår i de fleste demokratier.

Kl. 17:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det hr. Mogens Jensen som medspørger.

Kl. 17:01

Mogens Jensen (S):

Jeg kan forstå på kulturministerens svar her i dag, at han ikke vil komme med nogen anbefalinger til udenrigsministeren om, hvad udenrigsministeren skal mene den 16. juli om de her forhold.

Udenrigsministeren har jo tidligere sagt, at en boykot af åbningsceremonien er en af mulighederne. Hvis det er en af mulighederne og det bliver iværksat, er kulturministeren så enig med mig i, at kronprinsen heller ikke kan deltage i åbningshøjtideligheden? Og hvis kronprinsen ikke kan deltage i åbningshøjtideligheden, river det så reelt ikke tæppet væk under kronprinsens kandidatur til Den Internationale Olympiske Komité?

Altså, mit spørgsmål går på: Hvis ministeren støtter udenrigsministerens linje med, at en boykot kunne være en mulighed, er ministeren jo med til at skabe utryghed omkring kronprinsens kandidatur. Er det ikke korrekt?

Kl. 17:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Kulturministeren.

Kl. 17:02

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):
Når udgangspunktet er, at vi deltager i åbningsceremonien, deltager kronprinsen også. Den endelige vurdering og beslutning vil så blive foretaget efter den 16. juni, og så må man jo tage det derfra.

Kl. 17:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 17:02

Mogens Jensen (S):

Jamen jeg forsøger også bare at få det helt på plads, at kulturministeren her i dag ikke klart vil sige til os, at kulturministeren mener, det er forkert at lave en boykot af åbningshøjtideligheden, og dermed klart og tydeligt vil sige, at han mener, at man skal deltage i åbningshøjtideligheden, og at det er den holdning, man skal have til EU's udenrigsministermøde. Dermed må jeg også konstatere, at kulturministeren skaber usikkerhed omkring kronprinsens kandidatur til IOC, for boykottes der, må kronprinsen også boykotte, og dermed trækker man tæppet væk under hans kandidatur.

Er det ikke et problem for kulturministeren, der jo selv – som jeg opfatter det i hvert fald – har stået bag kronprinsens kandidatur, at der nu bringes den her usikkerhed ind i sagen også på den her måde?

Kl. 17:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:03

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg synes, at man fra Socialdemokratiets side botaniserer for meget i hypotetiske problemer, for da udgangspunktet er, at vi deltager i åbningshøjtideligheden, deltager kronprinsen også. Hvordan situationen vil være efter den 16. juni, må vi jo se efter en vurdering af, hvilken dialog og hvilken samtale der har været med vores europæiske partnere. Og så må vi foretage den endelige vurdering efter den 16. juni.

Så det er en botanisering i nogle hypotetiske muligheder, som jeg først vil tage endelig stilling til efter den 16. juni. Men udgangspunktet er, at vi deltager.

Kl. 17:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Flemming Møller Mortensen for sit afsluttende spørgsmål.

Kl. 17:03

Flemming Møller Mortensen (S):

Fra socialdemokratisk side må vi bare konkludere, at vi i hvert fald ikke synes, at der i den her sag og hele planlægningen og afviklingen af den har været den entydighed, som kronprinsen, idrætten og den danske befolkning har krævet. Der hersker ingen tvivl om, at det er statsministerens ret og pligt at rådgive kongehuset i en sag, som mange har udtrykt kan være vanskelig, og kulturministeren har i hvert fald gjort den her sag væsentlig vanskeligere og været årsag

til, at den har fået den mediedækning, den har, fordi kulturministeren har udtrykt sig med så manglende entydighed og på så sent et tidspunkt. For den 24. april er et meget, meget sent tidspunkt, en meget sen dato i hele den problemstilling, der har været rejst i medierne.

Jeg må sige, at jeg synes, at kulturministerens svar i dag har slået fast, at regeringen som udgangspunkt deltager, og at der er et møde, der skal afvikles. Efter den 24. april er der kommet mere klarhed over det, men det her har ikke været en politisk fin tackling af den her sag, hvor så mange implicerede, så mange eliteidrætsudøvere og en kronprins har været aktører i det her spil.

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:05

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Vi har håndteret den her sag med respekt for menneskerettighederne og med respekt for, at Tibet er i en vanskelig situation i forhold til deres menneskerettighedssituation, religionsfrihed og egenkultur. Vi forsøger at lægge alt det pres, vi kan, på Kina for at få forbedret dialogen.

Et af de redskaber, der har været brugt, har været at overveje at blive væk fra åbningsceremonien. Det bliver diskuteret i mange europæiske lande, ja, i hele den frie vestlige verden. I de fleste demokratier diskuterer man, om man skal blive væk fra åbningsceremonien. Hvad det så ender med, må man jo se ud fra den udvikling, der har været.

Jeg synes, det er et sundt og et stærkt og et flot tegn, at presset indtil videre ser ud til have hjulpet, forstået på den måde, at der nu er indledt en dialog mellem Dalai Lamas folk og Kina. I hvert fald har der været en invitation fra Kina, og jeg håber på, at den dialog vil blive intensive-

Kl. 17:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Spørgsmål 15 udgår til skriftlig besvarelse, og spørgsmål 16 er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 17:06

Spm. nr. S 1204

15) Til transportministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at man for 3 år siden afskedigede otte personer, der stod for beplantningen af klitterne mellem Fjaltring og Thorsminde i Vestjylland, hvad vil ministeren gøre for at genoprette strækningen, og hvad skønner ministeren det vil koste?

Skriftlig begrundelse

Der er nu i stedet ansat fire ingeniører, og der plantes ikke nye planter. Når klitterne ikke plantes, »flytter« klitterne ind i landet. Dette er allerede sket, idet veje og sommerhuse bliver dækket af sand. Klitterne er ca. 5 m høje og 10 m bredde. Nu skal klitterne flyttes 10 m ud mod havet, hvilket må være en bekostelig affære. Hvis klitten ikke bliver beplantet, er den tilbage igen efter ca. 5 år.

(Spørgsmålet er udgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 17:06

Spm. nr. S 1382

16) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Peter Vernersen (S):

Finder ministeren den sagsbehandling, der har fundet sted i Patientforsikringen vedrørende kræftsuges erstatning, som omtalt i dagbladet Politiken den 13. april, den 18. april og den 19. april 2008, tilfredsstillende?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 17:06

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg går ud fra, at spørgsmålet henviser til oplysningerne i Politiken, hvor der er rejst tvivl om Patientforsikringens opgørelse af ventetid i erstatningssager om kræftbehandlingsforløb.

På baggrund af denne tvivl har Patientforsikringen på ny gennemgået ventetidsopgørelsen i 151 sager, der er omtalt i den redegørelse, jeg sendte til Sundhedsudvalget den 23. januar i år. Sundhedsudvalget blev i mandags orienteret

om Patientforsikringens konklusioner på gennemgangen.

I den ene sag, der er fremdraget i pressen, er behandlingsforsinkelsen opgjort forskelligt i henholdsvis afgørelsen til patienten og bilag til redegørelsen oversendt til Sundhedsudvalget i januar. Det beklager Patientforsikringen. I afgørelsen har Patientforsikringen medregnet ventetid på en eksperimentel behandling, som ikke indgår i reglerne om maksimale ventetider.

I tre tilfælde er ventetiden overført forkortet fra de konkrete afgørelser til bilaget, der er oversendt til Sundhedsudvalget, ligesom ventetiden i yderligere en sag i den supplerende bilagstekst er angivet som 6 uger i stedet for 6 dage som korrekt oplyst i redegørelsens skema.

Det er her væsentligt at understrege, at uoverensstemmelserne primært er opstået ved den manuelle overførsel af korrekt opgjort ventetid fra erstatningsafgørelserne til bilaget, og at uoverensstemmelserne har resulteret i såvel en forlængelse som en forkortelse af ventetiden.

Jeg medgiver naturligvis, at den slags uoverensstemmelser er beklagelige og selvfølgelig skal undgås, og det er også Patientforsikringens holdning. Det er dog værd at huske på, at der aldrig har været en risiko for, at uoverensstemmelsen kunne influere på de konkrete erstatningsafgørelser. Behandlingsforsinkelsen udløser som nævnt ikke i sig selv erstatning. I stedet kræves, at patienten som følge af for lang ventetid er blevet påført en skade, altså et tab, og det er stadfæstet af Patientskadeankenævnet, som ifølge Patientforsikringen i samtlige afgjorte 12 ankesager vedrørende erstatning til ventende kræftpatienter har tiltrådt Patientforsikringens afgørelse.

Jeg finder på den baggrund fortsat ikke grundlag for at betvivle, at ventende kræftpatienter af Patientforsikringen allerede er tilkendt og vil blive tilkendt den erstatning, som de har krav på, helt efter ordningen.

Kl. 17:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 17:09

Jens Peter Vernersen (S):

Det her er jo en yderst alvorlig sag, fordi det drejer sig om erstatning til kræftpatienter, og fordi Sundhedsudvalget har fået en redegørelse fra Patientforsikringen om sagsbehandlingen, hvori man ikke har nogen som helst mulighed for at gennemskue den reelle sagsbehandling, som kun kommer for dagens lys, i kraft af at dagbla-

det Politiken beder om aktindsigt og får aktindsigt, fordi man har kendskab til nogle konkrete patienter.

Det kan ikke passe, at sundhedsministeren synes, det er tilfredsstillende, at man på den måde vildleder Sundhedsudvalget. Vi har jo ikke i Sundhedsudvalget nogen mulighed for at bede om aktindsigt for den enkelte patient. Jeg synes, det er helt afgørende, når man kan se de fejl, der er sket, og som ministeren også anerkender, at vi om samtlige patienter får de samme oplysninger, som dagbladet Politiken har gravet frem om enkelte patienter. Det er jo helt afgørende, at der efterfølgende ikke kan være nogen som helst tvivl.

Det er jo sådan – det er jo også det, som klart fremgår – at chancen for helbredelse mindskes, når ventetiden trækker ud. Det er derfor, man har indført akut kræftbehandling, og her ser man altså i de konkrete sager, at ventetiden er trukket ud, og at Patientforsikringen ikke har medregnet ventetiden, når man skulle gå fra det ene hospital til det andet. Det er en helt urimelig måde, også når man tænker på, at ministeren jo over for Sundhedsudvalget næsten har forsvoret, at der var fejl. Alt var, som det skulle være med den her redegørelse, og så kan dagbladet Politiken efterfølgende grave disse sager frem, som bestemte ikke er flatterende.

Er der andre sager? Kan vi være sikre på, hvis vi nu fik aktindsigt i samtlige disse over 100 sager, at vi ikke ville kunne løbe ind i nøjagtig det samme? Det eneste, der sådan set kan give sikkerhed, er, at vi får en anonymiseret aktindsigt, så der ikke kan være nogen som helst tvivl om, om noget tilsvarende er sket.

Kl. 17:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:11

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det er selvfølgelig klart, at det er beklageligt, at Folketingets Sundhedsudvalg har fået nogle forkerte oplysninger fra Patientforsikringen. Men alle ordførerne har været ovre hos mig til en gennemgang af de konkrete sager, da vi – jeg tror, det var før jul – fandt ud af, at der var utrolig mange borgere, der havde været udsat for, at de ikke var blevet behandlet inden for de maksimale ventetider, og at de så alligevel ikke havde fået erstatning.

Det var jo det, der gjorde, at både jeg og Folketingets Sundhedsudvalg undrede sig over, om

folk havde fået de penge, de havde krav på. Der fik vi så en redegørelse, der gik ud på, at vel har systemet begået en fejl ved ikke at behandle dem inden for den lovede behandlingstid, men er folk så også blevet påført en skade? Det fik vi en redegørelse for i januar, og hr. Jens Peter Vernersen bad derefter ikke om yderligere oplysninger. Jeg tog det som udtryk for, at hr. Jens Peter Vernersen, på trods af at det er nogle meget, meget ulykkelige situationer, fandt, at sagen dermed var afsluttet efter reglerne i forhold til borgerne.

Nu kan jeg se, at jeg ikke må tale mere.

Kl. 17:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 17:12

Jens Peter Vernersen (S):

Det må man jo også forudsætte, når man får en sådan redegørelse, hvor man ikke har nogen som helst mulighed for at se de oplysninger, som dagbladet Politiken kommer i besiddelse af via aktindsigt. Det er jo der, ministeren holder Sundhedsudvalget uvidende. Det er jo der, han fører Sundhedsudvalget bag lyset. Hvis det var sådan, at ministeren havde givet os disse oplysninger, som er kommet frem ved aktindsigt, havde det jo været en anden situation.

Det er jo det, der er det alvorlige, vil jeg sige til ministeren, at vi ikke har fået alle disse oplysninger, som var helt afgørende i den her sag. Jeg kan godt forstå, at ministeren beklager det her. Men har man truffet den rigtige afgørelse, har man truffet den rigtige beslutning?

Der er i hvert fald en ting, der er helt sikker: Der er gået meget længere tid, end der var forudsat. Der er jo ikke bare tale om dage, der er tale om uger, hvor de her behandlinger er trukket ud. Og det er jo ikke indgået i det, der er blevet fremlagt for Sundhedsudvalget. Vi var dog sikre på, at vi kunne regne med den her redegørelse, der kom. Det kan vi altså åbenbart ikke. Hvorfor skulle vi så kunne regne med den på alle de andre punkter?

Kl. 17:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:13

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Hr. Jens Peter Vernersen blander pærer og bananer i den her sag. Én ting er, at de oplysninger, som er tilgået mig fra Patientforsikringen, og som jeg videregiver til Sundhedsudvalget, har

været forkerte, de har i hvert fald ikke været helt præcise i alle sammenhænge, men dermed er der jo ikke tale om, at man fortier oplysninger for Sundhedsudvalget. Patientforsikringsordningen er jo heller ikke mit system, så jeg videregiver blot de oplysninger, jeg får, og jeg skal beklage, også på vegne af Patientforsikringen, at de ikke har været korrekte i alle sammenhænge, men de har ikke været ukorrekte i nogen retlig betydning, for selve den sagsbehandling, som borgerne er blevet udsat for, har været korrekt. Selve sagsbehandlingen har været korrekt, og det må jo trods alt være det relevante.

Med hensyn til om der skulle være andre sager, kan jeg jo ikke vide det. Det er jeg ikke bekendt med, og hvis jeg bliver bekendt med det, skal hr. Jens Peter Vernersen og den øvrige del af Sundhedsudvalget straks få det at vide.

Kl. 17:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det faktisk fru Lise von Seelen, der har bedt om ordet som medspørger.

Kl. 17:14

Lise von Seelen (S):

Det, som de patienter må være meget, meget nysgerrige efter at vide, er, hvordan ministeren kan have én holdning, når man taler om, at ventetid mindsker chancerne for helbredelse, når vi taler akutbehandling – begrundelsen for, at man skulle fremme den sag, var, at behandlingen af kræft skulle være akutbehandling – men så, når man skal tale om forsikring der, hvor der har været ventetider, der overstiger det acceptable, pludselig taler med en helt anden tunge, der siger, at denne ventetid ikke betyder noget i forhold til behandlingsresultatet.

Jeg vil gerne spørge sundhedsministeren, om han ikke undrer sig over, at når man taler om akutbehandling, er ventetiden afgørende, men at når man taler om forsikringer, betyder ventetiden i ni ud af ti tilfælde ingenting. Hvordan kan ministeren få det til at hænge sammen inde i hovedet?

Kl. 17:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Sundhedsministeren.

Kl. 17:15

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det er rigtigt, at vi som hovedregel og som udgangspunkt godt ved, at det er vigtigt at blive behandlet hurtigt for at blive helbredt for en kræftlidelse, og det er jo også derfor, vi har ind-

ført det her pakkeforløb med klar besked og akut handling.

Der kan så være nogle sager – og det er jo det, der er sket her – hvor vi ikke har kunnet tilbyde borgeren det, som vi har lovet borgeren. Det skal jeg beklage, det er jo frustrerende for borgeren. Når det er sket, klager man til Patientforsikringen, hvor der så foregår en faglig vurdering blandt læger af, om den forlængede ventetid – altså den fejl, der er sket, ved at systemet ikke har levet op til det, der er lovet – har påført en skade, altså at helbredelsesmuligheden er blevet dårligere.

Hvis en faglig vurdering fører til det brutale resultat, at patientens helbredelsesforløb havde været meget dårligt under alle omstændigheder, er der jo ikke sket nogen skade. Og der vil jeg godt sige, at i forhold til den normale erstatningsretlige procedure er beviskravet med hensyn til at få erstatning særlig lempet på det her område. Men hvis resultatet ud fra en faglig vurdering – ikke en politisk – er, at patienten ikke er blevet påført en skade, fordi man under alle omstændigheder ville have været meget alvorligt syg, er der jo ikke noget tab, og derfor får man ikke erstatning. Det er den oprindelige diskussion i hele den her sag.

Kl. 17:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Lise von Seelen.

Kl. 17:16

Lise von Seelen (S):

Den oprindelige diskussion vender jo tilbage, for det er dog underligt, at man i ni ud af ti tilfælde i forsikringsspørgsmålet lige præcis rammer behandlingsforløb, hvor det ikke har betydet noget for de patienter, som findes i så stort et antal.

Jeg ville da, hvis jeg var sundhedsminister, undre mig meget over, hvordan det kunne hænge sammen på den måde, og jeg ville sandelig også snakke meget grundigt med nogle mennesker om, hvordan det kunne hænge sammen. Er det, fordi det er nogle bestemte læger, der har rådgivet ministeren i forbindelse med akutbehandlingen, og nogle andre, der rådgiver ministeren, når vi snakker om forsikringer? Så er det jo op til os politikere og især til en sundhedsminister at spørge: Er der en forskel i måden at anskue det her på, som kommer patienterne til skade i forhold til forsikringsspørgsmålet?

Jeg er godt klar over den oprindelige diskussion af det her, men der sidder jo altså en gruppe mennesker, som enten er syge eller har været sy-

ge, for de er der måske ikke engang mere. Så jeg synes nok, det er et spørgsmål, hvordan ministeren får det til at hænge sammen inde i hovedet.

Kl. 17:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:18

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Der er ikke tale om, at der er nogen, der rådgiver mig i de her patientforsikringsager. Der er tale om, at det her af mig uafhængige patientforsikringsystem træffer nogle juridiske afgørelser om en erstatningssag, og for at man kan træffe en juridisk afgørelse, er det nødvendigt at få noget fagligt input. Det er Patientforsikringen, der søger at få det her faglige input.

Fru Lise von Seelen siger så, at hun er bekendt med de oprindelige sager, og at det ikke burde få indflydelse her. Nej, det burde nemlig ikke få indflydelse på den her sag, vi behandler nu. Det oprindelige forløb burde ikke få nogen indflydelse, for der har indtil nu ikke været sået nogen tvivl om den konkrete sagsbehandling af de enkelte sager.

Der er en tvivl om nogle fejlmeddelelser til mig om selve sagsforløbet, som jeg så har vide-regivet, altså om, hvordan Patientforsikringen har arbejdet, men ikke om, hvordan de har udført selve sagerne. Det er der ikke sået tvivl om i den sag, der spørges til i dag.

Kl. 17:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Jens Peter Vernersen for sit afsluttende spørgsmål.

Kl. 17:19

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg går da ud fra, at ministeren har den samme interesse i at komme helt til bunds i det her, som vi andre har. Når der nu er gået disse mange dage ekstra, inden man er gået i gang med behandlingen – der er jo tale om 13½ uge, der er tale om op til 36 dages ventetid, altså virkelig lange ekstra ventetider i de her sager, som åbenbart ikke er indgået i Patientforsikringens vurdering, for man har ikke regnet det med – er der da sket en fejl i sagsbehandlingen.

Jeg vil godt spørge ministeren endnu en gang: Vil ministeren sikre, at hver eneste af disse 130-140 sager bliver vurderet ud fra samme grundighed, som de sager, der er blevet pillet frem af dagbladet Politiken, er blevet, altså efter reglerne om aktindsigt? Skal vi have aktindsigt i Sundhedsudvalget, skal de selvfølgelig være

anonyme, men vi er da nødt til at vide, præcis hvad der er sket, på samme måde som det er lykkedes for dagbladet Politiken at få disse enkelte sager frem. Ellers er der jo ikke nogen som helst troværdighed.

Det må ministeren da også selv have en interesse i at få oplyst, så al uklarhed er væk.

Kl. 17:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det sundhedsministeren.

Kl. 17:20

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Vi taler om 151 sager, vil jeg sige til hr. Jens Peter Vernersen, og ifølge mine oplysninger har Patientforsikringen selv gennemgået alle disse sager for at se, om de sagsbehandlingsmæssigt har handlet korrekt. Som det foreligger oplyst, er der altså tale om, at selve sagsbehandlingen har været fagligt korrekt, men i tilbagemeldingen til mig, som jeg har videregivet, er der fejl i nogle af sagerne.

Hr. Jens Peter Vernersen spørger så til min interesse. Jeg har den interesse i hele det her, at folk, der er blevet udsat for et tab, ved at vi ikke overholder de ventetidsgarantier, som vi har lovet dem, får deres penge, hvis de får et forværret sygdomsforløb som følge af det her. Hvis det er sådan, at vores fejl, systemets fejl, ved ikke at behandle dem rettidigt påfører dem med en skade i form af et dårligere helbredelsesforløb, har jeg en interesse i, at de får penge, men jeg har også en interesse i, at der med de her lempeligere erstatningsmuligheder, der foreligger inden for Patientforsikringen, foretages en korrekt sagsbehandling.

Kl. 17:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er spørgsmål 17, ligeledes til ministeren for sundhed og forebyggelse, af hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 17:21

Spm. nr. S 1383

17) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jens Peter Vernersen (S):

Finder ministeren, at den redegørelse, der er givet Folketingets Sundhedsudvalg vedrørende Patientforsikringens afgørelser, er i overensstemmelse med de oplysninger, der er fremkom-

met i dagbladet Politiken den 13. april, den 18. april og den 19. april 2008 vedrørende kræftsyges erstatninger?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Sundhedsministeren.

Kl. 17:22

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

På baggrund af en fornyet gennemgang af ventetidsopgørelsen i samtlige 151 sager om erstatning til ventende kræftpatienter har Patientforsikringen konstateret nogle uoverensstemmelser i den redegørelse, som den 23. januar 2008 blev oversendt til orientering for Folketingets Sundhedsudvalg, og som oplyst i mit svar på spørgsmål S 1382 – altså det forrige – medgiver jeg naturligvis, at den slags uoverensstemmelser er beklagelige og selvfølgelig skal undgås. Det er også Patientforsikringens egen holdning.

I den forbindelse finder jeg det igen væsentligt at understrege, at uoverensstemmelserne primært er opstået ved den manuelle overførelse af korrekt opgjort ventetid fra erstatningsopgørelserne til bilaget. Uoverensstemmelserne har resulteret i såvel en forlængelse som en forkortelse af ventetiden.

Som fremhævet tidligere har der aldrig været risiko for, at uoverensstemmelserne har influeret på de konkrete erstatningsafgørelser. Behandlingsforsinkelsen udløser som nævnt ikke i sig selv erstatning. I stedet kræves, at patienten som følge af den for lange ventetid er påført en skade. Uoverensstemmelserne mellem ventetidsopgørelserne i nogle få af Patientforsikringens afgørelser og det omdiskuterede bilag har således ikke relevans for de konklusioner for patientforsikringsordningen, som vi hver især har draget på baggrund af redegørelsen af 23. januar 2008.

For god ordens skyld har Patientforsikringen imidlertid afgivet supplerende oplysninger om ventetidsopgørelserne i de sager, som Sundhedsudvalget ved den tidligere redegørelse er orienteret om, og jeg føler mig forsikret om, at Sundhedsudvalget nu er forsynet med de konkrete ventetidsopgørelser, der er i overensstemmelse med ventetiden opgjort i patienternes afgørelse.

Jeg finder på den baggrund ikke grundlag for at betvivle, at ventende kræftpatienter af Patientforsikringen allerede er tilkendt og vil blive tilkendt den erstatning, som de har krav på efter patientforsikringsordningen.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 17:23

Jens Peter Vernersen (S):

Nu siger ministeren, at der er foretaget en fornyet gennemgang, og det er jo så også der, man har fundet fejl. Men hvordan skulle vi egentlig kunne fæste lid til en fornyet gennemgang, når den redegørelse, der blev sendt over til Sundhedsudvalget, var fyldt med fejl? Hvordan skulle vi egentlig kunne tro på, at alt er i orden nu? Det kan vi jo kun, hvis det er sådan, at det bliver dokumenteret over for Sundhedsudvalget, dokumenteret sag for sag, at der ikke er de samme fejl som dem, Politiken har fundet frem via aktindsigt. Vi kan jo ikke bede om aktindsigt i Sundhedsudvalget.

Jeg synes i øvrigt ikke, det er særlig fint af ministeren at sige, at vi jo har fået en redegørelse, og at vi jo bare kunne have spurgt ind. Vi kunne jo netop *ikke* spørge ind, fordi vi ikke kunne forudse, at man havde lavet den slags fejl, som kun kan findes frem ved aktindsigt. Det synes jeg måske ministeren skulle tage med i sine overvejelser, når der foretages videre besvarelser.

Kl. 17:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:25

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Hr. Vernersen spørger mig om, hvordan man kan fæste lid til patientforsikringsordningen. Det er med den som med så mange andre myndigheder, at de er fuldstændig uafhængige. Jeg har ingen instruktionsbeføjelser eller noget over Patientforsikringen, og de har ikke nogen anden interesse end at opgive korrekte oplysninger til mig og til Folketingets Sundhedsudvalg. Og med hensyn til at de har videregivet nogle data forkert, og at det ikke har haft nogen indflydelse på selve den konkrete sagsbehandling, må jeg sige, at jeg har tillid til myndigheder, men alle kan begå en fejl, og det er det, der er sket her.

Kl. 17:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 17:25

Jens Peter Vernersen (S):

Er ministeren helt sikker på, at der ikke sker en sammenblanding af interesser, når det er de samme læger, der deltager i sagsbehandlingen, som også har deltaget i behandlingen af kræft-

patienterne, helt sikker på, at der ikke kan være interessesammenfald i sådan nogle sager? Synes ministeren ikke af hensyn til disse mange kræftpatienter, der jo har fået en ualmindelig dårlig behandling af regeringen og regeringens Sundhedsstyrelse – og det er vi enige om de har, de har fået en ualmindelig dårlig behandling, de har ikke fået de tilbud, de skulle have – at man så i hvert fald skulle sørge for, at vi, når det nu er gået så galt, som det er, kommer helt til bunds i den her sag? Det må ministeren da også have en interesse i.

Kl. 17:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:26

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det er selvfølgelig rigtigt, at de har fået en dårlig behandling på den måde at forstå, at man ikke har overholdt reglerne om de maksimale ventetider, og så nytter det jo ikke noget her at sige, at det i øvrigt er blevet meget, meget bedre på det område, end det var, da vi overtog regeringsmagten.

Men sammenblanding af interesser: Nej, jeg har tillid til, at Patientforsikringen ud fra juridiske principper træffer en afgørelse, og for at kunne træffe den korrekte juridiske afgørelse skal Patientforsikringen lige så vel som i andre retssager have noget input. Hvis der f.eks. er fejl på et hustag, skal man have en syns- og skønsrapport fra en ingeniør, for det ved hverken dommeren eller advokaterne noget om. Her skal Patientforsikringen altså have noget input fra nogle medicinere, og de medicinere gør så deres faglige iagttagelser og laver en rapport, i hvilken de fastslår, om den her forlængede ventetid, som borgeren er blevet påført, har givet borgeren et tab eller ikke har givet borgeren et tab – og derefter træffer de en afgørelse. Og der har jeg fuld tillid til, at de læger, som Patientforsikringen anvender, svarer samvittighedsfuldt.

Kl. 17:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg kan se, at fru Lise von Seelen ønsker at være medspørger. Det er lidt sent, men værsgo. Det er helt fint, jeg havde ikke set markeringen. Værsgo, fru Lise von Seelen.

Kl. 17:27

Lise von Seelen (S):

Tak for det. Jeg er dybt overrasket over, at ministeren så nonchalant sammenligner kræftpatienter, som har en livstruende sygdom, og hvor der

bliver lavet fejl i forbindelse med deres behandling og i deres behandling af forsikrings spørgsmål, med nogen, der skal have et hustag, der ikke er blevet lavet ordentligt. For mig er det dybt forbavsende, at man kan drage den parallel, og for mig er det også meget afgørende, at de mennesker, der lider af en livstruende sygdom, skal kunne have tillid til, at vores system fungerer uvildigt, sådan at de får deres sager behandlet rigtigt, så de kan have tillid til det. Ministeren skriver i en artikel her, at ministeren er stolt af systemet.

Jeg vil godt spørge: Med de fejl, der nu er dukket op i behandlingen af de her sager, er ministeren så stadig væk stolt af systemet?

Kl. 17:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:28

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nu synes jeg faktisk, at fru Lise von Seelen trækker den her sag ned på et meget populistisk niveau. Jeg har jo ikke været nonchalant på nogen måde, jeg har draget nogle paralleller til, hvordan et erstatningsretligt system fungerer, og det er forholdsvis ens principper, uanset hvad man taler om. Men jurister ved jo ikke noget om medicin, jurister ved heller ikke noget om hustage. Så det er ikke for at være nonchalant; jeg tager meget alvorligt på den her sag, og jeg må gå ud fra, at fru Lise von Seelen også godt ved, at det er den sondring, jeg drager frem, og at det derfor udelukkende er af populistiske årsager, fru Lise von Seelen siger, som hun gør.

Ja, jeg er stolt af grundsystemet, og jeg er stolt af, at vi har et lempeligt erstatningssystem i Danmark, sådan at vi med ussel mammon kan hjælpe de mennesker, for det er det eneste, vi kan gøre, når vi har fejlet og ikke har behandlet dem ordentligt, det er det eneste, vi kan gøre, selv om det ikke hjælper dem, men det kan da være et lillebitte plaster. Så det er jeg stolt af, men jeg er selvfølgelig ikke stolt af, at det her i øvrigt rigtig gode system, som det er konstrueret, er bemandet med nogle mennesker, som giver os en fejltagtig meddelelse. Men det er menneskeligt, at man kan give en fejltagtig meddelelse.

Men systemet i sin grundkonstruktion, og som det retteligt er strikket sammen, er jeg stolt af.

Kl. 17:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Lise von Seelen.

Kl. 17:29

Lise von Seelen (S):

Jeg er sikker på, at hvis vi talte med det her antal mennesker, som har haft en svær lidelse, og som så har oplevet fejl i behandlingen af deres forsikrings sager, ville mange af dem fortælle, at de er i tvivl om, hvor stor tillid de kan have til systemet.

Det er ikke så lang tid siden, vi her i Folketinget havde en temadrøftelse netop om patientsikkerhed, hvor forsikringsspørgsmålet også var inddraget, og hvor vi snakkede om neutralitet og uvildighed. Vil ministeren på baggrund af bl.a. den her sag da forholde sig positivt til, at man på en eller anden måde sikrede at skaffe den fornødne uvildighed, så vi er helt sikre på, at vi ser det fra patientens perspektiv og siger, at det er så vigtigt, at patienter kan have tillid til vores system, at vi måske skulle kigge på at få lavet en model, hvor man også som patient i mindre grad føler sig fanget i et system, og hvor man kan opnå større uvildighed, for det er så vigtigt, at vi får tryk i systemet?

Kl. 17:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:30

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg synes, det er meget menneskeligt, at mennesker, der er meget, meget syge, kan nære tvivl om systemet. Det synes jeg er meget, meget forståeligt.

Men jeg synes også, det er vigtigt, at vi som politikere prøver at forstå, at vi i Danmark allerede har et system, der er lempeligere, end hvad der i øvrigt ville være et erstatningsretligt udgangspunkt for at give erstatninger.

Så bliver der sagt neutralitet. Jeg kan ikke rigtig se, hvad det er for en neutralitet, man efterspørger. Der sidder uafhængige mennesker, som ud fra de juridiske termer afgør, om folk skal have erstatning, og til det indhenter de noget materiale fra læger, som samvittighedsfuldt svarer på, om den her patient er blevet påført et ekstra tab ved at få en forlænget ventetid.

Vi bliver jo nødt til at spørge lægerne, for man kan jo ikke spørge andre, når det er så fagligt dybt komplicerede spørgsmål, det her handler om.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Peter Vernersen for et afsluttende spørgsmål.

Kl. 17:31

Jens Peter Vernersen (S):

Den her sag slutter ikke med de her spørgsmål i Folketingssalen, det tror jeg ministeren kan være helt overbevist om. Men det fremgår jo af de aktindsigter, der har været, at der er nogle, der har ventet lang tid og har fået besked på, at en operation ikke kan betale sig nu. Og der tager man så ikke den ventetid med; det gør man åbenbart ikke. Ministeren bekræfter jo også, at de læger, som giver fagligt input, er de samme som dem, der har stået for behandlingen – det er ikke ganske ualmindeligt – og dermed er det jo svært at have tillid til, at det her foregår, sådan som det skal.

Jeg forstår, at ministeren har fuld tillid til sit system, men måske skulle ministeren overveje at have lidt tillid til de oplysninger, der kommer ind udefra og så se at få det her gennemgået en ekstra gang og få gennemgået de her sager en for en, så der ikke er nogen som helst tvivl om, at ministeren ikke har taget systemets parti i stedet for borgerens parti.

Kl. 17:31

Kl. 17:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:32

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nu siger hr. Jens Peter Vernersen, at jeg har sagt, at det er de samme læger, der står for den faglige behandling, som også kommer med input til Patientforsikringen. Det ved jeg ikke hvor hr. Jens Peter Vernersen har fra, for det ved jeg ikke noget om, så det har jeg ikke kunnet få bekræftet. Jeg ved ganske enkelt ikke, om det er de samme læger, eller om man har spurgt nogle andre læger. Så det er rent og skært opspind fra hr. Jens Peter Vernersens side.

Jeg tror også godt, at hr. Jens Peter Vernersen kan forstå, at jeg selvfølgelig ikke kan gå ind i de konkrete sager. Men hvis det er sådan, at en patients overlevelseschance eller helbredelseschance er blevet forringet som følge af den forlængede ventetid, må systemet generelt være så-

dan, at man også får erstatning. Det er det, det hele går ud på. Men hvis der ikke er påført nogen skade, skal man ikke have erstatning. Men jeg kan jo ikke gå ind i konkrete sager.

Kl. 17:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hermed er spørgsmålet sluttet.

Kl. 17:33

Spm. nr. S 1388

18) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Finder ministeren det rimeligt, at Århus Kommune nu tilbyder 6 ugers diabetesforebyggende undervisning på arabisk, tyrkisk og somalisk, når andre danske diabetespatienter kun tilbydes 5 dages undervisning på sygehuset, og anser ministeren det som en rimelig måde at prioritere kommunale forebyggelsesmidler på?

(Spørgsmålet er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 17:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Da spørgsmål 18 er udgået af dagsordenen, er spørgetiden hermed afsluttet.

Kl. 17:33

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 6. maj 2008 kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen, og skal i øvrigt henviser til den omdelte ugeplan.

Jeg ønsker en god Kristi himmelfartsdag.

Mødet er hævet. (Kl. 17.34).